

รายงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
และประพฤติมิชอบ

เรื่อง “การบริหารงานภาครัฐที่เปิดเผยมข้อมูล
และร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ
พ.ศ.”

สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

๐๒	๐๘	สปช.
----	----	------

สำนักกรรมการ ๓
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

(สำเนา)

ด่วนที่สุด

ที่ (สปท) ๑๘๐๑/๒๕๕๘

สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ถนนอุทองใน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘

เรื่อง รายงานของคณะกรรมการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เรื่อง “การบริหารงานภาครัฐที่เปิดเผยมูลและร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ.”

กราบเรียน ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานของคณะกรรมการดังกล่าวข้างต้น จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๘ วันอังคารที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ได้มีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ นั้น ซึ่งกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายปานเทพ กล้านรงค์	ประธานกรรมการ
๒. พลเรือเอก พระจันทน์ ตามประทีป	รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายสังศิต พิริยะรังสรรค์	รองประธานกรรมการ คนที่สอง
๔. นายประมนต์ สุธีวงศ์	ที่ปรึกษากรรมการ
๕. นายวรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา	โฆษกกรรมการ คนที่หนึ่ง
๖. นางกอบกุล อภากร ณ อยุธยา	โฆษกกรรมการ คนที่สอง
๗. พันเอก กฤษณะ วโรภาช	กรรมการ
๘. นายกษิต ภิรมย์	กรรมการ
๙. พลเอก จิระ โคมุทพงศ์	กรรมการ
๑๐. นายชาญเชาวน์ ไชยานุกิจ	กรรมการ
๑๑. นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	กรรมการ
๑๒. พลตำรวจเอก ไตรรัตน์ อมาตยกุล	กรรมการ
๑๓. พันเอก ธนศักดิ์ มิตรภานนท์	กรรมการ
๑๔. นายธวัชชัย ไทยเขียว	กรรมการ
๑๕. พลเอก นคร สุขประเสริฐ	กรรมการ
๑๖. นายประภาศ คงเอียด	กรรมการ
๑๗. พลเรือเอก ยุทธนา เกิดด้วยบุญ	กรรมการ
๑๘. พลเอก เขาวดน้อย ภูเจริญยศ	กรรมการ
๑๙. นายไวฑูรย์ ทองอร่าม	กรรมการ
๒๐. นายอนุสิษฐ์ คุณากร	กรรมการ
๒๑. นายวสันต์ ภัยหลีกภัย	เลขานุการกรรมการ

และในคราวประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๙ วันจันทร์ที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ นายไวภูณท์ ทองอร่าม ได้พ้นจากตำแหน่งกรรมการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เนื่องจากลาออก ที่ประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ได้มีมติตั้ง คุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์ เป็นกรรมการแทน เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบได้พิจารณาศึกษารายงาน เรื่อง การบริหารงานภาครัฐที่เปิดเผยข้อมูล และร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. ตามแผนการปฏิรูปของคณะกรรมการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบเสร็จเรียบร้อยแล้ว

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศพิจารณา และหากสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศเห็นชอบ ขอให้โปรดส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ปานเทพ กล้าณรงค์ราญ

(นายปานเทพ กล้าณรงค์ราญ)

ประธานกรรมการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

สำนักกรรมการ ๓

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๗๐

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๗๑

สำเนาถูกต้อง

(นายสาธิต ประเสริฐศักดิ์)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๓

เกียรติศักดิ์/ร่าง
สุนันทา/พิมพ์
อารยะหญิง/ตรวจ

สารบัญ

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
เรื่อง “การบริหารงานภาครัฐที่เปิดเผยมูล และร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ.”

๑. แผนการปฏิรูป	๑
๒. วิธีการปฏิรูป	๒
๓. ผลการพิจารณาศึกษา	๔
๔. กำหนดเวลาการปฏิรูป	๑๑
๕. แหล่งที่มาของงบประมาณ	๑๑
๖. หน่วยงานที่รับผิดชอบ	๑๑

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก บันทึกหลักการและเหตุผล และร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ.

ภาคผนวก ข บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ.

ภาคผนวก ค ตารางเปรียบเทียบสาระสำคัญของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กับร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. (ฉบับสภากฎหมายแห่งชาตินำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี) และร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว)

ภาคผนวก ง รายงาน

๑) คณะกรรมการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๒) คณะอนุกรรมการศึกษา เสนอแนะมาตรการและกลไกในการปลูกฝังและป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

เรื่อง “การบริหารงานภาครัฐที่เปิดเผยข้อมูล และร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ.”

๑. แผนการปฏิรูป

เรื่องที่ ๒ แผนการป้องกันการทุจริตเรื่อง การบริหารงานภาครัฐที่เปิดเผยข้อมูล (Open Government Data)

ปัญหา

หลักการเปิดเผยข้อมูลโดยทั่วไป สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ได้ เช่น การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน พัฒนารูปแบบธุรกิจ สินค้า และบริการใหม่ ๆ การเปิดเผยข้อมูลภาครัฐเป็นการสร้างความโปร่งใสและความเป็นประชาธิปไตย เพิ่มประสิทธิภาพของบริการภาครัฐ สร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน ตลอดจนเป็นการสร้างความเชื่อมโยงเพื่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ ให้กับสังคมโดยรวม

การเปิดเผยข้อมูลในระบบอิเล็กทรอนิกส์ในปัจจุบันยังไม่แพร่หลาย และยังไม่สร้างการรับรู้ให้กับประชาชนเกี่ยวกับการบริหารกิจการของรัฐ ในช่วงเวลาที่ผ่านมาการเปิดเผยข้อมูลในวงจำกัด ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการทบทวนการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง

ในการเปิดเผยข้อมูลที่จะทำให้การบริหารงานภาครัฐโปร่งใส จะเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบได้ง่าย ข้อมูลที่สมควรเปิดเผย อาทิ ข้อมูลตามที่มีกฎหมายกำหนด เช่น ข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้าง ข้อมูลการใช้จ่ายงบประมาณ เป็นต้น ข้อมูลตามภารกิจของหน่วยงาน เช่น ข้อมูลทางสถิติ ข้อมูลปริมาณน้ำฝน ข้อมูลการระบาดของโรค ข้อมูลการจดทะเบียนนิติบุคคล เป็นต้น รวมทั้งการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นที่ต้องการของประชาชนทั่วไป เช่น ข้อมูลการจราจร (แบบ Real Time) ข้อมูลแผนที่ พิกัดที่ตั้ง เป็นต้น

ดังนั้น จึงสมควรมีการปฏิรูปการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูล มีการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นจริง โดยการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งบังคับใช้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้สอดคล้องกับการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รวมทั้งนโยบายของรัฐในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจดิจิทัลที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยี ทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวก และมีประสิทธิภาพ เป็นการลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ อันเป็นการเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ ซึ่งจะทำให้การป้องกันปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการสอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต (United Nations Convention against Corruption : UNCAC) ค.ศ. ๒๐๐๓ และสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม รวมทั้งกำหนดให้รัฐมีหน้าที่ต้องให้บริการข้อมูลภาครัฐต่อประชาชนอย่างทั่วถึง และเพื่อให้การปฏิบัติราชการมีธรรมาภิบาล มีการกำกับดูแลตรวจสอบการดำเนินงานภาครัฐให้โปร่งใสไปอย่างโปร่งใส รวมทั้ง เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิทราบการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐที่อาจจะเกิดผลกระทบต่อสิทธิหรือกำหนดหน้าที่อย่างใด ๆ แก่ประชาชน อันเป็นการพิทักษ์สิทธิประโยชน์เนื่องด้วยคำสั่งทางปกครอง หรือการกระทำทางปกครองต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่รัฐ โดยมีการใช้ระบบปฏิบัติการที่มีเทคโนโลยีสารสนเทศทันสมัยมาเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประเด็นปัญหา

(๑) การเปิดเผยข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐ เช่น การจัดซื้อจัดจ้างไม่มีการเผยแพร่ข้อมูลการดำเนินการให้ประชาชนทราบอย่างกว้างขวาง เป็นเหตุให้เกิดช่องทางการทุจริตคอร์รัปชัน เป็นต้น

(๒) การจัดบริการภาครัฐไม่เป็นที่รับรู้ของประชาชนมากนัก โดยเฉพาะเรื่องที่มีผลกระทบโดยตรงต่อประชาชนในฐานะผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders)

(๓) การเสนอขออนุมัติ อนุญาต ในช่องทางต่าง ๆ ไม่มีความหลากหลาย ทำให้ต้องเสียเวลา ค่าใช้จ่ายมากในการมาขอรับบริการ โดยเฉพาะบางบริการที่ต้องกระทำเกินกว่าสองหน่วยงาน

(๔) การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของประชาชนทำได้ยาก มีข้อจำกัดแม้ว่าจะมีกฎหมายข้อมูลข่าวสารของทางราชการแล้วก็ตาม แต่กว่าประชาชนจะได้รับข้อมูลข่าวสารก็ใช้เวลานานและบ่อยครั้งที่ถูกปฏิเสธ

แนวทางแก้ไข

(๑) การสร้างความโปร่งใสในการเปิดเผยข้อมูลในระบบอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งการใช้จ่ายงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การติดต่อขอรับบริการจากรัฐ

(๒) การสร้างระบบการทำงานร่วม และให้บริการ ณ จุดเดียว ที่ประชาชนสามารถลดการเดินทาง ลดค่าใช้จ่ายลงได้

(๓) สร้างระบบการเข้าถึงข้อมูลและการใช้บริการภาครัฐผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งในรูปของ เว็บไซต์ และแอปพลิเคชัน

คณะกรรมการได้มีการประชุมเพื่อพิจารณาถึงแผนการปฏิรูปตามอำนาจหน้าที่ โดยคำนึงถึงความสำคัญเร่งด่วน และความสัมฤทธิ์ผลของการปฏิรูปในระยะเวลาที่เหลือนอยู่ เห็นว่ามีเรื่องที่เหมาะสมจัดทำเป็นแผนปฏิรูป จำนวน ๑ เรื่อง คือ เรื่องที่ ๒ แผนการป้องกันการทุจริต ประเด็นแผนการบริหารงานภาครัฐที่เปิดเผยข้อมูล (Open Government Data)

๒. วิธีการปฏิรูป

ตามที่ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศส่งรายงานผลการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิรูปตามมาตรา ๓๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ (เรื่องการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กรณีร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ.) โดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ ดังนี้

๒.๑ รับทราบรายงานผลการพิจารณาดังกล่าวตามที่กระทรวงยุติธรรมเสนอ

๒.๒ ให้สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีดำเนินการดังนี้

๑) แจ้งผลการพิจารณาของกระทรวงยุติธรรมให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เพื่อนำเสนอสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศต่อไป

๒) แจ้งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในฐานะฝ่ายเลขานุการร่วมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

หลังจากนั้น คณะกรรมการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบได้มอบหมายให้คณะอนุกรรมการศึกษา เสนอแนะมาตรการและกลไกในการปลูกฝังและป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบพิจารณาศึกษา ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. (ฉบับสภาปฏิรูปแห่งชาตินำเสนอคณะรัฐมนตรี) พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช (ฉบับลงประชามติ) เพื่อพิจารณา

ประกอบการร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. ให้มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมไทย
ในปัจจุบัน โดยในการพิจารณาคณะกรรมการได้เชิญบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูลเกี่ยวกับ
ประเด็นปัญหา รวมถึงการให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ดังนี้

(๑) นายวิริยะ รามสมภพ	ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ
(๒) นายยศวัฒน์ พัฒนธีระนันท์	นิติกรชำนาญการพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ
(๓) นายวรรณพงษ์ คำดี	นิติกรชำนาญการพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ
(๔) ว่าที่ร้อยตรี สรายุทธ บุญเลิศกุล	อดีตอนุกรรมการ
ในคณะอนุกรรมการพิจารณาแก้ไข
ปรับปรุงพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สภาปฏิรูปแห่งชาติ
(๕) นางสาวกวีณา กิจกำแหง	อดีตอนุกรรมการ
ในคณะอนุกรรมการพิจารณาแก้ไข
ปรับปรุงพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สภาปฏิรูปแห่งชาติ

ได้ทำการร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. โดยมีประเด็นประกอบการพิจารณาคือ ดังนี้

- ๑) บทยกเลิกกฎหมาย
- ๒) บทนิยาม
- ๓) การรักษาการตามกฎหมาย
- ๔) วัตถุประสงค์ในการบังคับใช้กฎหมาย
- ๕) การกำหนดหน้าที่หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ในการเปิดเผย และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ
- ๖) การกำหนดให้เป็นกฎหมายกลาง หรือกฎหมายหลักในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ
- ๗) การกำหนดแนวทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ
- ๘) การกำหนดแนวทางในการเก็บ รวบรวม ใช้ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ
- ๙) การกำหนดหน้าที่หน่วยงานของรัฐในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ
- ๑๐) ที่มา องค์ประกอบ คุณสมบัติ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ
- ๑๑) เบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทน
- ๑๒) สำนักงานงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ (ขสธ.)
- ๑๓) การรับคำอุทธรณ์ และวินิจฉัยอุทธรณ์
- ๑๔) การคุ้มครอง การบังคับทางปกครอง และบทลงโทษ
- ๑๕) บทเฉพาะกาล

๓. ผลการพิจารณาศึกษา

คณะกรรมการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. (ฉบับสภากฎิรูปแห่งชาติ นำเสนอกองรัฐมนตรี) พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช (ฉบับลงประชามติ) แล้ว ได้มีมติแก้ไขปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. สรุปได้ดังนี้

๑) เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่เห็นเป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งบังคับใช้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจดิจิทัลที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวก และมีประสิทธิภาพ เป็นการลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ อันเป็นการเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐซึ่งจะทำให้การป้องกันปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการสอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศในด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม รวมทั้งกำหนดให้รัฐมีหน้าที่ต้องให้บริการข้อมูลภาครัฐต่อประชาชนอย่างทั่วถึง และเพื่อให้การปฏิบัติราชการมีธรรมาภิบาล มีการกำกับดูแลตรวจสอบการดำเนินงานภาครัฐให้เป็นไปอย่างโปร่งใส รวมทั้ง เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิทราบการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐที่อาจจะมีผลกระทบต่อสิทธิหรือกำหนดหน้าที่อย่างใด ๆ แก่ประชาชน อันเป็นการพิทักษ์สิทธิประโยชน์เนื่องด้วยคำสั่งทางปกครอง หรือการกระทำทางปกครองต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่รัฐ โดยมีการใช้ระบบปฏิบัติการที่มีเทคโนโลยีสารสนเทศทันสมัยมาเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒) สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑) บทยกเลิกกฎหมาย

ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ (ร่างมาตรา ๓)

๒.๒) บทนิยาม

ในพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔)

“ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารทุกประเภท รวมถึงข้อมูลข่าวสารของราชการ ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับบุคคล องค์กร หรือหน่วยงานที่ดำเนินการใด ๆ โดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติ สาธารณสมบัติ งบประมาณแผ่นดิน อำนาจของหน่วยงานรัฐ สิทธิหรือหน้าที่ของหน่วยงานรัฐที่มอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการแทนเพื่อประโยชน์สาธารณะ

“ข้อมูลข่าวสารของราชการ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน

“ข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงานบรรดาที่มีชื่อของผู้นั้น หรือมีเลขหมายรหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่มีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะ

“หน่วยงานของรัฐ”หมายความว่า หน่วยงานในราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา สำนักงานอัยการสูงสุด ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์การมหาชน หน่วยงานที่เป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญหรือจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายอื่น รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานหรือนิติบุคคลอื่นใดที่จัดตั้งขึ้นโดยกฎหมาย หรือการอนุมัติ อนุญาตโดยหน่วยงานของรัฐ หรือองค์การควบคุมการประกอบวิชาชีพตามกฎหมาย สถานประกอบกิจการและหน่วยงานอื่นตามที่กฎหมายกำหนดรวมถึง หน่วยงานเอกชนที่ได้รับสัมปทานหรือดำเนินกิจการสาธารณะหรือบริการสาธารณะแทนรัฐ และให้หมายความรวมถึง องค์กรหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือให้ดำเนินกิจการทางปกครอง ทั้งนี้ ไม่ว่า องค์กรหรือหน่วยงานดังกล่าวจะได้รับงบประมาณแผ่นดินหรือไม่ก็ตาม

“คณะกรรมการ ชสธ.”หมายความว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

“เลขาธิการ ชสธ.” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

๒.๓) การรักษาการตามกฎหมาย

ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕)

๒.๔) วัตถุประสงค์ในการบังคับใช้กฎหมาย

กำหนดวัตถุประสงค์ในการบังคับใช้กฎหมาย (ร่างมาตรา ๖)

(๑) เพื่อให้บุคคลและชุมชนได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐ รวมทั้งการเสนอเรื่องราวร้องทุกข์ต่อหน่วยงานของรัฐ และได้รับแจ้งผลการพิจารณาโดยไม่ชักช้า

(๒) เพื่อให้หน่วยงานรัฐต้องเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐที่มีใช้ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐหรือเป็นความลับของทางราชการตามที่กฎหมายบัญญัติ และต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม โดยสะดวก ทันต่อเวลา และไม่เสียค่าใช้จ่ายที่สูงเกินสมควร

(๓) เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่นเปิดเผยข้อมูลและรายงานผลการดำเนินงานให้ประชาชนทราบ

(๔) เพื่อส่งเสริมการใช้สิทธิของประชาชนตามการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยเฉพาะสิทธิในการรับทราบและเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่เป็นกลไกสำคัญในการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามและตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ให้มีความโปร่งใส เพื่อเป็นการพิทักษ์สิทธิประโยชน์สาธารณะและคุ้มครองสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนอย่างสมดุล รวมทั้งเป็นกลไกสำคัญในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๒.๕) กำหนดหน้าที่หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ในการเปิดเผย และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ (ร่างมาตรา ๗)

กำหนดหน้าที่ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ ต้องจัดทำช่องทางในการดำเนินการเปิดเผย หรือการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และหัวหน้าหน่วยงานของรัฐต้องกำหนดให้มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการ

(๑) รวบรวม จัดทำ จัดพิมพ์ จัดเก็บ ประมวลผลข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และให้เปิดเผยเผยแพร่ ซึ่งข้อมูลสาธารณะตามที่กฎหมายกำหนด หรือเมื่อมีบุคคลใดร้องขอ และต้องให้ข้อมูลชี้แจง ให้ถ้อยคำต่อบุคคล องค์กร หรือหน่วยงานตามที่กฎหมายกำหนด

(๒) กำหนดให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐของจัดให้มีช่องทาง และรูปแบบของการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ อย่างน้อยประกอบด้วย จุดติดต่อเจ้าหน้าที่ให้บริการข้อมูลข่าวสารสาธารณะสำหรับการเปิดให้บริการประชาชนในวันทำการ ฐานข้อมูลกลางของหน่วยงานของรัฐ ลำดับรายการเอกสารหรือข้อมูลที่ต้องเปิดเผยอันเนื่องมาจากการปฏิบัติราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ทั้งที่เป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะและข้อมูลข่าวสารของราชการ และระบบสารสนเทศสำหรับการสืบค้นข้อมูลที่มีการจัดเก็บด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ณ จุดให้บริการ และระบบเครือข่ายสารสนเทศ หรือเว็บไซต์ของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งประชาชนสามารถเข้าถึงได้ผ่านระบบสารสนเทศและระบบสื่อสารโทรคมนาคมอื่นใด

๒.๖) กำหนดให้เป็นกฎหมายกลาง หรือกฎหมายหลักในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ
(ร่างมาตรา ๘)

บทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับกับกรณีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะอันเป็นหน้าที่หน่วยงานของรัฐที่จะต้องปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย ทั้งนี้ ในกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วยการใดได้บัญญัติเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะเรื่องใดไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น เว้นแต่

(๑) ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ หากปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐดังกล่าวยังมิได้ดำเนินการ หรือดำเนินการยังไม่ครบขั้นตอนตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ให้คณะกรรมการชส. ออกคำสั่งให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวปฏิบัติให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ภายในเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับความแจ้ง

(๒) ในกรณีตาม (๑) ถ้ามีความจำเป็นเร่งด่วนอันมิอาจปล่อยให้เนิ่นช้าต่อไปได้และเกี่ยวข้องกับประโยชน์สาธารณะ ให้คณะกรรมการ ชส. อาจออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายปฏิบัติให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ได้โดยพลัน

บทบัญญัติของกฎหมาย หรือกฎใดที่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

๒.๗) กำหนดแนวทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

(๑) กำหนดหน้าที่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการใช้จ่ายเงินงบประมาณ หรือการได้รับอนุญาต สัญญา สัมปทาน หรือสิทธิในการดำเนินการซึ่งอาศัยอำนาจทางกฎหมายหรืออำนาจของหน่วยงานรัฐ หรือใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสาธารณะ หรือสาธารณสมบัติของแผ่นดิน หรือการถือครองที่ดินของบุคคล องค์กร หรือหน่วยงานมีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ประชาชนรับรู้ ติดตาม ตรวจสอบ หรือขอข้อมูลข่าวสารสาธารณะจากหน่วยงานเช่นว่านั้นได้ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้น อาจมีผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยของประชาชน หรือส่วนได้เสียอันพึงได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายของบุคคลอื่น (ร่างมาตรา ๙)

(๒) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายซึ่งเป็นผู้มีอำนาจในการให้ความเห็นชอบ การอนุมัติ การอนุญาต การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การลงทะเบียนหรือการแจ้งที่มีกฎหมาย หรือกฎกำหนดให้ต้องขอความเห็นชอบ ขออนุมัติ ขออนุญาต ขอลงทะเบียน ขอลงทะเบียน หรือแจ้งข้อมูลก่อนดำเนินการ ต้องเปิดเผยหลักเกณฑ์ วิธีการ กระบวนการ ขั้นตอน หรือการดำเนินการที่ต้องปฏิบัติในการยื่นคำขอความเห็นชอบ ขออนุมัติ ขอรับอนุญาต การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การลงทะเบียน หรือการแจ้งข้อมูลที่มีกฎหมาย หรือกฎกำหนดให้ต้องขออนุญาต รวมทั้งจะต้องแจ้งขั้นตอนการพิจารณา และรายงานผลการพิจารณาให้ประชาชนทราบความคืบหน้าโดยสอดคล้องกับคู่มือ

สำหรับประชาชน ตามกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ รวมถึงหลักเกณฑ์หรือแนวทางการปฏิบัติอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๑๑)

๒.๘) กำหนดแนวทางในการเก็บ รวบรวม ใช้ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ (ร่างมาตรา ๑๐)

(๑) กำหนดแนวทางในการเก็บ รวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะโดยวิธีการอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่นใด เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(๒) การเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้อง และปรับปรุงข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ รวมทั้งต้องจัดให้มีช่องทางรับแจ้งจากประชาชนที่ตรวจสอบพบว่าข้อมูลข่าวสารสาธารณะใดเปลี่ยนแปลง หรือไม่ถูกต้องตรงตามข้อเท็จจริงในขณะนั้น เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับแจ้งไปตรวจสอบ และแก้ไขให้ถูกต้อง สมบูรณ์โดยไม่ชักช้า

๒.๙) กำหนดหน้าที่หน่วยงานของรัฐในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

(๑) กำหนดให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ (ก) ต้องจัดทำช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ อย่างน้อยประกอบด้วย จุดติดต่อ ฐานข้อมูลกลาง และระบบเครือข่ายสารสนเทศหรือเว็บไซต์ (ข) ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบในการรวบรวม จัดทำ จัดพิมพ์ ประมวลผล เปิดเผย เผยแพร่ ให้ข้อมูล หรือชี้แจงให้ถ้อยคำต่อบุคคล องค์กร หรือหน่วยงาน (ร่างมาตรา ๗)

(๒) กำหนดให้หน่วยงานต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้ประชาชนรับรู้ ติดตาม ตรวจสอบ หรือเข้าถึงข้อมูลโดยสะดวก (ร่างมาตรา ๙)

(๓) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีการอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่นใด โดยจะต้องตรวจสอบความถูกต้อง ปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน (ร่างมาตรา ๑๐)

(๔) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องมีระบบข้อมูล ฐานข้อมูล และการประมวลผลข้อมูล (ร่างมาตรา ๑๑)

(๕) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่อำนวยความสะดวกประชาชนในการขอข้อมูลข่าวสารสาธารณะ (ร่างมาตรา ๑๒)

(๖) กำหนดหน้าที่หน่วยงานรัฐในการให้ประชาชนตรวจดู ขอสำเนา หรือรับรองสำเนาข้อมูลข่าวสารสาธารณะ (ร่างมาตรา ๑๓)

(๗) กำหนดหน้าที่หน่วยงานของรัฐในการให้คนต่างด้าวตรวจดู ขอสำเนา หรือรับรองสำเนาข้อมูลข่าวสารสาธารณะ (ร่างมาตรา ๑๔)

(๘) กำหนดหน้าที่หน่วยงานของรัฐในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการอื่นใดเมื่อประชาชนร้องขอ (ร่างมาตรา ๑๕ - ๑๗)

(๙) กำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ไม่ต้องเปิดเผย (ร่างมาตรา ๑๘ - ๒๓)

(๑๐) กำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล (ร่างมาตรา ๒๔ - ๒๖)

(๑๑) กำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับข้อมูลประวัติศาสตร์ (ร่างมาตรา ๒๗)

๒.๑๐) ที่มา องค์ประกอบ คุณสมบัติ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

๑) กำหนดที่มา และองค์ประกอบของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ (ร่างมาตรา ๒๘) จำนวนเก้าคน ประกอบด้วย

- (๑) ประธานกรรมการ (มาจากคณะกรรมการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งทำหน้าที่ประธาน)
- (๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่เกิน ๕ คน (รวมทั้งประธานกรรมการตาม (๑))
- (๓) ปลัดกระทรวงกลาโหม
- (๔) เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
- (๕) เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- (๖) เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๑) และ (๒) จะต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติหน้าที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจ มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในด้านการเมือง ด้านการเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านความมั่นคง หรือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความหลากหลาย

๒) กำหนดแนวทางในการสรรหา และคัดเลือกกรรมการ (ร่างมาตรา ๒๙)

(๑) ในกรณีที่มีเหตุทำให้ต้องมีการสรรหา และคัดเลือกกรรมการ ชสธ. ให้เปิดรับสมัครจากบุคคลทั่วไปซึ่งเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๑

(๒) ให้มีคณะกรรมการคัดเลือก ประกอบด้วย อดีตผู้พิพากษาในศาลยุติธรรม และอดีตตุลาการในศาลปกครองที่ได้รับการเสนอชื่อและคัดเลือกจากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา และที่ประชุมใหญ่ศาลปกครองสูงสุด ประธานรัฐสภา ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร อัยการสูงสุด ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน เป็นกรรมการคัดเลือก โดยให้เลือกกันเองเป็นประธานกรรมการคัดเลือกคนหนึ่ง ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งใดหรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้รักษาราชการแทน หรือผู้ทำการแทน หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนั้น ทำหน้าที่กรรมการคัดเลือกแทน

(๓) ให้คณะกรรมการคัดเลือกพิจารณาคัดเลือกบุคคลเป็นกรรมการ ชสธ. จากรายชื่อบุคคลตาม (๑) ให้ได้จำนวนตามที่จะต้องแต่งตั้ง

(๔) ในกรณีที่คณะกรรมการคัดเลือกคัดเลือกบุคคลได้ไม่ครบจำนวนตาม (๓) ให้เปิดรับสมัครจากบุคคลทั่วไปเพิ่มเติมตาม (๑) ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการคัดเลือกบุคคลได้ไม่ครบจำนวนดังกล่าว และให้คณะกรรมการคัดเลือกดำเนินการคัดเลือกเพิ่มเติมตาม (๓) เป็นกรรมการ ชสธ. เพิ่มเติมจากที่มีการคัดเลือกบุคคลเป็นกรรมการ ชสธ. ไว้แล้ว

(๕) เมื่อได้มีการคัดเลือกบุคคลเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ชสธ. ครบจำนวนแล้ว ให้ผู้ได้รับการคัดเลือกเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ชสธ. และกรรมการ ชสธ. โดยตำแหน่งประชุมเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเป็นประธานกรรมการ ชสธ. คนหนึ่ง และให้คณะกรรมการคัดเลือกแจ้งรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเป็นประธานกรรมการ ชสธ. และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ชสธ. พร้อมเอกสารหลักฐานตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง รวมทั้งความยินยอมของบุคคลดังกล่าวต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งต่อไป

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกกรรมการตาม (๒) และ (๕) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการคัดเลือกกำหนด

๓) กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของคณะกรรมการ การดำรงตำแหน่ง วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง (ร่างมาตรา ๓๐ - ๓๔)

๔) กำหนดให้คณะกรรมการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมาย ปพช. (ร่างมาตรา ๓๕)

๕) กำหนดแนวทางในการประชุม (ร่างมาตรา ๓๖ - ๓๙)

๖) กำหนดแนวทางการทำงาน และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๔๐ - ๔๑)

คณะกรรมการ ชสธ. มีบทบาท อำนาจ และหน้าที่สำคัญในการกำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้หน่วยงานที่มีหน้าที่นำไปปฏิบัติให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย มาตรการ แผนยุทธศาสตร์แนวทางดำเนินการเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

(๒) ส่งเสริม สนับสนุน และกำกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือปฏิบัติการอื่นใด เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี รัฐสภา เพื่อกำหนดนโยบาย ปรับปรุงกฎหมาย หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ให้คำแนะนำ และคำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ ในการคุ้มครองสิทธิของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดทำฐานข้อมูล การจัดเก็บ การประมวลผล การปรับปรุงและแก้ไขข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการรับรู้หรือการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

(๗) ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการของหน่วยงานผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๘) พิจารณาดำเนินแสวงหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนตามพระราชบัญญัตินี้

(๙) แต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง คณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงานเพื่อดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๑๐) ส่งเสริมและสนับสนุนหน่วยงานของรัฐในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดตั้งศูนย์ให้บริการข้อมูลข่าวสารสาธารณะระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยพัฒนาระบบการให้บริการและดำเนินการให้มีระบบการเชื่อมต่อฐานข้อมูลกับเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อความสะดวก รวดเร็วในการสืบค้น และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ รวมทั้ง การจัดให้มีระบบการให้คำปรึกษา สอบถาม หรือการให้ข้อมูลผ่านศูนย์บริการทางโทรศัพท์แก่ประชาชนโดยไม่คิดค่าบริการ

(๑๑) จัดทำบัญชีรายชื่อหน่วยงานผู้ให้บริการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และวางระเบียบในการจัดทำมาตรฐานของฐานข้อมูลกลาง

(๑๒) การจัดทำประมวลจริยธรรม ค่านิยม หรือแนวปฏิบัติงานของคณะกรรมการ เลขานุการ และเจ้าหน้าที่

(๑๓) จัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้เสนอต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภาหรือสาธารณชนเป็นครั้งคราวตามความเหมาะสมอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๑๔) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการ ขสธ. เป็นผู้ลงนาม และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

การออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือการกำหนดหลักเกณฑ์ หรือวิธีการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ขสธ. ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งอาจกระทบต่อสิทธิประชาชน หรือประโยชน์สาธารณะ ให้คณะกรรมการ ขสธ. จัดการประชุมรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน และจะต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาเพื่อใช้บังคับเป็นการทั่วไป รวมทั้งจะต้องจัดทำช่องทางในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารสาธารณะผ่านเว็บไซต์ หรือเครือข่ายสารสนเทศที่ประชาชน สามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงของนโยบาย แนวทางการปฏิบัติ หรือการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีซึ่งมีผลกระทบต่อตรงต่อการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการ ขสธ. มีหน้าที่จะต้องเสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี รัฐสภา เพื่อกำหนดนโยบาย ปรับปรุงกฎหมาย หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ให้คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และคณะทำงานที่คณะกรรมการ ขสธ. แต่งตั้ง หรือคณะทำงานที่เลขาธิการแต่งตั้ง โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ขสธ. ได้รับเบี้ยประชุม และประโยชน์ตอบแทน ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ขสธ. โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง และประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

๒.๑๑) เบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทน (ร่างมาตรา ๔๒)

ให้คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และคณะทำงานที่คณะกรรมการ ขสธ. แต่งตั้งหรือ คณะทำงานที่เลขาธิการแต่งตั้ง โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ขสธ. ได้รับเบี้ยประชุม และประโยชน์ตอบแทน ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ขสธ. โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง และประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

๒.๑๒) สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ (ร่างมาตรา ๔๔ - ๔๕)

(๑) เป็นส่วนราชการ มีฐานะเป็นกรม โดยมีเลขาธิการ ขสธ. เป็นหัวหน้าผู้รับผิดชอบสูงสุดใน การปฏิบัติงาน ขึ้นตรงกับนายกรัฐมนตรี

(๒) อำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ขสธ. เป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการ ขสธ. โดยมี คณะกรรมการ ขสธ. เป็นผู้บังคับบัญชาเลขาธิการ

(๓) เลขาธิการ ขสธ. เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ มาจากการคัดเลือกของคณะกรรมการ ขสธ. โดยความเห็นชอบของวุฒิสภา

๒.๑๓) การรับคำอุทธรณ์ และวินิจฉัยอุทธรณ์ (ร่างมาตรา ๔๖)

กำหนดแนวทางในการรับคำอุทธรณ์ วินิจฉัยคำอุทธรณ์

๒.๑๔) การคุ้มครอง การบังคับทางปกครอง และบทลงโทษ (ร่างมาตรา ๔๗ - ๕๐)

(๑) คุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงาน หรือเจ้าหน้าที่ (ร่างมาตรา ๔๗)

(๒) ฝ่าฝืนคำสั่งคณะกรรมการ ขสธ. มีโทษปรับ จำคุก และทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๔๘)

(๓) ใช้สิทธิโดยไม่สุจริต หรือมิชอบด้วยกฎหมาย (ร่างมาตรา ๔๙)

(๔) อำนาจปรับทางปกครอง (ร่างมาตรา ๕๐)

๒.๑๕) บทเฉพาะกาล

บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๕๑ - ๕๕)

๔. กำหนดเวลาการปฏิรูป

- **ระยะที่ ๑** ภายในระยะเวลา ๖ เดือน นับแต่เสนอแผนการปฏิรูปต่อสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ได้มีการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. (ฉบับสภาปฏิรูปแห่งชาติ นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี) และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อประกอบการยกร่างในส่วนของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

- **ระยะที่ ๒** ภายในระยะเวลา ๘ เดือน นับแต่เสนอแผนการปฏิรูปต่อสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ จะต้องมีการรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการพิจารณาการร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. และจัดทำเป็นรายงานซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วเสนอต่อสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

- **ระยะที่ ๓** ภายในระยะเวลา ๑๒ เดือน นับแต่เสนอแผนการปฏิรูปต่อสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ร่างพระราชบัญญัติผ่านความเห็นชอบของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศและได้นำเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการต่อไป

๕. แหล่งที่มาของงบประมาณ

งบประมาณของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๖. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

- (๑) สำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สรอ.)
- (๒) คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.)
- (๓) กรมบัญชีกลาง
- (๔) สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (องค์การมหาชน)
- (๕) สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

คณะกรรมการจึงขอเสนอรายงาน เรื่อง “การบริหารงานภาครัฐที่เปิดเผยข้อมูล และร่างพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ.” เพื่อให้สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศได้โปรดพิจารณา หากสภาขับเคลื่อน การปฏิรูปประเทศเห็นชอบด้วย ขอได้โปรดส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

(นายวสันต์ ภัยหลีกถี้)

เลขานุการกรรมการ

ภาคผนวก ก

บันทึกหลักการและเหตุผล

และ

ร่างพระราชบัญญัติ

ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ.

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

เหตุผล

โดยที่เห็นเป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งบังคับใช้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจดิจิทัลที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวก และมีประสิทธิภาพ เป็นการลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ อันเป็นการเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐซึ่งจะทำให้การป้องกันปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการสอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศในด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม รวมทั้งกำหนดให้รัฐมีหน้าที่ต้องให้บริการข้อมูลภาครัฐต่อประชาชนอย่างทั่วถึง และเพื่อให้การปฏิบัติราชการมีธรรมาภิบาล มีการกำกับดูแลตรวจสอบการดำเนินงานภาครัฐให้เป็นไปอย่างโปร่งใส รวมทั้งเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิทราบการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐที่อาจจะมีผลกระทบต่อสิทธิหรือกำหนดหน้าที่อย่างใด ๆ แก่ประชาชนอันเป็นการพิทักษ์สิทธิประโยชน์เนื่องด้วยคำสั่งทางปกครอง หรือการกระทำทางปกครองต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่รัฐ โดยมีการใช้ระบบปฏิบัติการที่มีเทคโนโลยีสารสนเทศทันสมัยมาเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....
โดยที่เห็นเป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

.....
.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารทุกประเภท รวมถึงข้อมูลข่าวสารของราชการ ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับบุคคล องค์กร หรือหน่วยงานที่ดำเนินการใด ๆ โดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติ สาธารณสมบัติ งบประมาณแผ่นดิน อำนาจของหน่วยงานรัฐ สิทธิหรือหน้าที่ของหน่วยงานรัฐที่มอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการแทน เพื่อประโยชน์สาธารณะ

“ข้อมูลข่าวสารของราชการ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครอง หรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐ หรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน

“ข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงานบรรดาที่มีชื่อของผู้นั้น หรือมีเลขหมายรหัสหรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่มีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะ

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า หน่วยงานในราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา สำนักงานอัยการสูงสุด ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์การมหาชน หน่วยงานที่เป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญหรือจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายอื่น รัฐวิสาหกิจ หน่วยงาน หรือนิติบุคคลอื่นใดที่จัดตั้งขึ้นโดยกฎหมาย หรือการอนุมัติ อนุญาตโดยหน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพตามกฎหมาย สถานประกอบกิจการและหน่วยงานอื่นตามที่กฎหมายกำหนดรวมถึงหน่วยงานเอกชนที่ได้รับสัมปทานหรือดำเนินกิจการสาธารณะหรือบริการสาธารณะ แทนรัฐ และให้หมายความรวมถึงองค์กรหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือให้ดำเนินกิจการทางปกครอง ทั้งนี้ ไม่ว่าองค์กรหรือหน่วยงานดังกล่าวจะได้รับงบประมาณแผ่นดินหรือไม่ก็ตาม

“คณะกรรมการ ขสธ.” หมายความว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

“เลขาธิการ ขสธ.” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้ มีวัตถุประสงค์

(๑) เพื่อให้บุคคลและชุมชนได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐ รวมทั้งการเสนอเรื่องราวร้องทุกข์ต่อหน่วยงานของรัฐและได้รับแจ้งผลการพิจารณาโดยไม่ชักช้า

(๒) เพื่อให้หน่วยงานรัฐต้องเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐที่มีข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐหรือเป็นความลับของทางราชการตามที่กฎหมายบัญญัติและต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม โดยสะดวก ทันต่อเวลา และไม่เสียค่าใช้จ่ายที่สูงเกินสมควร

(๓) เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่นเปิดเผยข้อมูลและรายงานผลการดำเนินงานให้ประชาชนทราบ

(๔) เพื่อส่งเสริมการใช้สิทธิของประชาชนตามการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยเฉพาะสิทธิในการรับทราบและเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่เป็นกลไกสำคัญในการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามและตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐให้มีความโปร่งใส เพื่อเป็นการพิทักษ์สิทธิประโยชน์สาธารณะและคุ้มครองสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนอย่างสมดุล รวมทั้งเป็นกลไกสำคัญในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

หมวด ๒
การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

มาตรา ๗ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐจัดทำช่องทางในการดำเนินการเปิดเผย หรือการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และจัดให้มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการ ดังนี้

(๑) รวบรวม จัดทำ จัดพิมพ์ จัดเก็บ ประมวลผลข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เพื่อการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ให้เปิดเผย เผยแพร่ ซึ่งข้อมูลสาธารณะตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเมื่อมีบุคคลใดร้องขอตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนด

(๓) ให้ข้อมูล ชี้แจง ให้ถ้อยคำต่อบุคคล องค์กร หรือหน่วยงานตามที่กฎหมายกำหนด การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีช่องทาง และรูปแบบของการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ อย่างน้อยประกอบด้วย

(๑) จุดติดต่อเจ้าหน้าที่ให้บริการข้อมูลข่าวสารสาธารณะสำหรับการเปิดให้บริการประชาชนในวันทำการ

(๒) ฐานข้อมูลกลางของหน่วยงานของรัฐ และระบบสารสนเทศสำหรับการสืบค้นข้อมูลที่มีการจัดเก็บด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ณ จุดให้บริการ

(๓) ลำดับรายการเอกสารหรือข้อมูลที่ต้องเปิดเผยอันเนื่องมาจากการปฏิบัติราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ทั้งที่เป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะและข้อมูลข่าวสารของราชการ

(๔) ระบบเครือข่ายสารสนเทศ หรือเว็บไซต์ของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งประชาชนสามารถเข้าถึงได้ผ่านระบบสารสนเทศ และระบบสื่อสารโทรคมนาคมอื่นใด

มาตรา ๘ บทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับกับกรณีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะอันเป็นหน้าที่หน่วยงานของรัฐที่จะต้องปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย ทั้งนี้ ในกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วยการใดได้บัญญัติเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะเรื่องใดไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น เว้นแต่

(๑) ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ หากปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐดังกล่าวยังมีได้ดำเนินการ หรือดำเนินการยังไม่ครบขั้นตอนตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ให้คณะกรรมการ ชสธ. ออกคำสั่งให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวปฏิบัติให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ภายในเก้าสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้ง

(๒) ในกรณีตาม (๑) ถ้ามีความจำเป็นเร่งด่วนอันมิอาจปล่อยให้เนิ่นช้าต่อไปได้และเกี่ยวข้องกับประโยชน์สาธารณะ ให้คณะกรรมการ ชสธ. อาจออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายปฏิบัติให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ได้โดยพลัน

บทบัญญัติของกฎหมาย หรือกฎใดที่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๙ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการจ่ายเงินงบประมาณ หรือการได้รับอนุญาต สัญญา สัมปทาน หรือสิทธิในการดำเนินการซึ่งอาศัยอำนาจทางกฎหมาย หรืออำนาจของหน่วยงานรัฐ หรือใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสาธารณะ หรือสาธารณสมบัติของแผ่นดิน หรือการถือครองที่ดินของบุคคล องค์กร หรือหน่วยงานมีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ประชาชน รับรู้ ติดตาม ตรวจสอบ หรือขอข้อมูลข่าวสารสาธารณะจากหน่วยงานเช่นว่านั้นได้ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสาร สาธารณะนั้น อาจมีผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยของประชาชน หรือส่วนได้เสียอันพึงได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายของบุคคลอื่น

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หน่วยงานของรัฐจะต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร สาธารณะดังกล่าวได้โดยสะดวก ทั้งนี้ คณะกรรมการ ชสธ. อาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการในการ จัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ หรือรายงานผลการดำเนินการให้ประชาชนรับรู้และแสดงความคิดเห็น เพื่อประกอบการจัดทำและตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ ทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับ ท้องถิ่น รวมทั้งการพิจารณาร่างกฎหมาย กฎ และโครงการ หรือกิจกรรมที่อาจมีผลกระทบต่อวิถีชีวิต ความเป็นอยู่โดยปกติสุข คุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ สุขภาพ หรือการอื่นได้

มาตรา ๑๐ ภายใต้บทบัญญัติมาตรา ๙ หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ในการเก็บ รวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

การเก็บรวบรวม และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามวรรคหนึ่ง ให้จัดเก็บรวบรวม และเปิดเผยโดยวิธีการอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่นใด เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

การเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามวรรคหนึ่ง และวรรคสอง หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้อง และปรับปรุงข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ รวมทั้งต้องจัดให้มีช่องทางการรับแจ้งจากประชาชนที่ตรวจสอบพบว่าข้อมูลข่าวสารสาธารณะใดเปลี่ยนแปลง หรือไม่ถูกต้องตรงตามข้อเท็จจริงในขณะนั้น เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับแจ้งไปตรวจสอบ และแก้ไขให้ถูกต้อง สมบูรณ์โดยไม่ชักช้า

มาตรา ๑๑ หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องจัดให้มีระบบข้อมูล ฐานข้อมูล และการประมวลผล ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่เป็นปัจจุบันรวดเร็ว ถูกต้อง เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ เข้าถึง หรือขอข้อมูลข่าวสาร สาธารณะ ได้อย่างสะดวก ง่าย รวดเร็ว ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนดใน ราชกิจจานุเบกษา

หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- (๑) โครงสร้างการบริหาร และรายนามผู้บริหารหน่วยงาน สถานที่ปฏิบัติงาน หมายเลข โทรศัพท์ ที่อยู่สำหรับการติดต่อทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail address) พร้อมข้อมูลสำหรับการติดต่อ
- (๒) วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ แผนการดำเนินงาน หรือกิจกรรมการดำเนินงาน
- (๓) อำนาจและหน้าที่ตามกฎหมายกำหนด พร้อมกับวิธีการดำเนินงาน
- (๔) ช่องทาง หรือสถานที่ในการติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสาร หรือคำแนะนำในการติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ

(๕) ข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกี่ยวข้องกับหลักเกณฑ์ วิธีการ กระบวนการ ขั้นตอน ที่เกี่ยวเนื่อง หรือเกี่ยวข้องกับการจัดหาพัสดุ การประกอบกิจการ การให้บริการแก่ประชาชน การบริหารงบประมาณของหน่วยงาน การบริหารงานบุคคล การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงาน

(๖) ข้อมูลข่าวสารของราชการอื่นตามที่คณะกรรมการ ชสธ. กำหนด

หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายซึ่งเป็นผู้มีอำนาจในการให้ความเห็นชอบ การอนุมัติ การอนุญาต การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การลงทะเบียน หรือการแจ้งที่มีกฎหมาย หรือกฎ กำหนดให้ต้องขอความเห็นชอบ ขออนุมัติ ขออนุญาต ขอลงทะเบียน ขอขึ้นทะเบียน ขอลงทะเบียน หรือแจ้ง ข้อมูลก่อนดำเนินการ ต้องเปิดเผยหลักเกณฑ์ วิธีการ กระบวนการ ขั้นตอน หรือการดำเนินการที่ต้องปฏิบัติ ในการยื่นคำขอความเห็นชอบ ขออนุมัติ ขอรับอนุญาต การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การลงทะเบียน หรือการแจ้งข้อมูลที่มีกฎหมาย หรือกฎกำหนดให้ต้องขออนุญาต รวมทั้งจะต้องแจ้งขั้นตอนการพิจารณา และรายงานผลการพิจารณาให้ประชาชนทราบความคืบหน้าโดยสอดคล้องกับคู่มือสำหรับประชาชน ตามกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ รวมถึงหลักเกณฑ์ หรือแนวทางการปฏิบัติอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๑๒ ให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่อำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการขอตรวจสอบ หรือขอข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ผลการพิจารณา คำวินิจฉัย หรือคำสั่งที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน ความเห็นแย้งและคำสั่ง ในทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาวินิจฉัยดังกล่าว รวมถึงคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลด้วย

(๒) นโยบาย หรือการตีความที่ไม่เข้าข่ายต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๓) แผนงาน โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีที่กำลังดำเนินการ

(๔) คู่มือ หรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีผลกระทบต่อสิทธิและ หน้าที่ของเอกชน

(๕) สิ่งพิมพ์ที่มีการอ้างอิงถึง

(๖) ใบอนุญาตและเงื่อนไขของการอนุญาตประกอบกิจการ สัญญาอนุญาต สัญญาร่วมงาน ในโครงการของรัฐ สัญญาสัมปทาน หรือสัญญาที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน หรือการให้บริการสาธารณะ หรือการจัดทำบริการสาธารณะ หรือการใช้ทรัพยากรสาธารณะ หรือสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในการประกอบกิจการหรือการดำเนินการ รวมทั้งข้อมูลการครอบครอง หรือการถือครองที่ดินของบุคคล หรือนิติบุคคล หรือการอนุญาตให้ถือครองที่ดินหรือใช้ประโยชน์ในที่ดิน ซึ่งไม่อาจออกเอกสารสิทธิ หรือออกหลักฐานการถือกรรมสิทธิ์ได้

(๗) บันทึกการประชุม รายงานการประชุม เอกสารประกอบการนำเสนอต่อที่ประชุม คณะรัฐมนตรี และมติคณะรัฐมนตรี รวมทั้งองค์กรกำกับดูแลการประกอบกิจการตามกฎหมายอื่นใด

(๘) บันทึกการประชุม รายงานการประชุม เอกสารประกอบการนำเสนอต่อที่ประชุมของ คณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมาย หรือโดยมติคณะรัฐมนตรี

(๙) รายงานงบการเงินประจำปี และผลการดำเนินงานของหน่วยงานรัฐ

(๑๐) ข้อมูลการประกอบกิจการ หรือการให้บริการทางธุรกิจอันเกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ ของหน่วยงานของรัฐ รวมถึงข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการ ชสธ. กำหนด

ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่จัดให้ประชาชนเข้าตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีส่วนที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการปกปิด ลบ ตัดทอนข้อความหรือกระทำโดยประการอื่นใด เพื่อมิให้มีการเปิดเผยซึ่งข้อมูลข่าวสารสาธารณะเช่นนั้นได้

มาตรา ๑๓ บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ ย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองของข้อมูลข่าวสารสาธารณะจากหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารสาธารณะหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้

ในกรณีที่มีการจัดทำสำเนาข้อมูลข่าวสารสาธารณะเป็นกระดาษ หรือบันทึกเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งการจัดทำมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นจากการดำเนินการ ให้คณะกรรมการ ชสธ. พิจารณากำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในอัตราที่เหมาะสม และไม่เกินต้นทุนวัสดุที่ใช้ในการดำเนินการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๔ บุคคลต่างด้าวที่เดินทางเข้าประเทศโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือได้รับอนุญาตให้ทำงาน หรือประกอบกิจการทางธุรกิจ หรือมีถิ่นพำนักในราชอาณาจักร มีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองของข้อมูลข่าวสารสาธารณะจากหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๓

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการอื่นใดของหน่วยงานของรัฐ

มาตรา ๑๕ ถ้าบุคคลใดขอข้อมูลข่าวสารของราชการอื่นใด และคำขอของบุคคลผู้นั้นระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่อาจจัดให้ได้ตามสมควร ให้หน่วยงานของรัฐจัดหาข้อมูลข่าวสารของราชการนั้นให้แก่ผู้ขอภายในกำหนดเวลาสิบห้าวันนับจากวันรับคำขอ เว้นแต่กรณีมีเหตุขัดข้องเจ้าหน้าที่อาจขอเลื่อนระยะเวลาส่งมอบข้อมูลข่าวสารของราชการดังกล่าวได้คราวละไม่เกินเจ็ดวัน ทั้งนี้ รวมกันแล้วจะต้องไม่เกินสามสิบวันนับตั้งแต่วันยื่นคำขอ

เจ้าหน้าที่อาจปฏิเสธคำขอตามวรรคหนึ่งได้ หากบุคคลผู้นั้นขอข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่งต้องจัดทำเป็นเอกสารจำนวนมาก หรือบ่อยครั้ง โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานจัดให้ตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ มิใช่เป็นการต้องไปจัดทำ วิเคราะห์ จำแนก รวบรวม หรือจัดให้มีขึ้นใหม่ เว้นแต่เป็นการแปรสภาพเป็นเอกสารจากข้อมูลข่าวสารของราชการที่บันทึกไว้ในระบบการบันทึกภาพหรือเสียง ระบบอิเล็กทรอนิกส์หรือระบบอื่นใด แต่ถ้าหน่วยงานของรัฐเห็นว่ากรณีที่ขออนั้น มิใช่การแสวงหาประโยชน์ทางการค้า และเป็นเรื่องจำเป็นเพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพสำหรับผู้นั้น หรือเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะ หน่วยงานของรัฐนั้น จะอำนวยความสะดวกในการจัดหาข้อมูลข่าวสารของราชการให้ก็ได้

บทบัญญัติตามวรรคสามไม่เป็นการห้ามหน่วยงานของรัฐที่จะจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการใดชิ้นใหม่ ให้แก่ผู้ขอข้อมูลข่าวสารของราชการ หากเป็นการสอดคล้องด้วยอำนาจหน้าที่ตามปกติของหน่วยงานของรัฐนั้นอยู่แล้ว

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีผู้ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๕ แม้ว่าข้อมูลข่าวสารของราชการที่จะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานส่วนกลางหรือสาขาของหน่วยงานแห่งนั้นหรือจะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นก็ตาม ให้หน่วยงานของรัฐที่รับคำขอให้คำแนะนำเพื่อให้ยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารของราชการนั้นโดยไม่ชักช้า

ถ้าหน่วยงานของรัฐผู้รับคำขอเห็นว่าข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่จัดทำโดยหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น ให้ส่งคำขอนั้นให้หน่วยงานของรัฐนั้นพิจารณา เพื่อมีคำสั่งต่อไป

มาตรา ๑๗ ผู้ใดเห็นว่าหน่วยงานของรัฐไม่จัดพิมพ์ข้อมูลข่าวสารของราชการ หรือไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ หรือไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารของราชการให้แก่ตนหรือฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าหรือเห็นว่าตนไม่ได้รับความสะดวก โดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้นั้นมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ชสธ.

ในกรณีที่มีการร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ชสธ. ตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ชสธ. ต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องเรียน ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นให้ขยายเวลาออกไปได้ แต่ต้องแสดงเหตุผลและรวมเวลาทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องเรียน

หมวด ๔

ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ไม่ต้องเปิดเผย

มาตรา ๑๘ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์จะเปิดเผยมิได้

มาตรา ๑๙ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

(๑) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ

(๒) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการป้องกัน การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม

(๓) ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเข้าใจหรือคำแนะนำภายในดังกล่าว

(๔) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด

(๕) รายงานการแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

(๖) ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้หน่วยงานนำไปเปิดเผยต่อบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้อง

(๗) กรณีอื่นตามที่คณะกรรมการ ขสธ. กำหนด

คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะจะกำหนดเงื่อนไขอย่างไรก็ได้แต่ต้องระบุไว้ด้วยว่าที่เปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะประเภทใดและเพราะเหตุใดและให้ถือว่าการมีคำสั่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะเป็นดุลพินิจโดยเฉพาะของเจ้าหน้าที่ตามลำดับสายการบังคับบัญชาแต่ผู้ขอข้อมูลข่าวสารสาธารณะอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ ขสธ. ได้ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใด ให้เจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้นั้นเสนอคำคัดค้านภายในเวลาที่กำหนดแต่ต้องใช้เวลาอันสมควรที่ผู้นั้นอาจเสนอคำคัดค้านได้ ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ผู้ที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งหรือผู้ที่ทราบว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะใด อาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของตนมีสิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ โดยทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าหน่วยงานนั้น

ในกรณีที่มีการคัดค้านเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบต้องพิจารณาคำคัดค้านและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้คัดค้านทราบโดยไม่ชักช้าในกรณีที่มีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้าน เจ้าหน้าที่ที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้นมิได้จนกว่าจะล่วงพ้นกำหนดเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๗ หรือจนกว่าคณะกรรมการ ขสธ. ได้มีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้นได้แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่มีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามวรรคหนึ่งผู้ขอข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้น อาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ ขสธ. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

มาตรา ๒๑ การพิจารณาเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่มีคำสั่งมิให้เปิดเผยนั้น ไม่ว่าจะเป็นการพิจารณาของคณะกรรมการ ขสธ. คณะอนุกรรมการ หรือศาล ต้องดำเนินการกระบวนการพิจารณาโดยมิให้ข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้น เปิดเผยแก่บุคคลอื่นใดที่ไม่จำเป็นแก่การพิจารณา และในกรณีที่จำเป็นจะพิจารณาลับหลังคู่มือหรือคู่มือความฝ้ายใดก็ได้

มาตรา ๒๒ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะใด แม้จะเข้าข่ายต้องมีความรับผิดชอบตามกฎหมาย ให้ถือว่าเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐไม่ต้องรับผิดชอบ หากเป็นการกระทำโดยสุจริต ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามมาตรา ๑๒ ถ้าเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐได้ดำเนินการโดยถูกต้องตามระเบียบ

(๒) ข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามมาตรา ๑๒ ถ้าเจ้าหน้าที่มีคำสั่งให้เปิดเผยเป็นการทั่วไปหรือเฉพาะแก่บุคคลใดเพื่อประโยชน์ที่เกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ หรือชีวิต ร่างกาย สุขภาพ หรือประโยชน์อื่นของบุคคล และคำสั่งนั้นได้กระทำโดยสมควรแก่เหตุ ในกรณีนี้ จะมีการกำหนดข้อจำกัดหรือเงื่อนไขในการใช้ข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้นตามความเหมาะสมก็ได้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้หน่วยงานของรัฐพ้นจากความรับผิดชอบตามกฎหมายหากจะพึงมีในกรณีดังกล่าว

มาตรา ๒๓ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ และหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ อาจออกระเบียบโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ชสธ. กำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่มีให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้ มาใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานก็ได้

หน่วยงานของรัฐแห่งอื่นตามวรรคหนึ่งต้องเป็นหน่วยงานของรัฐ ซึ่งการเปิดเผยประเภทข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังกล่าว จะเป็นอุปสรรคร้ายแรงต่อการดำเนินการของหน่วยงานดังกล่าว

หมวด ๕

ข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลหรือกฎว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องจัดให้มีระบบข้อมูลส่วนบุคคลเพียงพอที่เกี่ยวข้องและจำเป็น เพื่อการดำเนินงานของหน่วยงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้น และยกเลิกการจัดให้มีระบบดังกล่าวเมื่อหมดความจำเป็น
- (๒) พยายามเก็บข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรงจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่จะกระทบถึงประโยชน์ได้เสียโดยตรงของบุคคลนั้น
- (๓) จัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษาและตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอเกี่ยวกับสิ่งดังต่อไปนี้

(ก) ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลส่วนบุคคลไว้

(ข) ประเภทของระบบข้อมูลส่วนบุคคล

(ค) ลักษณะการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลตามปกติ

(ง) วิธีการขอตรวจดูข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าของข้อมูล

(จ) วิธีการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลส่วนบุคคล

(ฉ) แหล่งที่มาของข้อมูลส่วนบุคคล

(๔) ตรวจสอบ แก้ไข ข้อมูลส่วนบุคคลในความรับผิดชอบให้ถูกต้องอยู่เสมอ

(๕) จัดระบบรักษาความปลอดภัยให้แก่ระบบข้อมูลส่วนบุคคลตามความเหมาะสม

เพื่อป้องกันมิให้มีการนำไปใช้โดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

ในกรณีที่เก็บข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรงจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบล่วงหน้า หรือพร้อมกับการขอข้อมูลส่วนบุคคลถึงวัตถุประสงค์ที่จะนำข้อมูลส่วนบุคคลมาใช้ ลักษณะการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลตามปกติและกรณีที่ขอข้อมูลส่วนบุคคลนั้นเป็นกรณีใ้แจ้งให้ข้อมูลส่วนบุคคลได้โดยความสมัครใจหรือเป็นกรณีมีกฎหมายบังคับ

หน่วยงานผู้ครอบครองข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบในกรณีที่มีการให้จัดส่งข้อมูลส่วนบุคคลไปยังที่ใด ซึ่งจะเป็นผลให้บุคคลทั่วไปทราบข้อมูลส่วนบุคคลนั้นได้ เว้นแต่เป็นไปตามลักษณะการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลตามปกติ

มาตรา ๒๕ หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้ครอบครองข้อมูลส่วนบุคคลจะเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ เว้นแต่ เป็นการเปิดเผย ดังต่อไปนี้

- (๑) ต่อเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของตน เพื่อการนำไปใช้ตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานแห่งนั้น
 - (๒) เป็นการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลตามปกติภายในวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีระบบข้อมูลส่วนบุคคลนั้น
 - (๓) ต่อหน่วยงานที่ทำงานด้านการวางแผน หรือการสถิติ หรือสำมะโนต่าง ๆ ซึ่งมีหน้าที่ต้องรักษาข้อมูลส่วนบุคคลไว้ไม่ให้เปิดเผยต่อไปยังผู้อื่น
 - (๔) เป็นการให้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัย โดยไม่ระบุชื่อหรือส่วนที่ทำให้รู้ว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลใด
 - (๕) ต่อหจกจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เพื่อการตรวจดูคุณค่าในการเก็บรักษา
 - (๖) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อการป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายการสืบสวน การสอบสวน หรือการฟ้องคดี ไม่ว่าเป็นคดีประเภทใดก็ตาม
 - (๗) เป็นการให้ซึ่งจำเป็น เพื่อการป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของบุคคล
 - (๘) ต่อศาล และเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว
 - (๙) กรณีอื่นตามที่กฎหมายกำหนด
- การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) ให้มีการจัดทำบัญชีแสดงการเปิดเผยกำกับไว้กับข้อมูลส่วนบุคคลนั้น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๖ ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะได้รับถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน และเมื่อบุคคลนั้นมีคำขอเป็นหนังสือ หน่วยงานของรัฐนั้นจะต้องให้บุคคลนั้นหรือผู้กระทำการแทนบุคคลนั้นได้ตรวจดูหรือได้รับสำเนาข้อมูลส่วนบุคคลส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลนั้น

การเปิดเผยรายงานการแพทย์ที่เกี่ยวกับบุคคลใดถ้ากรณีมีเหตุอันควรหน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยต่อเฉพาะแพทย์ที่บุคคลนั้นมอบหมายก็ได้

ถ้าบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนส่วนใดไม่ถูกต้องตามที่แท้จริงให้มีสิทธิยื่นคำขอเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ครอบครองข้อมูลส่วนบุคคลแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลส่วนบุคคลส่วนนั้นได้ ทั้งนี้ หน่วยงานที่ครอบครองข้อมูลข่าวสารสาธารณะจะต้องพิจารณาคำขอดังกล่าวและแจ้งผลการพิจารณาให้บุคคลนั้นทราบโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลส่วนบุคคลให้ตรงตามที่มีคำขอให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ ชสธ. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาที่ไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลส่วนบุคคลตามคำร้องขอ โดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ ชสธ. และไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิร้องขอให้หน่วยงานผู้ครอบครองข้อมูลส่วนบุคคลตามคำร้องขอหมายเหตุคำขอของตนแนบไว้กับข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องได้

บุคคลผู้มีส่วนได้เสีย หรือมีอำนาจกระทำการแทนผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถหรือเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่ถึงแก่กรรมมีสิทธิเช่นเดียวกับบุคคลผู้เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๖ ข้อมูลประวัติศาสตร์

มาตรา ๒๗ เว้นแต่มีบทบัญญัติของกฎหมาย หรือระเบียบปฏิบัติอื่นใดอันเกี่ยวข้องกับ การเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารสาธารณะไว้เป็นการเฉพาะ ให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่เก็บรักษาข้อมูลข่าวสาร สาธารณะไว้ระหว่างการปฏิบัติงาน และเมื่อไม่ได้ใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานจะต้องเก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่า สิบปี และเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าว หากหน่วยงานของรัฐไม่ได้ใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานให้ส่ง ต้นฉบับให้แก่หอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่คณะกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา เพื่อประเมินคุณค่าเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียมประเพณี สติปัญญา หลักฐาน หรือเรื่องที่ต้องใช้สำหรับการศึกษาค้นคว้า หรือคัดเลือก และเก็บรักษาไว้เป็นข้อมูลหลักฐาน ทางราชการตลอดไป หรือตามที่กองจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากรกำหนด

กรณีที่หน่วยงานของรัฐยังคงมีความจำเป็นต้องเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารสาธารณะไว้เอง เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงาน หรือมีคำสั่งไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้น ให้ขยายระยะเวลา ในการเก็บรักษาไว้ได้ โดยระยะเวลาการขยายรวมกันแล้วจะเกินยี่สิบปีไม่ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ คณะกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๗ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

มาตรา ๒๘ ให้มีคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ ชสธ.” ประกอบด้วย กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินห้าคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามมาตรา ๒๙ ให้ปลัดกระทรวงกลาโหม เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ เลขาธิการ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่ง ขึ้นเป็นประธานกรรมการ ให้เลขาธิการ ชสธ. ตามมาตรา ๔๔ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ ชสธ. และให้ คณะกรรมการ ชสธ. แต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ มิให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ มาใช้บังคับกับ กรรมการโดยตำแหน่งตามวรรคสอง

มาตรา ๒๙ เมื่อมีกรณีที่ต้องสรรหาและคัดเลือกกรรมการ ขสธ. ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่มีเหตุทำให้ต้องมีการสรรหา และคัดเลือกกรรมการ ขสธ. ให้เปิดรับสมัครจากบุคคลทั่วไปซึ่งเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๑

(๒) ให้มีคณะกรรมการคัดเลือก ประกอบด้วย อดีตผู้พิพากษาในศาลยุติธรรม และอดีตตุลาการในศาลปกครองที่ได้รับการเสนอชื่อและคัดเลือกจากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา และที่ประชุมใหญ่ศาลปกครองสูงสุด ประธานรัฐสภา ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร อัยการสูงสุด ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน เป็นกรรมการคัดเลือก โดยให้เลือกกันเองเป็นประธานกรรมการคัดเลือกคนหนึ่ง ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งใดหรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้รักษาราชการแทน หรือผู้ทำการแทน หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนั้น ทำหน้าที่กรรมการคัดเลือกแทน

(๓) ให้คณะกรรมการคัดเลือกพิจารณาคัดเลือกบุคคลเป็นกรรมการ ขสธ. จากรายชื่อบุคคลตาม (๑) ให้ได้จำนวนตามที่จะต้องแต่งตั้ง

(๔) ในกรณีที่คณะกรรมการคัดเลือกคัดเลือกบุคคลได้ไม่ครบจำนวนตาม (๓) ให้เปิดรับสมัครจากบุคคลทั่วไปเพิ่มเติมตาม (๑) ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการคัดเลือกบุคคลได้ไม่ครบจำนวนดังกล่าว และให้คณะกรรมการคัดเลือกดำเนินการคัดเลือกเพิ่มเติมตาม (๓) เป็นกรรมการ ขสธ. เพิ่มเติมจากที่มีการคัดเลือกบุคคลเป็นกรรมการ ขสธ. ไว้แล้ว

(๕) เมื่อได้มีการคัดเลือกบุคคลเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขสธ. ครบจำนวนแล้ว ให้ผู้ได้รับการคัดเลือกเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขสธ. และกรรมการ ขสธ. โดยตำแหน่งประชุมเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเป็นประธานกรรมการ ขสธ. คนหนึ่ง และให้คณะกรรมการคัดเลือกแจ้งรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเป็นประธานกรรมการ ขสธ. และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขสธ. พร้อมเอกสารหลักฐานตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง รวมทั้งความยินยอมของบุคคลดังกล่าวต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งต่อไป

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกกรรมการตาม (๒) และ (๕) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการคัดเลือกกำหนด

มาตรา ๓๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขสธ. ตามมาตรา ๒๘ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์

(๒) มีสัญชาติไทย

(๓) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปีบริบูรณ์

(๔) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจ มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในด้านการเมือง ด้านการเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านความมั่นคง หรือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความหลากหลาย

มาตรา ๓๑ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขสธ. ต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้มีตำแหน่งในพรรคการเมือง

(๒) วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

- (๓) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (๔) ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาล หรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย
- (๕) ดิตยาเสพติดให้โทษ
- (๖) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๗) ต้องคำพิพากษาให้จำคุกแม้คดีนั้นจะยังไม่ถึงที่สุด หรือมีการรอการลงโทษหรือเคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่ในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๘) เคยถูกไล่ออกปลดออก หรือให้ออกจากราชการหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ
- (๙) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ
- (๑๐) เคยถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ
- (๑๑) เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ
- (๑๒) ดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วนบริษัทหรือองค์การที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไร
- (๑๓) เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

(๑๔) เป็นข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เว้นแต่ในฐานะเป็นกรรมการในคณะกรรมการ ชสธ.

ผู้ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ชสธ. ผู้ใดมีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง ในวันที่ได้รับการคัดเลือก ถ้าผู้นั้นแสดงหลักฐานว่าได้ลาออกจากตำแหน่งตาม (๑๑) (๑๒) หรือ (๑๔) แล้ว ทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการคัดเลือก ให้คณะกรรมการคัดเลือกดำเนินการต่อไปได้ ถ้าผู้นั้นมิได้แสดงหลักฐานดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่ได้รับการคัดเลือก และให้คณะกรรมการคัดเลือกพิจารณาคัดเลือกใหม่โดยจะพิจารณาจากรายชื่อบุคคลที่สมัครไว้แล้ว ตามมาตรา ๒๙ (๑) หรือจะให้มีการเปิดรับสมัครเพิ่มเติมก็ได้ โดยให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๙ (๔) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๒ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ชสธ. และเลขาธิการ ชสธ. มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่งหากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการ ชสธ. ขึ้นใหม่ให้กรรมการ ชสธ. ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการ ชสธ. ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับตำแหน่งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ชสธ. และเลขาธิการ ชสธ. ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ให้นำบทบัญญัติในวรรคสองมาใช้บังคับกับกรณีการครบวาระการดำรงตำแหน่งของเลขาธิการ ชสธ. โดยอนุโลม

มาตรา ๓๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระกรรมการ ชสธ. พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) มีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์
- (๓) ลาออก

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๑

(๕) คณะกรรมการ ขสธ. มีมติสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

ในกรณีมีปัญหาว่ากรรมการผู้ใดต้องพ้นจากตำแหน่งตาม (๕) หรือไม่ ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้วินิจฉัย

การพ้นจากตำแหน่งกรรมการ ขสธ. ตามวรรคหนึ่ง ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่กรรมการ ขสธ. พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและยังมีได้แต่งตั้งกรรมการ ขสธ. แทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการ ขสธ. เท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้ถือว่าคณะกรรมการ ขสธ. ประกอบด้วยกรรมการ ขสธ. เท่าที่มีอยู่ เว้นแต่มีกรรมการ ขสธ. เหลืออยู่ไม่ถึงห้าคน

ในกรณีที่ประธานกรรมการ ขสธ. พ้นจากตำแหน่งให้กรรมการ ขสธ. ที่เหลืออยู่เลือกกรรมการ ขสธ. คนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการ ขสธ. ไปจนกว่าประธานกรรมการ ขสธ. ที่ได้รับแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่

มาตรา ๓๕ ให้ถือว่ากรรมการ ขสธ. เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนดให้ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

มาตรา ๓๖ การประชุมของคณะกรรมการ ขสธ. ให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุม โดยการประชุมอาจกระทำได้โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด ทั้งนี้ ข้อบังคับการประชุมของคณะกรรมการ ขสธ. ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ขสธ. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

การประชุมคณะกรรมการ ขสธ. ต้องมีกรรมการ ขสธ. มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ ขสธ. ที่มีอยู่จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการ ขสธ. เป็นประธานในที่ประชุม ถ้าไม่มีประธานกรรมการ ขสธ. หรือประธานกรรมการ ขสธ. ไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการ ขสธ. ที่มาประชุมเลือกกรรมการ ขสธ. คนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมหรือการให้ความเห็นชอบตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือเสียงข้างมากของจำนวนกรรมการ ขสธ. ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ กรรมการ ขสธ. คนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน

ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๓๗ การประชุมให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ขสธ. กำหนด

การนัดประชุมต้องทำเป็นหนังสือและแจ้งให้กรรมการ ขสธ. ทุกคนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน โดยส่งทางไปรษณีย์ หรือแจ้งทางช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่กรรมการ ขสธ. นั้นจะได้ทราบการบอกนัดในที่ประชุมแล้ว กรณีดังกล่าวนี้จะทำหนังสือแจ้งนัดเฉพาะกรรมการที่ไม่ได้มาประชุมก็ได้

บทบัญญัติในวรรคสองมิให้นำมาใช้บังคับในกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนซึ่งประธานกรรมการ ขสธ. จะนัดประชุมเป็นอย่างอื่นก็ได้

มาตรา ๓๘ ประธานกรรมการ ขสธ. มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการประชุม และเพื่อรักษาความเรียบร้อยในการประชุม ให้ประธานกรรมการ ขสธ. มีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ตามความจำเป็นได้ ถ้าประธานกรรมการ ขสธ. ไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการ ขสธ. คนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๓๙ ในการประชุมต้องมีบันทึกรายงานการประชุมเป็นหนังสือ

มาตรา ๔๐ คณะกรรมการ ขสธ. มีบทบาท อำนาจและหน้าที่สำคัญในการกำหนด ยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้หน่วยงานที่มีหน้าที่นำไปปฏิบัติให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย มาตรการ แผนยุทธศาสตร์ แนวทางดำเนินการเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

(๒) ส่งเสริม สนับสนุน และกำกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือปฏิบัติการอื่นใด เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี รัฐสภา เพื่อกำหนดนโยบาย ปรับปรุงกฎหมาย หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ให้คำแนะนำ และคำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ ในการคุ้มครองสิทธิของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดทำฐานข้อมูล การจัดเก็บ การประมวลผล การปรับปรุงและแก้ไขข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการรับรู้ หรือการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

(๗) ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการของหน่วยงานผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๘) พิจารณาดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนตามพระราชบัญญัตินี้

(๙) แต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง คณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงานเพื่อดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๑๐) ส่งเสริมและสนับสนุนหน่วยงานของรัฐในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดตั้งศูนย์ให้บริการข้อมูลข่าวสารสาธารณะระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยพัฒนาระบบการให้บริการ และดำเนินการให้มีระบบการเชื่อมต่อฐานข้อมูลกับเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อความสะดวก รวดเร็วในการสืบค้น และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ รวมทั้งการจัดให้มีระบบการให้คำปรึกษา สอบถาม หรือการให้ข้อมูลผ่านศูนย์บริการทางโทรศัพท์แก่ประชาชนโดยไม่คิดค่าบริการ

(๑๑) จัดทำบัญชีรายชื่อหน่วยงานผู้ให้บริการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และวางระเบียบในการจัดทำมาตรฐานของฐานข้อมูลกลาง

(๑๒) การจัดทำประมวลจริยธรรม ค่านิยม หรือแนวปฏิบัติงานของคณะกรรมการ เลขาธิการ และเจ้าหน้าที่

(๑๓) จัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้เสนอต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภา หรือสาธารณชนเป็นครั้งคราวตามความเหมาะสมอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๑๔) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการ ขสธ. เป็นผู้ลงนาม และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

การออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือการกำหนดหลักเกณฑ์ หรือวิธีการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ขสธ. ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งอาจกระทบต่อสิทธิประชาชน หรือประโยชน์สาธารณะ ให้คณะกรรมการ ขสธ. จัดการประชุมรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน และจะต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาเพื่อใช้บังคับเป็นการทั่วไป รวมทั้งจะต้องจัดทำช่องทางในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารสาธารณะผ่านเว็บไซต์ หรือเครือข่ายสารสนเทศที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงของนโยบาย แนวทางการปฏิบัติ หรือการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีซึ่งมีผลกระทบโดยตรงต่อการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการ ขสธ. มีหน้าที่เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี รัฐสภา เพื่อกำหนดนโยบาย ปรับปรุงกฎหมาย หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๔๑ ให้คณะกรรมการ ขสธ. จัดทำและเผยแพร่แนวปฏิบัติในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ หรือหน้าที่ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะของหน่วยงานของรัฐ และติดตาม ประเมินผล ตลอดจนการพิจารณาทบทวนแนวทางให้สอดคล้องกับเหตุผลความจำเป็น สภาพการณ์ของการพัฒนา หรือการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่นำมาใช้ รวมทั้งจะต้องประเมินผลการปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ขสธ. เป็นประจำทุกปี รายงานผลการดำเนินงาน ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะหรือข้อคิดเห็น ต่อนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี และรัฐสภา ทั้งนี้ กรณีที่ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของกฎหมาย หรือกฎหมายอื่นใดที่เกี่ยวข้องให้คณะกรรมการ ขสธ. จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการนำเสนอข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่อนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี เมื่อต้องมีการดำเนินการในแต่ละคราว

ให้คณะกรรมการ ขสธ. เปิดเผยข้อมูลรายงานผลการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้สาธารณชนรับทราบผ่านทางเว็บไซต์ หรือระบบเครือข่ายสารสนเทศอื่นใด

มาตรา ๔๒ ให้คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และคณะทำงานที่คณะกรรมการ ขสธ. แต่งตั้ง หรือคณะทำงานที่เลขานุการแต่งตั้ง โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ขสธ. ได้รับ เบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทน ตามระเบียบคณะกรรมการ ขสธ. โดยความเห็นชอบของ กระทรวงการคลัง และประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๓ คณะกรรมการ ขสธ. มีอำนาจในการสั่งให้หน่วยงาน หรือบุคคลใด ส่งเอกสาร หรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่มีผู้ร้องเรียน หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งให้มีอำนาจในการเรียกบุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริงก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตาม ระเบียบที่คณะกรรมการ ขสธ. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

กรณีหน่วยงานของรัฐใดถูกร้องเรียนว่าไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการ ชสธ. อาจแต่งตั้งหรือมอบหมายให้อนุกรรมการหรือเจ้าหน้าที่สำนักงาน ชสธ. ตรวจสอบและแสวงหาข้อเท็จจริงหรือดำเนินการอื่นใดได้ตามความเหมาะสม เพื่อเสนอความเห็นในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายต่อคณะกรรมการ ชสธ. ตลอดจนการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องับเรื่องร้องเรียนนั้น รวมทั้งอาจขอให้หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐให้ความช่วยเหลือสนับสนุน หรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม โดยให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามที่ขอได้ตามสมควรแก่กรณี ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนด และภายใต้บังคับของกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสาร สาธารณะของหน่วยงานรัฐดังกล่าวในการพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนตามมาตรา ๔๐ (๗)

หมวด ๘

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

มาตรา ๔๔ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเป็นส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง โดยมีเลขาธิการ ชสธ. เป็นหัวหน้าผู้รับผิดชอบสูงสุดในการปฏิบัติงานขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่ควบคุมดูแล และรับผิดชอบการปฏิบัติราชการของสำนักงานต่อคณะกรรมการ ชสธ. และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน โดยมีรองเลขาธิการ ชสธ. เป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ

สำนักงาน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการ ชสธ. รวมตลอดทั้งสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ชสธ. เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) ออกระเบียบ และบริหารงานบุคคล

(๓) ประสานงานและให้ความร่วมมือกับส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และการปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ประสานงานและให้ความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

(๕) รวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

(๖) ดำเนินการจัดหรือจัดให้มีการศึกษา อบรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ทักษะ ความรู้ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ รวมทั้งการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารและการให้บริการประชาชน

(๗) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่นหรือตามที่คณะกรรมการ ชสธ. มอบหมาย

มาตรา ๔๕ ให้เลขาธิการ ชสธ. เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งคณะรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามผลการคัดเลือกของคณะกรรมการ ชสธ. โดยความเห็นชอบของวุฒิสภา

ให้คณะกรรมการ ขสธ. เป็นผู้คัดเลือกบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งเลขาธิการ ขสธ. แล้วเสนอ คณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ คุณสมบัติและวิธีการคัดเลือกให้เป็นไปตามระเบียบที่ประธานกรรมการ ขสธ. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ให้สำนักงานมีคณะกรรมการสามัญประจำกระทรวง ให้ถือว่าประธานกรรมการ ขสธ. มีฐานะเป็นประธานอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง และเลขาธิการ ขสธ. มีฐานะเป็น รองประธานอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง

หมวด ๙

การวินิจฉัยคำอุทธรณ์การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

มาตรา ๔๖ ให้คณะกรรมการ ขสธ. มีอำนาจในการรับคำอุทธรณ์และวินิจฉัยการเปิดเผย หรือไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้แก่ผู้ขอ หรือการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตาม หรือคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลส่วนบุคคล

คณะกรรมการ ขสธ. อาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาธารณะ เพื่อทำหน้าที่วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้ตามความเหมาะสม เพื่อพิจารณากลับกรองคำอุทธรณ์ ทั้งนี้ เมื่อมีผู้ยื่นอุทธรณ์ให้คณะกรรมการ ขสธ. พิจารณาส่งคำขออุทธรณ์ให้ คณะอนุกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลโดยคำนึงถึงความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของคณะอนุกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลแต่ละสาขาภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์

การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลตามวรรคสอง ให้แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ ตามความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น ด้านเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ด้านสื่อสารข้อมูล ด้านการข่าวกรอง การทหาร และความมั่นคง ด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ด้านการศึกษาวิจัย ด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ด้านศิลปวัฒนธรรม และโบราณคดี ด้านนิติศาสตร์หรือสื่อสารมวลชน ด้านประชาสัมพันธ์ ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ด้านการปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านนิติศาสตร์ หรือด้านอื่นใด ที่เป็นประโยชน์ต่อการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ขสธ. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ในการดำเนินกระบวนการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะของคณะกรรมการ ขสธ. ตามวรรคหนึ่ง หรือคณะอนุกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามวรรคสอง ต้องมี คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะไม่น้อยกว่าสามคน โดยมีเลขานุการ หรือพนักงาน เจ้าหน้าที่ซึ่งเลขานุการมอบหมายปฏิบัติหน้าที่เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบ ที่คณะกรรมการ ขสธ. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ให้คณะกรรมการ ขสธ. หรือคณะอนุกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พิจารณาวินิจฉัยคำอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็น เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมให้ขยายระยะเวลาได้คราวละเจ็ดวันโดยแสดงเหตุผลความจำเป็น ทั้งนี้ รวมกันแล้วต้องไม่เกินหกสิบวันนับจากวันที่รับคำอุทธรณ์

การวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะของคณะกรรมการ ชสธ. หรือ คณะอนุกรรมการ จะต้องคำนึงถึงบทบัญญัติของกฎหมาย รวมถึงประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของประเทศชาติเป็นสำคัญ

หมวด ๑๐

การคุ้มครอง การบังคับทางปกครอง และบทลงโทษ

มาตรา ๔๗ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ตาม พระราชบัญญัตินี้ หรือตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานตามบทบัญญัติของกฎหมาย หรือตามความจำเป็น เพื่อประโยชน์สาธารณะ หรือการปฏิบัติราชการ ย่อมได้รับการคุ้มครองมิให้ผู้ใดฟ้องร้อง หรือกล่าวหาว่าได้ กระทำความผิดทางอาญาหรือทางแพ่ง เว้นแต่จะได้กระทำโดยประมาทเลินเล่อ หรือกระทำการโดยไม่สุจริต หรือโดยเจตนาในการแสวงผลประโยชน์ที่มีควรได้หรือมิชอบด้วยกฎหมาย หรือเจตนาก่อให้เกิดความเสียหาย แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด

มาตรา ๔๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ชสธ. ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๙ ผู้ใดกระทำการขอข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามพระราชบัญญัติ โดยเจตนาไม่สุจริต หรือเพื่อแสวงผลประโยชน์ที่มีชอบด้วยกฎหมายเพื่อตนเองหรือผู้อื่น ต้องรับโทษปรับทางปกครอง ไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๕๐ ให้คณะกรรมการ ชสธ. มีอำนาจปรับทางปกครองตามหมวดนี้กับหน่วยงาน ของรัฐ และเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมาย โดยคำนึงถึงความร้ายแรงในการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม กฎหมาย หรือคำสั่งของคณะกรรมการ ชสธ. และผลประโยชน์ที่ได้รับจากการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามที่ กฎหมายกำหนด

ในกรณีที่ไม่มีการชำระค่าปรับทางปกครองให้ดำเนินการบังคับทางปกครองตามที่บัญญัติไว้ ในกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๑ ให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ การสรรหาและแต่งตั้งคณะกรรมการ ชสธ. ตามมาตรา ๒๘ จะต้องแล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับจากวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ทั้งนี้ เมื่อมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งคณะกรรมการ ชสธ. แล้ว ให้คณะกรรมการ ชสธ. ดำเนินการสรรหาเลขาธิการ ชสธ. ตามมาตรา ๔๕ ให้แล้วเสร็จ ภายในสามสิบวันเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป

มาตรา ๕๒ ให้โอนบรรดากิจการทรัพย์สิน สิทธิหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เว้นแต่เงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำซึ่งมีผู้ครองอยู่ให้โอนไปเป็นของสำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๕๓ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับถ้าสมัครใจจะโอนไปเป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเมื่อได้แจ้งความจำเป็นเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้สำนักงานบรรจุและแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้นั้นเป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงานตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดแต่จะกำหนดให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้สำหรับผู้ที่ไม่ได้แจ้งความจำเป็นในระยะเวลาดังกล่าวให้กลับไปปฏิบัติหน้าที่ในสำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ให้อำนาจของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งเป็นอำนาจของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการที่ได้แต่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

มาตรา ๕๔ ให้บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งชอบด้วยกฎหมายและมีผลบังคับได้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ทั้งนี้ จนกว่าจะมีระเบียบข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๕ ภายในหนึ่งปีนับจากวันที่มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งคณะกรรมการ ขสธ. ตามมาตรา ๒๘ คณะกรรมการ ขสธ. จะต้องประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ให้ครบถ้วน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

ภาคผนวก ข

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ.

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ.

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่เห็นเป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งบังคับใช้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจดิจิทัลที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวก และมีประสิทธิภาพ เป็นการลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ อันเป็นการเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐซึ่งจะทำให้การป้องกันปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการสอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศในด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม รวมทั้งกำหนดให้รัฐมีหน้าที่ต้องให้บริการข้อมูลภาครัฐต่อประชาชนอย่างทั่วถึง และเพื่อให้การปฏิบัติราชการมีธรรมาภิบาล มีการกำกับดูแลตรวจสอบการดำเนินงานภาครัฐให้เป็นไปอย่างโปร่งใส รวมทั้งเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิทราบการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐที่อาจจะมีผลกระทบต่อสิทธิหรือกำหนดหน้าที่อย่างใด ๆ แก่ประชาชนอันเป็นการพิทักษ์สิทธิประโยชน์เนื่องด้วยคำสั่งทางปกครอง หรือการกระทำทางปกครองต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่รัฐ โดยมีการใช้ระบบปฏิบัติการที่มีเทคโนโลยีสารสนเทศทันสมัยมาเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ บทยกเลิกกฎหมาย

ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ (ร่างมาตรา ๓)

๒.๒ บทนิยาม

ในพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔)

“ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ” หมายความว่า ความรวมถึง ข้อมูลข่าวสารทุกประเภท รวมถึงข้อมูลข่าวสารของราชการ ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับบุคคล องค์กร หรือหน่วยงานที่ดำเนินการใด ๆ โดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติ สาธารณสมบัติ งบประมาณแผ่นดิน อำนาจของหน่วยงานรัฐ สิทธิหรือหน้าที่ของหน่วยงานรัฐที่มอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการแทนเพื่อประโยชน์สาธารณะ

“ข้อมูลข่าวสารของราชการ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน

“ข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงานบรรดาที่มีชื่อของผู้นั้น หรือมีเลขหมายรหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้หนึ่งได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่มีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะ

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า หน่วยงานในราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่นส่วนราชการสังกัดรัฐสภา สำนักงานอัยการสูงสุด ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์การมหาชน หน่วยงานที่เป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญหรือจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายอื่น รัฐวิสาหกิจหน่วยงานหรือนิติบุคคลอื่นใดที่จัดตั้งขึ้นโดยกฎหมาย หรือการอนุมัติ อนุญาต โดยหน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพตามกฎหมาย สถานประกอบกิจการและหน่วยงานอื่นตามที่กฎหมายกำหนดรวมถึงหน่วยงานเอกชนที่ได้รับสัมปทานหรือดำเนินกิจการสาธารณะหรือบริการสาธารณะแทนรัฐ และให้หมายความรวมถึงองค์กรหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือให้ดำเนินกิจการทางปกครอง ทั้งนี้ ไม่ว่าองค์กรหรือหน่วยงานดังกล่าว จะได้รับงบประมาณแผ่นดินหรือไม่ก็ตาม

“คณะกรรมการ ชสธ.” หมายความว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

“เลขาธิการ ชสธ.” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

๒.๓ การรักษาการตามกฎหมาย

ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕)

๒.๔ วัตถุประสงค์ในการบังคับใช้กฎหมาย

กำหนดวัตถุประสงค์ในการบังคับใช้กฎหมาย (ร่างมาตรา ๖)

(๑) เพื่อให้บุคคลและชุมชนได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐ รวมทั้งการเสนอเรื่องราวร้องทุกข์ต่อหน่วยงานของรัฐ และได้รับแจ้งผลการพิจารณาโดยไม่ชักช้า

(๒) เพื่อให้หน่วยงานรัฐต้องเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐที่มีไขข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐหรือเป็นความลับของทางราชการตามที่กฎหมายบัญญัติและต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม โดยสะดวกทันต่อเวลา และไม่เสียค่าใช้จ่ายที่สูงเกินสมควร

(๓) เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่นเปิดเผยข้อมูลและรายงานผลการดำเนินงานให้ประชาชนทราบ

(๔) เพื่อส่งเสริมการใช้สิทธิของประชาชนตามการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยเฉพาะสิทธิในการรับทราบและเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่เป็นกลไกสำคัญในการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามและตรวจสอบการใช้

อำนาจรัฐให้มีความโปร่งใส เพื่อเป็นการพิทักษ์สิทธิประโยชน์สาธารณะและคุ้มครองสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนอย่างสมดุล รวมทั้งเป็นกลไกสำคัญในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๒.๕ กำหนดหน้าที่หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ในการเปิดเผย และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ (ร่างมาตรา ๗)

กำหนดหน้าที่ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ ต้องจัดทำช่องทางในการดำเนินการเปิดเผยหรือการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และหัวหน้าหน่วยงานของรัฐต้องกำหนดให้มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการ

(๑) รวบรวม จัดทำ จัดพิมพ์ จัดเก็บ ประมวลผลข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และให้เปิดเผยเผยแพร่ ซึ่งข้อมูลสาธารณะตามที่กฎหมายกำหนด หรือเมื่อมีบุคคลใดร้องขอ และต้องให้ข้อมูลชี้แจง ให้ถ้อยคำต่อบุคคล องค์กร หรือหน่วยงานตามที่กฎหมายกำหนด

(๒) กำหนดให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐของจัดให้มีช่องทาง และรูปแบบของการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ อย่างน้อยประกอบด้วย จุดติดต่อเจ้าหน้าที่ให้บริการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ สำหรับการเปิดให้บริการประชาชนในวันทำการ ฐานข้อมูลกลางของหน่วยงานของรัฐ ลำดับรายการเอกสารหรือข้อมูลที่ต้องเปิดเผยอันเนื่องมาจากการปฏิบัติราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ทั้งที่เป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะและข้อมูลข่าวสารของราชการ และระบบสารสนเทศ สำหรับการสืบค้นข้อมูลที่มีการจัดเก็บด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ณ จุดให้บริการ และระบบเครือข่ายสารสนเทศ หรือเว็บไซต์ของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งประชาชนสามารถเข้าถึงได้ผ่านระบบสารสนเทศ และระบบสื่อสารโทรคมนาคมอื่นใด

๒.๖ กำหนดให้เป็นกฎหมายกลาง หรือกฎหมายหลักในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ (ร่างมาตรา ๘)

บทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับกับกรณีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะอันเป็นหน้าที่หน่วยงานของรัฐที่จะต้องปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย ทั้งนี้ ในกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วยการใดได้บัญญัติเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะเรื่องใดไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น เว้นแต่

(๑) ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ หากปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐดังกล่าวยังมิได้ดำเนินการ หรือดำเนินการยังไม่ครบขั้นตอนตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ให้คณะกรรมการ ชสธ. ออกคำสั่งให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวปฏิบัติให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ภายในเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้ง

(๒) ในกรณีตาม (๑) ถ้ามีความจำเป็นเร่งด่วนอันมิอาจปล่อยให้เนิ่นช้าต่อไปได้และเกี่ยวข้องกับประโยชน์สาธารณะ ให้คณะกรรมการ ชสธ. อาจออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายปฏิบัติให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ได้โดยพลัน

บทบัญญัติของกฎหมาย หรือกฎใดที่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

๒.๗ กำหนดแนวทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

(๑) กำหนดหน้าที่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการใช้จ่ายเงินงบประมาณ หรือการได้รับอนุญาต สัญญา สัมปทาน หรือสิทธิในการดำเนินการซึ่งอาศัยอำนาจทางกฎหมาย หรืออำนาจของหน่วยงานรัฐ หรือใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสาธารณะ หรือสาธารณสมบัติของแผ่นดิน หรือการถือครองที่ดินของบุคคล องค์กร หรือหน่วยงานมีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ประชาชนรับรู้ ติดตาม ตรวจสอบ หรือขอข้อมูลข่าวสารสาธารณะ จากหน่วยงานเช่นว่านี้ได้ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้น อาจมีผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยของประชาชน หรือส่วนได้เสียอันพึงได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายของบุคคลอื่น (ร่างมาตรา ๙)

(๒) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายซึ่งเป็นผู้มีอำนาจ ในการให้ความเห็นชอบ การอนุมัติ การอนุญาต การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การลงทะเบียน หรือการแจ้งที่มีกฎหมาย หรือกฎหมายกำหนดให้ต้องขอความเห็นชอบ ขออนุมัติ ขออนุญาต ขอจดทะเบียน ขอขึ้นทะเบียน ขอลงทะเบียน หรือแจ้งข้อมูลก่อนดำเนินการ ต้องเปิดเผยหลักเกณฑ์ วิธีการ กระบวนการ ขั้นตอน หรือการดำเนินการที่ต้องปฏิบัติในการยื่นคำขอความเห็นชอบ ขออนุมัติ ขอรับ อนุญาต การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การลงทะเบียน หรือการแจ้งข้อมูลที่มีกฎหมาย หรือกฎหมาย กำหนดให้ต้องขออนุญาต รวมทั้งจะต้องแจ้งขั้นตอนการพิจารณา และรายงานผลการพิจารณา ให้ประชาชนทราบความคืบหน้าโดยสอดคล้องกับคู่มือสำหรับประชาชน ตามกฎหมายว่าด้วยการ อำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ รวมถึงหลักเกณฑ์หรือแนวทางการปฏิบัติ อื่นใดตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๑๑)

๒.๘ กำหนดแนวทางในการเก็บ รวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ (ร่างมาตรา ๑๐)

(๑) กำหนดแนวทางในการเก็บ รวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะโดยวิธีการ อิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่นใด เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตาม ระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(๒) การเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ ตรวจสอบความถูกต้อง และปรับปรุงข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ รวมทั้งต้องจัดให้มี ช่องทางการรับแจ้งจากประชาชนที่ตรวจสอบพบว่าข้อมูลข่าวสารสาธารณะใดเปลี่ยนแปลง หรือไม่ ถูกต้องตรงตามข้อเท็จจริงในขณะนั้น เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับแจ้งไปตรวจสอบ และแก้ไขให้ถูกต้อง สมบูรณ์โดยไม่ชักช้า

๒.๙ กำหนดหน้าที่หน่วยงานของรัฐในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

(๑) กำหนดให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ (ก) ต้องจัดทำช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาธารณะ อย่างน้อยประกอบด้วย จุดติดต่อ ฐานข้อมูลกลาง และระบบเครือข่ายสารสนเทศ หรือเว็บไซต์ (ข) ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบในการรวบรวม จัดทำ จัดพิมพ์ ประมวลผล เผยแพร่ ให้ข้อมูล หรือชี้แจงให้ถ้อยคำต่อบุคคล องค์กร หรือหน่วยงาน (ร่างมาตรา ๑๒)

(๒) กำหนดให้หน่วยงานต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้ประชาชนรับรู้ ติดตาม ตรวจสอบ หรือเข้าถึงข้อมูลโดยสะดวก (ร่างมาตรา ๙)

(๓) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีการอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่นใด โดยจะต้องตรวจสอบความถูกต้อง ปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน (ร่างมาตรา ๑๐)

(๔) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องมีระบบข้อมูล ฐานข้อมูล และการประมวลผลข้อมูล (ร่างมาตรา ๑๑)

(๕) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่อำนวยความสะดวกประชาชนในการขอข้อมูลข่าวสารสาธารณะ (ร่างมาตรา ๑๒)

(๖) กำหนดหน้าที่หน่วยงานรัฐในการให้ประชาชนตรวจดู ขอสำเนา หรือรับรองสำเนา ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ (ร่างมาตรา ๑๓)

(๗) กำหนดหน้าที่หน่วยงานของรัฐในการให้คนต่างด้าวตรวจดู ขอสำเนา หรือรับรองสำเนา ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ (ร่างมาตรา ๑๔)

(๘) กำหนดหน้าที่หน่วยงานของรัฐในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการอื่นใด เมื่อประชาชนร้องขอ (ร่างมาตรา ๑๕ - ๑๗)

(๙) กำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ไม่ต้องเปิดเผย (ร่างมาตรา ๑๘ - ๒๓)

(๑๐) กำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล (ร่างมาตรา ๒๔ - ๒๖)

(๑๑) กำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับข้อมูลประวัติศาสตร์ (ร่างมาตรา ๒๗)

๒.๑๐ ที่มา องค์ประกอบ คุณสมบัติ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

๑) กำหนดที่มา และองค์ประกอบของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ (ร่างมาตรา ๒๘) จำนวนเก้าคน ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ (มาจากคณะกรรมการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งทำหน้าที่ ประธาน)

(๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่เกิน ๕ คน (รวมทั้งประธานกรรมการตาม (๑))

(๓) ปลัดกระทรวงกลาโหม

(๔) เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

(๕) เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๖) เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๑) และ (๒) จะต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจ มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในด้านการเมือง ด้านการเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านความมั่นคง หรือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความหลากหลาย

๒) กำหนดแนวทางในการสรรหา และคัดเลือกกรรมการ (ร่างมาตรา ๒๙)

(๑) ในกรณีที่มีเหตุทำให้ต้องมีการสรรหา และคัดเลือกกรรมการ ชสช. ให้เปิดรับสมัคร จากบุคคลทั่วไปซึ่งเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๑

(๒) ให้มีคณะกรรมการคัดเลือก ประกอบด้วย อดีตผู้พิพากษาในศาลยุติธรรม และอดีต ตุลาการในศาลปกครองที่ได้รับการเสนอชื่อและคัดเลือกจากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา และที่ประชุมใหญ่ศาลปกครองสูงสุด ประธานรัฐสภา ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร อัยการสูงสุด ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน เป็นกรรมการคัดเลือก โดยให้เลือกกันเองเป็นประธานกรรมการคัดเลือกคนหนึ่ง ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งใดหรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้รักษาราชการแทนหรือผู้ทำการแทน หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนั้น ทำหน้าที่กรรมการคัดเลือกแทน

(๓) ให้คณะกรรมการคัดเลือกพิจารณาคัดเลือกบุคคลเป็นกรรมการ ขสธ. จากรายชื่อบุคคลตาม (๑) ให้ได้จำนวนตามที่จะต้องแต่งตั้ง

(๔) ในกรณีที่คณะกรรมการคัดเลือกคัดเลือกบุคคลได้ไม่ครบจำนวนตาม (๓) ให้เปิดรับสมัครจากบุคคลทั่วไปเพิ่มเติมตาม (๑) ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการคัดเลือกบุคคลได้ไม่ครบจำนวนดังกล่าว และให้คณะกรรมการคัดเลือกดำเนินการคัดเลือกเพิ่มเติมตาม (๓) เป็นกรรมการ ขสธ. เพิ่มเติมจากที่มีการคัดเลือกบุคคลเป็นกรรมการ ขสธ. ไว้แล้ว

(๕) เมื่อได้มีการคัดเลือกบุคคลเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขสธ. ครบจำนวนแล้ว ให้ผู้ได้รับการคัดเลือกเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขสธ. และกรรมการ ขสธ. โดยตำแหน่งประชุมเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเป็นประธานกรรมการ ขสธ. คนหนึ่ง และให้คณะกรรมการคัดเลือกแจ้งรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเป็นประธานกรรมการ ขสธ. และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขสธ. พร้อมเอกสารหลักฐานตามมาตรา ๓๑๑วรรคสอง รวมทั้งความยินยอมของบุคคลดังกล่าวต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งต่อไป

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกกรรมการตาม (๒) และ (๕) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการคัดเลือกกำหนด

๓) กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของคณะกรรมการ การดำรงตำแหน่ง วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง (ร่างมาตรา ๓๐ - ๓๔)

๔) กำหนดให้คณะกรรมการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมาย ปปช. (ร่างมาตรา ๓๕)

๕) กำหนดแนวทางในการประชุม (ร่างมาตรา ๓๖ - ๓๙)

๖) กำหนดแนวทางการทำงาน และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๔๐ - ๔๑)
คณะกรรมการ ขสธ. มีบทบาท อำนาจ และหน้าที่สำคัญในการกำหนดยุทธศาสตร์นโยบาย และแนวทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้หน่วยงานที่มีหน้าที่นำไปปฏิบัติให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย มาตรการ แผนยุทธศาสตร์แนวทางดำเนินการเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

(๒) ส่งเสริม สนับสนุน และกำกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือปฏิบัติการอื่นใด เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี รัฐสภา เพื่อกำหนดนโยบาย ปรับปรุงกฎหมาย หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ให้คำแนะนำ และคำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ ในการคุ้มครองสิทธิของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดทำฐานข้อมูล การจัดเก็บ การประมวลผล การปรับปรุงและแก้ไขข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการรับรู้ หรือการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

(๗) ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการของหน่วยงานผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๘) พิจารณาดำเนินแสวงหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนตามพระราชบัญญัตินี้

(๙) แต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง คณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงาน เพื่อดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๑๐) ส่งเสริมและสนับสนุนหน่วยงานของรัฐในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการจัดตั้งศูนย์ให้บริการข้อมูลข่าวสารสาธารณะระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยพัฒนาระบบการให้บริการ และดำเนินการให้มีระบบการเชื่อมต่อฐานข้อมูลกับเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อความสะดวก รวดเร็วในการสืบค้น และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ รวมทั้งการจัดให้มีระบบการให้คำปรึกษา สอบถาม หรือการให้ข้อมูลผ่านศูนย์บริการทางโทรศัพท์ แก่ประชาชนโดยไม่คิดค่าบริการ

(๑๑) จัดทำบัญชีรายชื่อหน่วยงานผู้ให้บริการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และวางระเบียบในการจัดทำมาตรฐานของฐานข้อมูลกลาง

(๑๒) การจัดทำประมวลจริยธรรม ค่านิยม หรือแนวปฏิบัติปฏิบัติงานของคณะกรรมการ เลขาธิการ และเจ้าหน้าที่

(๑๓) จัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้เสนอต่อ คณะรัฐมนตรี รัฐสภาหรือสาธารณชนเป็นครั้งคราวตามความเหมาะสมอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๑๔) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการ ขสธ. เป็นผู้ลงนาม และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

การออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือการกำหนดหลักเกณฑ์ หรือวิธีการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ขสธ. ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งอาจกระทบต่อสิทธิประชาชน หรือประโยชน์สาธารณะ ให้คณะกรรมการ ขสธ. จัดการประชุมรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน และจะต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาเพื่อใช้บังคับเป็นการทั่วไป รวมทั้งจะต้องจัดทำช่องทางในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารสาธารณะผ่านเว็บไซต์ หรือเครือข่ายสารสนเทศที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงของนโยบาย แนวทางการปฏิบัติ หรือการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีซึ่งมีผลกระทบโดยตรงต่อการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามบทบัญญัติ

แห่งพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการ ขสธ. มีหน้าที่จะต้องเสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี รัฐสภา เพื่อกำหนดนโยบาย ปรับปรุงกฎหมาย หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ให้คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และคณะทำงานที่คณะกรรมการ ขสธ. แต่งตั้ง หรือคณะทำงานที่เลขานุการแต่งตั้ง โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ขสธ. ได้รับเบี้ยประชุม และประโยชน์ตอบแทน ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ขสธ. โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง และประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

๒.๑๑ เบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทน (ร่างมาตรา ๔๒)

ให้คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และคณะทำงานที่คณะกรรมการ ขสธ. แต่งตั้ง หรือคณะทำงานที่เลขานุการแต่งตั้ง โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ขสธ. ได้รับเบี้ยประชุม และประโยชน์ตอบแทน ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ขสธ. โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง และประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

๒.๑๒ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ (ร่างมาตรา ๔๔ - ๔๕)

(๑) เป็นส่วนราชการ มีฐานะเป็นกรม โดยมีเลขาธิการ ขสธ. เป็นหัวหน้าผู้รับผิดชอบสูงสุด ในการปฏิบัติงาน ขึ้นตรงกับนายกรัฐมนตรี

(๒) อำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ขสธ. เป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการ ขสธ. โดยมีคณะกรรมการ ขสธ. เป็นผู้บังคับบัญชาเลขาธิการ

(๓) เลขาธิการ ขสธ. เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ มาจากการคัดเลือกของคณะกรรมการ ขสธ. โดยความเห็นชอบของวุฒิสภา

๒.๑๓ การรับคำอุทธรณ์ และวินิจฉัยอุทธรณ์ (ร่างมาตรา ๔๖)

กำหนดแนวทางในการรับคำอุทธรณ์ วินิจฉัยคำอุทธรณ์

๒.๑๔ การคุ้มครอง การบังคับทางปกครอง และบทลงโทษ (ร่างมาตรา ๔๗ - ๕๐)

(๑) คุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงาน หรือเจ้าหน้าที่ (ร่างมาตรา ๔๗)

(๒) ฝ่าฝืนคำสั่งคณะกรรมการ ขสธ. มีโทษปรับ จำคุก และทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๔๘)

(๓) ใช้สิทธิโดยไม่สุจริต หรือมิชอบด้วยกฎหมาย (ร่างมาตรา ๔๙)

(๔) อำนาจปรับทางปกครอง (ร่างมาตรา ๕๐)

๒.๑๕ บทเฉพาะกาล

บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๕๑ - ๕๕)

ภาคผนวก ค

ตารางเปรียบเทียบสาระสำคัญของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กับร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
สาธารณะ พ.ศ. (ฉบับสภาพัฒน์รูปแห่งชาตินำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี)
และร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ.
(ฉบับคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว)

ตารางเปรียบเทียบสาระสำคัญ ระหว่าง พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กับ
ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. (ฉบับ สปช.) และร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. (ฉบับ สปท.)

พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐”</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ.”</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ.”</p>
<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>
-	<p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการพ.ศ. ๒๕๔๐</p>	<p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐</p>
<p>มาตรา ๓ บรรดากฎหมายกฎระเบียบและข้อบังคับอื่นในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน</p>	<p>มาตรา ๔๔ ให้บรรดาระเบียบข้อบังคับประกาศหรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งชอบด้วยกฎหมายและมีผลบังคับได้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้จนกว่าจะมีระเบียบข้อบังคับประกาศหรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>	<p>มาตรา ๕๕ ให้บรรดาระเบียบข้อบังคับประกาศหรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งชอบด้วยกฎหมายและมีผลบังคับได้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีระเบียบข้อบังคับประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>
<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “ข้อมูลข่าวสาร” หมายความว่า สิ่งที่มีสื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริงข้อมูลหรือสิ่งใด ๆ ไม่ว่าจะการสื่อความหมายนั้นจะทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใด ๆ และไม่ว่าจะได้จัดทำไว้ในรูปของเอกสาร แฟ้มรายงาน หนังสือ แผ่นผัง แผนที่ ภาพวาด ภาพถ่าย ฟิล์มการบันทึกภาพ หรือเสียงการบันทึก โดยเครื่องคอมพิวเตอร์หรือวิธีอื่นใดที่ทำให้สิ่งที่บันทึกไว้ปรากฏได้</p>	<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ” หมายความว่า รวมถึงข้อมูลข่าวสารทุกประเภท รวมถึงข้อมูลข่าวสารของราชการ ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับบุคคล องค์กร หรือหน่วยงานที่ดำเนินการใด ๆ โดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติ สาธารณสมบัติ งบประมาณแผ่นดิน อำนาจของหน่วยงานรัฐ สิทธิหรือหน้าที่ของหน่วยงานรัฐที่มอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการแทน เพื่อประโยชน์สาธารณะ</p>	<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ” หมายความว่า รวมถึงข้อมูลข่าวสารทุกประเภท รวมถึงข้อมูลข่าวสารของราชการ ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับบุคคล องค์กร หรือหน่วยงานที่ดำเนินการใด ๆ โดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติ สาธารณสมบัติ งบประมาณแผ่นดิน อำนาจของหน่วยงานรัฐ สิทธิหรือหน้าที่ของหน่วยงานรัฐที่มอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการแทน เพื่อประโยชน์สาธารณะ</p>

พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
<p>“ข้อมูลข่าวสารของราชการ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน</p> <p>“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดีองค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพหน่วยงานอิสระของรัฐและหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานของรัฐ</p> <p>“ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ภาวะสุขภาพ ประวัติอาชญากรรมหรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้นหรือมีเลขหมายรหัสหรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้ นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือหรือรูปถ่ายและให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย</p> <p>“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ</p> <p>“คนต่างด้าว” หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยและไม่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยและนิติบุคคลดังต่อไปนี้</p>	<p>“ข้อมูลข่าวสารของราชการ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน</p> <p>“ข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ภาวะสุขภาพ ประวัติอาชญากรรมหรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้นหรือมีเลขหมายรหัสหรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้ นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่ายและให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย</p> <p>“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า หน่วยงานในราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา สำนักงานอัยการสูงสุด ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดีองค์กรมหาชน หน่วยงานที่เป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญหรือจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายอื่น รัฐวิสาหกิจหน่วยงานหรือนิติบุคคลอื่นใดที่จัดตั้งขึ้นโดยกฎหมายหรือการอนุมัติอนุญาตโดยหน่วยงานของรัฐ องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพตามกฎหมายและหน่วยงานอื่นตามที่กฎหมายกำหนดรวมถึงหน่วยงานเอกชนที่ได้รับสัมปทานหรือดำเนินกิจการสาธารณะหรือบริการสาธารณะแทนรัฐ และให้หมายความรวมถึงองค์กรหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือให้ดำเนินกิจการทางปกครอง ทั้งนี้ ไม่ว่าจะองค์กรหรือหน่วยงานดังกล่าวจะได้รับงบประมาณแผ่นดินหรือไม่ก็ตาม</p>	<p>“ข้อมูลข่าวสารของราชการ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน</p> <p>“ข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ภาวะสุขภาพ ประวัติอาชญากรรมหรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้นหรือมีเลขหมายรหัสหรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้ นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่มีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะ</p> <p>“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า หน่วยงานในราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา สำนักงานอัยการสูงสุด ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดีองค์กรมหาชน หน่วยงานที่เป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญหรือจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายอื่น รัฐวิสาหกิจหน่วยงานหรือนิติบุคคลอื่นใดที่จัดตั้งขึ้นโดยกฎหมาย หรือการอนุมัติอนุญาตโดยหน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพตามกฎหมาย สถานประกอบกิจการและหน่วยงานอื่นตามที่กฎหมายกำหนด รวมถึงหน่วยงานเอกชนที่ได้รับสัมปทานหรือดำเนินกิจการสาธารณะหรือบริการสาธารณะแทนรัฐ และให้หมายความรวมถึงองค์กรหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือให้ดำเนินกิจการทางปกครอง ทั้งนี้ ไม่ว่าจะองค์กรหรือหน่วยงานดังกล่าวจะได้รับงบประมาณแผ่นดินหรือไม่ก็ตาม</p>

พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
<p>(๑) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนที่มีทุนเกินกึ่งหนึ่งเป็นของคนต่างด้าวใบหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือ ให้ถือว่าใบหุ้นนั้นคนต่างด้าวเป็นผู้ถือ</p> <p>(๒) สมาคมที่มีสมาชิกเกินกึ่งหนึ่งเป็นคนต่างด้าว</p> <p>(๓) สมาคมหรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ของคนต่างด้าว</p> <p>(๔) นิติบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือนิติบุคคลอื่นใดที่มีผู้จัดการหรือกรรมการเกินกึ่งหนึ่งเป็นคนต่างด้าว</p> <p>นิติบุคคลตามวรรคหนึ่งถ้าเข้าไปเป็นผู้จัดการหรือกรรมการสมาชิกหรือมีทุนในนิติบุคคลอื่นให้ถือว่าผู้จัดการหรือกรรมการหรือสมาชิกหรือเจ้าของทุนดังกล่าวเป็นคนต่างด้าว</p>	<p>“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ</p> <p>“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินและพิทักษ์สิทธิมนุษยชน”</p>	<p>“คณะกรรมการ ขสธ.” หมายความว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ</p> <p>“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ</p> <p>“เลขาธิการ ขสธ.” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ</p>
<p>มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวงนั้นเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p>	<p>มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p>
<p>-</p>	<p>หมวด ๑ บททั่วไป</p>	
<p>-</p>	<p>มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้มีวัตถุประสงค์</p> <p>(๑) เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสอย่างกว้างขวางในการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารสาธารณะอันเกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ ของหน่วยงานของรัฐ</p> <p>(๒) เพื่อส่งเสริมการใช้สิทธิของประชาชนตามการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขโดยเฉพาะสิทธิในการรับรู้และเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่เป็นกลไกสำคัญในการเรียนรู้</p>	<p>มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้มีวัตถุประสงค์</p> <p>(๑) เพื่อให้บุคคลและชุมชนได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐ รวมทั้งการเสนอเรื่องราวร้องทุกข์ต่อหน่วยงานของรัฐและได้รับแจ้งผลการพิจารณาโดยไม่ชักช้า</p> <p>(๒) เพื่อให้หน่วยงานรัฐต้องเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐที่มีใช้ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐหรือเป็นความลับ</p>

พรม ขอมลข่าวสารของราชการพ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ ส.ป.ช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ ส.ป.ท.)
	<p>และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามและตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐให้มีความโปร่งใสเพื่อเป็นการพิทักษ์สิทธิประโยชน์สาธารณะและคุ้มครองสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนอย่างสมดุล รวมทั้งเป็นกลไกสำคัญในการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ</p>	<p>ของทางราชการตามที่กฎหมายบัญญัติและต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารดังกล่าวได้อย่างเหมาะสมโดยสะดวก ทันต่อเวลา และไม่เสียค่าใช้จ่ายที่สูงเกินสมควร</p> <p>(๓) เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นเปิดเผยข้อมูลและรายงานผลการดำเนินงานให้ประชาชนทราบ</p> <p>(๔) เพื่อส่งเสริมการใช้สิทธิของประชาชนตามการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขโดยเฉพาะสิทธิในการรับทราบและเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่เป็นกลไกสำคัญในการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามและตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐให้มีความโปร่งใสเพื่อเป็นการพิทักษ์สิทธิประโยชน์สาธารณะและคุ้มครองสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนอย่างสมดุลรวมทั้งเป็นกลไกสำคัญในการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ</p>
<p>มาตรา ๖ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการขึ้นในสังกัดสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมีหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานวิชาการและธุรการให้แก่คณะกรรมการและคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและให้คำปรึกษาแก่เอกชนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา ๒๘ วรรคสี่ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเป็นหน่วยงานหนึ่งของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินและพิทักษ์สิทธิมนุษยชนปฏิบัติหน้าที่หน่วยงานเลขานุการของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้และมีหน้าที่ปฏิบัติการใด ๆ เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการรวมทั้งปฏิบัติงานอื่นตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา ๔๔ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เป็นส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง โดยมีเลขาธิการชส. เป็นผู้รับผิดชอบขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่ควบคุมดูแล และรับผิดชอบการปฏิบัติราชการของสำนักงานต่อคณะกรรมการ ชส. และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน โดยมีรองเลขาธิการคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ</p> <p>สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการ ชส. รวมถึงตลอดทั้งสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการชส.เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ</p>

พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๑๒๖)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๑๒๖)
		<p>(๒) ออกระเบียบ และบริหารงานบุคคล</p> <p>(๓) ประสานงานและให้ความร่วมมือกับส่วนราชการ และหน่วยงานของรัฐอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และการปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๔) ประสานงานและให้ความร่วมมือระหว่างประเทศ เกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ</p> <p>(๕) รวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ</p> <p>(๖) ดำเนินการจัดหรือจัดให้มีการศึกษา อบรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ทักษะ ความรู้ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ รวมทั้งการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารและการให้บริการประชาชน</p> <p>(๗) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ และกฎหมายอื่นหรือตามที่คณะกรรมการ ชสธ. มอบหมาย</p>
		<p>มาตรา ๔๕ ให้เลขาธิการ ชสธ. เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งคณะรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามผลการคัดเลือกของคณะกรรมการ ชสธ. โดยความเห็นชอบของวุฒิสภา</p> <p>ให้คณะกรรมการ ชสธ. เป็นผู้คัดเลือกบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งเลขาธิการ ชสธ. แล้วเสนอคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ คุณสมบัติ และวิธีการคัดเลือกให้เป็นไปตามระเบียบที่ประธานกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p>

พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๒๒๖)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๒๒๖)
		เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ให้สำนักงานมีคณะกรรมการสามัญประจำกระทรวง ให้ถือว่าประธานกรรมการ ขสธ. มีฐานะเป็นประธานอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง และเลขาธิการ ขสธ. มีฐานะเป็นรองประธานอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง
หมวด ๑ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร	หมวด ๒ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ	
<p>มาตรา ๗ หน่วยงานของรัฐต้องส่งข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยดังต่อไปนี้ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>(๑) โครงสร้างและการจัดองค์กรในการดำเนินงาน</p> <p>(๒) สรุปลำเนาหน้าที่ที่สำคัญและวิธีการดำเนินงาน</p> <p>(๓) สถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสารหรือคำแนะนำในการติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ</p> <p>(๔) กฎมติคณะรัฐมนตรีข้อบังคับคำสั่งหนังสือเวียนระเบียบแบบแผนนโยบายหรือการตีความทั้งนี้เฉพาะที่จัดให้มีขึ้นโดยมีสภาพอย่างกฎเพื่อให้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(๕) ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>ข้อมูลข่าวสารใดที่ได้มีการจัดพิมพ์เพื่อเผยแพร่หลายตามจำนวนพอสมควรแล้วถ้ามีการลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาโดยอ้างอิงถึงสิ่งพิมพ์นั้นก็ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติตามบทบัญญัติวรรคหนึ่งแล้ว</p> <p>ให้หน่วยงานของรัฐรวบรวมและจัดให้มีข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งไว้เผยแพร่เพื่อขายหรือจำหน่ายแจก ณ ที่ทำการของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นตามที่เห็นสมควร</p>	<p>มาตรา ๑๑ หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องจัดให้มีระบบข้อมูล ฐานข้อมูล และการประมวลผลข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่เป็นปัจจุบันรวดเร็วถูกต้องเพื่อให้ประชาชนได้รับรู้เข้าถึงหรือขอข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้อย่างสะดวกง่ายรวดเร็ว ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะอย่างน้อยดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) โครงสร้างการบริหารและรายนามผู้บริหาร หน่วยงานสถานที่ปฏิบัติงานหมายเลขโทรศัพท์ที่อยู่ สำหรับการติดต่อทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail address) พร้อมข้อมูลสำหรับการติดต่อ</p> <p>(๒) วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ แผนการดำเนินงาน หรือกิจกรรมการดำเนินงาน</p> <p>(๓) อำนาจและหน้าที่ตามกฎหมายกำหนด พร้อมกับวิธีการดำเนินงาน</p> <p>(๔) ช่องทางหรือสถานที่ในการติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสารหรือคำแนะนำในการติดต่อกับหน่วยงานของ</p>	<p>มาตรา ๑๑ หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องจัดให้มีระบบข้อมูล ฐานข้อมูล และการประมวลผลข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่เป็นปัจจุบันรวดเร็ว ถูกต้อง เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ เข้าถึง หรือขอข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้อย่างสะดวก ง่าย รวดเร็ว ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ขสธ. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะอย่างน้อย ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) โครงสร้างการบริหาร และรายนามผู้บริหาร หน่วยงาน สถานที่ปฏิบัติงาน หมายเลขโทรศัพท์ ที่อยู่ สำหรับการติดต่อทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail address) พร้อมข้อมูลสำหรับการติดต่อ</p> <p>(๒) วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ แผนการดำเนินงาน หรือกิจกรรมการดำเนินงาน</p> <p>(๓) อำนาจและหน้าที่ตามกฎหมายกำหนด พร้อมกับวิธีการดำเนินงาน</p> <p>(๔) ช่องทาง หรือสถานที่ในการติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสาร หรือคำแนะนำในการติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ</p>

พระป. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สบข)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สบท)
	<p>รัฐ</p> <p>(๕) ข้อมูลข่าวสารของราชการอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด</p>	<p>(๕) ข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกี่ยวข้องกับหลักเกณฑ์ วิธีการ กระบวนการ ขั้นตอนที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวข้องกับการจัดหาพัสดุ การประกอบกิจการ การให้บริการแก่ประชาชน การบริหารงบประมาณของหน่วยงาน การบริหารงานบุคคล การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงาน</p> <p>(๖) ข้อมูลข่าวสารของราชการอื่นที่คณะกรรมการชสธ. กำหนด</p> <p>หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายซึ่งเป็นผู้มีอำนาจในการให้ความเห็นชอบ การอนุมัติ การอนุญาต การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การลงทะเบียน หรือการแจ้งที่มีกฎหมาย หรือกฎกำหนดให้ต้องขอความเห็นชอบ ขออนุมัติ ขออนุญาต ขอจดทะเบียน ขอขึ้นทะเบียน ขอลงทะเบียน หรือแจ้งข้อมูลก่อนดำเนินการ ต้องเปิดเผยหลักเกณฑ์ วิธีการ กระบวนการ ขั้นตอน หรือการดำเนินการที่ต้องปฏิบัติในการยื่นคำขอความเห็นชอบ ขออนุมัติ ขอรับอนุญาต การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การลงทะเบียน หรือการแจ้งข้อมูลที่มีกฎหมาย หรือกฎกำหนดให้ต้องขออนุญาต รวมทั้งจะต้องแจ้งขั้นตอนการพิจารณา และรายงานผลการพิจารณาให้ประชาชนทราบความคืบหน้า โดยสอดคล้องกับคู่มือสำหรับประชาชน ตามกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ รวมถึงหลักเกณฑ์หรือแนวทางการปฏิบัติอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนด</p>

พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
<p>มาตรา ๘ ข้อมูลข่าวสารที่ต้องลงพิมพ์ตาม มาตรา ๗ (๔) ถ้ายังไม่ได้ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา จะนำมาใช้บังคับในทางที่ไม่เป็นคุณแก่ผู้ใดไม่ได้เว้นแต่ ผู้นั้นจะารู้ถึงข้อมูลข่าวสารนั้นตามความเป็นจริง มาก่อนแล้วเป็นเวลาพอสมควร</p>	<p>-</p>	<p>-</p>
<p>-</p>	<p>มาตรา ๗ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐจัดทำช่องทาง ในการดำเนินการเปิดเผย หรือการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร สาธารณะ และจัดให้มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการ ดังนี้</p> <p>(๑) รวบรวมจัดทำจัดพิมพ์จัดเก็บประมวลผล ข้อมูลข่าวสารสาธารณะเพื่อการปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๒) ให้เปิดเผยเผยแพร่ซึ่งข้อมูลสาธารณะ ตามพระราชบัญญัตินี้หรือเมื่อมีบุคคลใดร้องขอ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>(๓) ให้ข้อมูลชี้แจงให้ถ้อยคำต่อบุคคลองค์กร หรือหน่วยงานตามที่กฎหมายกำหนด</p> <p>การดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้หัวหน้าหน่วยงาน ของรัฐของจัดให้มีช่องทางและรูปแบบของการเผยแพร่ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะอย่างน้อยประกอบด้วย</p> <p>(๑) จุดติดต่อเจ้าหน้าที่ให้บริการข้อมูลข่าวสาร สาธารณะสำหรับการเปิดให้บริการประชาชนในวันทำการ</p> <p>(๒) ฐานข้อมูลกลางของหน่วยงานของรัฐและ ระบบสารสนเทศสำหรับการสืบค้นข้อมูลที่มีการจัดเก็บ ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์จนจุดให้บริการ</p> <p>(๓) ระบบเครือข่ายสารสนเทศหรือเว็บไซต์ของ หน่วยงานของรัฐซึ่งประชาชนสามารถเข้าถึงได้ผ่าน ระบบสารสนเทศและระบบสื่อสารโทรคมนาคมอื่นใด</p>	<p>มาตรา ๗ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐจัดทำช่องทาง ในการดำเนินการเปิดเผย หรือการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร สาธารณะ และจัดให้มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการ ดังนี้</p> <p>(๑) รวบรวม จัดทำ จัดพิมพ์ จัดเก็บ ประมวลผล ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เพื่อการปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๒) ให้เปิดเผย เผยแพร่ ซึ่งข้อมูลสาธารณะ ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเมื่อมีบุคคลใดร้องขอ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนด</p> <p>(๓) ให้ข้อมูล ชี้แจง ให้ถ้อยคำต่อบุคคล องค์กร หรือหน่วยงานตามที่กฎหมายกำหนด</p> <p>การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้าหน่วยงาน ของรัฐของจัดให้มีช่องทาง และรูปแบบของการเผยแพร่ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ อย่างน้อยประกอบด้วย</p> <p>(๑) จุดติดต่อเจ้าหน้าที่ให้บริการข้อมูลข่าวสาร สาธารณะสำหรับการเปิดให้บริการประชาชนในวันทำการ</p> <p>(๒) ฐานข้อมูลกลางของหน่วยงานของรัฐ และ ระบบสารสนเทศสำหรับการสืบค้นข้อมูลที่มีการจัดเก็บ ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ณ จุดให้บริการ</p>

พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๒๒๖)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๒๒๖)
		<p>(๓) ลำดับรายการเอกสารหรือข้อมูลที่ต้องเปิดเผย อันเนื่องมาจากการปฏิบัติราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ทั้งที่เป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะและข้อมูลข่าวสารของราชการ</p> <p>(๔) ระบบเครือข่ายสารสนเทศ หรือเว็บไซต์ของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งประชาชนสามารถเข้าถึงได้ผ่านระบบสารสนเทศ และระบบสื่อสารโทรคมนาคมอื่นใด</p>
<p>มาตรา ๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยดังต่อไปนี้ไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>(๑) ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชนรวมทั้งความเห็นแย้งและคำสั่งที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาวินิจฉัยดังกล่าว</p> <p>(๒) นโยบายหรือการตีความที่ไม่เข้าข่ายต้องลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาตามมาตรา ๗ (๔)</p> <p>(๓) แผนงานโครงการและงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีที่กำลังดำเนินการ</p> <p>(๔) คู่มือหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีผลกระทบต่อสิทธิหน้าที่ของเอกชน</p> <p>(๕) สิ่งพิมพ์ที่ได้มีการอ้างอิงถึงตามมาตรา ๗ วรรคสอง</p> <p>(๖) สัญญาสัมปทานสัญญาที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอนหรือสัญญาร่วมทุนกับเอกชนในการจัดทำบริการสาธารณะ</p>	<p>มาตรา ๑๒ ให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่อำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการขอตรวจสอบหรือขอข้อมูลข่าวสารสาธารณะดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ผลการพิจารณา คำวินิจฉัย หรือคำสั่งที่มีผลโดยตรงต่อเอกชนความเห็นแย้งและคำสั่งในทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาวินิจฉัยดังกล่าวรวมถึงคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลด้วย</p> <p>(๒) นโยบายหรือการตีความที่ไม่เข้าข่ายต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>(๓) แผนงานโครงการและงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีที่กำลังดำเนินการ</p> <p>(๔) คู่มือหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีผลกระทบต่อสิทธิและหน้าที่ของเอกชน</p> <p>(๕) สิ่งพิมพ์ที่มีการอ้างอิงถึง</p> <p>(๖) ใบอนุญาตและเงื่อนไขของการอนุญาตประกอบกิจการสัญญาอนุญาตสัญญาร่วมงานในโครงการของรัฐสัญญาสัมปทานหรือสัญญาที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอนหรือการให้บริการสาธารณะหรือการจัดทำบริการสาธารณะหรือการใช้ทรัพยากรสาธารณะ</p>	<p>มาตรา ๑๒ ให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่อำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการขอตรวจสอบ หรือขอข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ผลการพิจารณา คำวินิจฉัย หรือคำสั่งที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน ความเห็นแย้งและคำสั่งในทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาวินิจฉัยดังกล่าว รวมถึงคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลด้วย</p> <p>(๒) นโยบาย หรือการตีความที่ไม่เข้าข่ายต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>(๓) แผนงาน โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีที่กำลังดำเนินการ</p> <p>(๔) คู่มือ หรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีผลกระทบต่อสิทธิและหน้าที่ของเอกชน</p> <p>(๕) สิ่งพิมพ์ที่มีการอ้างอิงถึง</p> <p>(๖) ใบอนุญาตและเงื่อนไขของการอนุญาตประกอบกิจการ สัญญาอนุญาต สัญญาร่วมงานในโครงการของรัฐ สัญญาสัมปทาน หรือสัญญาที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน หรือการให้บริการสาธารณะ หรือการจัดทำบริการสาธารณะ หรือการใช้ทรัพยากรสาธารณะ หรือ</p>

พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๒๒๖)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๒๒๖)
<p>(๗) มติคณะรัฐมนตรีหรือมติคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมายหรือโดยมติคณะรัฐมนตรีทั้งนี้ให้ระบุนายชื่อรายงานทางวิชาการรายงานข้อเท็จจริงหรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการพิจารณาไว้ด้วย</p> <p>(๘) ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด ข้อมูลข่าวสารที่จัดให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีส่วนที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ อยู่ด้วยให้ลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น</p>	<p>หรือสาธารณสมบัติของแผ่นดินในการประกอบกิจการหรือการดำเนินการ รวมทั้งข้อมูลการครอบครองหรือการถือครองที่ดินของบุคคลหรือนิติบุคคลหรือการอนุญาตให้ถือครองที่ดินหรือใช้ประโยชน์ในที่ดินซึ่งไม่อาจออกเอกสารสิทธิหรือออกหลักฐานการถือกรรมสิทธิ์ได้</p> <p>(๗) บันทึกการประชุมรายงานการประชุมเอกสารประกอบการนำเสนอต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรีและมติคณะรัฐมนตรีรวมทั้งองค์การกำกับดูแลการประกอบกิจการตามกฎหมายอื่นใด</p> <p>(๘) บันทึกการประชุมรายงานการประชุมเอกสารประกอบการนำเสนอต่อที่ประชุมของคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมายหรือโดยมติคณะรัฐมนตรี</p> <p>(๙) รายงานงบการเงินประจำปีและผลการดำเนินงานของหน่วยงานรัฐ</p> <p>(๑๐) ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่จัดให้ประชาชนเข้าตรวจสอบตามวรรคหนึ่งถ้ามีส่วนที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามพระราชบัญญัตินี้ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการปกปิดลบตัดทอนข้อความหรือกระทำโดยประการอื่นใดเพื่อมิให้มีการเปิดเผยซึ่งข้อมูลข่าวสารสาธารณะเช่นนั้นได้</p>	<p>สาธารณสมบัติของแผ่นดินในการประกอบกิจการหรือการดำเนินการ รวมทั้งข้อมูลการครอบครองหรือการถือครองที่ดินของบุคคลหรือนิติบุคคลหรือการอนุญาตให้ถือครองที่ดินหรือใช้ประโยชน์ในที่ดิน ซึ่งไม่อาจออกเอกสารสิทธิ หรือออกหลักฐานการถือกรรมสิทธิ์ได้</p> <p>(๗) บันทึกการประชุม รายงานการประชุม เอกสารประกอบการนำเสนอต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรีและมติคณะรัฐมนตรี รวมทั้งองค์การกำกับดูแลการประกอบกิจการตามกฎหมายอื่นใด</p> <p>(๘) บันทึกการประชุม รายงานการประชุม เอกสารประกอบการนำเสนอต่อที่ประชุมของคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมาย หรือโดยมติคณะรัฐมนตรี</p> <p>(๙) รายงานงบการเงินประจำปี และผลการดำเนินงานของหน่วยงานรัฐ</p> <p>(๑๐) ข้อมูลการประกอบกิจการ หรือการให้บริการทางธุรกิจอันเกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ รวมถึงข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการ ชสธ. กำหนด</p> <p>ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่จัดให้ประชาชนเข้าตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีส่วนที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการปกปิด ลบ ตัดทอนข้อความหรือกระทำโดยประการอื่นใด เพื่อมิให้มีการเปิดเผยซึ่งข้อมูลข่าวสารสาธารณะเช่นนั้นได้</p>

พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
<p>มาตรา ๙ วรรคสาม</p> <p>บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตาม ย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดูขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งได้ในกรณีที่สมควรหน่วยงานของรัฐโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการจะวางหลักเกณฑ์เรียกค่าธรรมเนียมในการนั้นก็ได้ในกรณีนี้ให้คำนึงถึงการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยประกอบด้วยทั้งนี้เว้นแต่จะมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น</p>	<p>มาตรา ๑๓ บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ ย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดูขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองของข้อมูลข่าวสารสาธารณะจากหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารสาธารณะหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้</p> <p>ในกรณีที่การจัดทำสำเนาข้อมูลข่าวสารสาธารณะเป็นกระดาษหรือบันทึกเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งการจัดทำมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นจากการดำเนินการให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในอัตราที่เหมาะสมและไม่เกินต้นทุนวัสดุที่ใช้ในการดำเนินการ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>มาตรา ๑๓ บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ ย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองของข้อมูลข่าวสารสาธารณะจากหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารสาธารณะหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้</p> <p>ในกรณีที่การจัดทำสำเนาข้อมูลข่าวสารสาธารณะเป็นกระดาษ หรือบันทึกเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งการจัดทำมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นจากการดำเนินการให้คณะกรรมการ ชสธ. พิจารณากำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในอัตราที่เหมาะสม และไม่เกินต้นทุนวัสดุที่ใช้ในการดำเนินการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p>
<p>มาตรา ๙ วรรคท้าย</p> <p>คนต่างด้าวจะมีสิทธิตามมาตรา นี้ เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง</p>	<p>มาตรา ๑๔ บุคคลต่างด้าวที่เดินทางเข้าประเทศ โดยขอด้วยกฎหมายหรือได้รับอนุญาตให้ทำงานหรือประกอบกิจการทางธุรกิจหรือมีถิ่นพำนักในราชอาณาจักร มีสิทธิเข้าตรวจดูขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองของข้อมูลข่าวสารสาธารณะจากหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ได้ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>มาตรา ๑๔ บุคคลต่างด้าวที่เดินทางเข้าประเทศ โดยขอด้วยกฎหมาย หรือได้รับอนุญาตให้ทำงาน หรือประกอบกิจการทางธุรกิจ หรือมีถิ่นพำนักในราชอาณาจักร มีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองของข้อมูลข่าวสารสาธารณะจากหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p>
<p>-</p>	<p>มาตรา ๘ หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้ประชาชนรับรู้และแสดงความคิดเห็นเพื่อประกอบการจัดทำและตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ ทั้งในระดับชาติระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่น รวมทั้งการพิจารณาร่างกฎหมายกฎและโครงการหรือกิจกรรมบรรดาที่อาจมีผลกระทบต่อวิถีชีวิตความเป็นอยู่โดยปกติสุข</p>	<p>มาตรา ๘ บทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับกับกรณีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะอันเป็นหน้าที่หน่วยงานของรัฐที่จะต้องปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย ทั้งนี้ ในกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วยการใดได้บัญญัติเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะเรื่องใดไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้บังคับ</p>

พ.ร.บ. ขอมลบทกสารปองรัชการ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
	คุณภาพสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติสุขภาพหรือการอื่น	<p>ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น เว้นแต่</p> <p>(๑) ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ หากปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐดังกล่าวยังมีได้ดำเนินการ หรือดำเนินการยังไม่ครบขั้นตอนตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ให้คณะกรรมการ ชสธ. ออกคำสั่งให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวปฏิบัติให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ภายในเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้ง</p> <p>(๒) ในกรณีตาม (๑) ถ้ามีความจำเป็นเร่งด่วน อันมิอาจปล่อยให้เนิ่นช้าต่อไปได้และเกี่ยวข้องกับประโยชน์สาธารณะ ให้คณะกรรมการ ชสธ.อาจออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายปฏิบัติให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ได้โดยพลัน</p> <p>บทบัญญัติของกฎหมาย หรือกฎใดที่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน</p>
	มาตรา ๙ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการใช้จ่ายเงินแผ่นดินหรือการได้รับอนุญาตสัญญาสัมปทานหรือสิทธิในการดำเนินการซึ่งอาศัยอำนาจทางกฎหมายหรืออำนาจของหน่วยงานรัฐหรือใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสาธารณะหรือสาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือการถือครองที่ดินของบุคคลองค์กรหรือหน่วยงาน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อให้ประชาชนรับรู้ติดตามตรวจสอบหรือขอข้อมูลข่าวสารสาธารณะจากหน่วยงานเช่นว่านั้นได้เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้นอาจมีผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐความปลอดภัยของประชาชนหรือส่วนได้เสียอันพึงได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายของ	มาตรา ๙ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการจ่ายเงินงบประมาณ หรือการได้รับอนุญาตสัญญา สัมปทาน หรือสิทธิในการดำเนินการซึ่งอาศัยอำนาจทางกฎหมาย หรืออำนาจของหน่วยงานรัฐ หรือใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสาธารณะ หรือสาธารณสมบัติของแผ่นดิน หรือการถือครองที่ดินของบุคคล องค์กร หรือหน่วยงานมีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ประชาชนรับรู้ ติดตามตรวจสอบ หรือขอข้อมูลข่าวสารสาธารณะจากหน่วยงานเช่นว่านั้นได้ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้น อาจมีผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยของประชาชน หรือส่วนได้เสียอันพึงได้รับความคุ้มครองตาม

พริบ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ ส.ป.ช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ ส.ป.ท.)
	บุคคลอื่น	กฎหมายของบุคคลอื่น การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หน่วยงานของรัฐ จะต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ดังกล่าวได้โดยสะดวก ทั้งนี้ คณะกรรมการ ชสธ. อาจประกาศ กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดให้ประชาชน เข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ หรือรายงานผลการดำเนิน ให้ประชาชนรับรู้และแสดงความคิดเห็น เพื่อประกอบการ จัดทำและตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ ทั้งใน ระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น รวมทั้ง การพิจารณาร่างกฎหมาย กฎ และโครงการ หรือกิจกรรม บรรดาที่อาจมีผลกระทบต่อวิถีชีวิต ความเป็นอยู่โดย ปกติสุข คุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ สุขภาพ หรือการอื่นได้
มาตรา ๑๐ บทบัญญัติมาตรา ๗ และมาตรา ๘ ไม่กระทบถึงข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมาย เฉพาะกำหนดให้มีการเผยแพร่หรือเปิดเผยด้วยวิธีการ อื่น	มาตรา ๑๐ ภายใต้บทบัญญัติมาตรา ๘ หน่วยงาน ของรัฐมีหน้าที่ในการเก็บรวบรวมใช้และเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารสาธารณะตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นไปตาม ระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา การเก็บรวบรวมและการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาธารณะตามวรรคหนึ่งให้จัดเก็บรวบรวมและเปิดเผย โดยวิธีการอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใดเพื่อประโยชน์ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งนี้ให้เป็นไปตาม ระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา	มาตรา ๑๐ ภายใต้บทบัญญัติมาตรา ๘ หน่วยงาน ของรัฐมีหน้าที่ในการเก็บ รวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารสาธารณะตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นไปตาม ระเบียบที่คณะกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนดใน ราชกิจจานุเบกษา การเก็บรวบรวม และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาธารณะตามวรรคหนึ่ง ให้จัดเก็บรวบรวมและเปิดเผย โดยวิธีการอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่นใด เพื่อประโยชน์ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตาม ระเบียบที่คณะกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนดใน ราชกิจจานุเบกษา การเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาธารณะตามวรรคหนึ่ง และวรรคสอง หน่วยงานของรัฐ มีหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้อง และปรับปรุงข้อมูล

พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ...สพข.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ...สพท.)
		ข่าวสารสาธารณะให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ รวมทั้งต้องจัดให้มีช่องทางการรับแจ้งจากประชาชนที่ตรวจสอบพบว่า ข้อมูลข่าวสารสาธารณะใดเปลี่ยนแปลง หรือไม่ถูกต้อง ตรงตามข้อเท็จจริงในขณะนั้น เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับแจ้ง ไปตรวจสอบ และแก้ไขให้ถูกต้อง สมบูรณ์โดยไม่ชักช้า
หมวด ๑ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร	หมวด ๓ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการอื่นใดของหน่วยงานของรัฐ	
<p>มาตรา ๑๑ นอกจากข้อมูลข่าวสารของราชการ ที่ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาแล้วหรือที่จัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้แล้วหรือที่มีการจัดให้ประชาชนได้ค้นคว้าตามมาตรา ๒๖ แล้วถ้าบุคคลใดขอข้อมูลข่าวสารอื่นใดของราชการและคำขอของผู้นั้นระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่อาจเข้าใจได้ตามควรให้หน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้แก่ผู้ขอภายในเวลาอันสมควรเว้นแต่ผู้นั้นขอจำนวนมากหรือบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร</p> <p>ข้อมูลข่าวสารของราชการใดมีสภาพที่อาจบอบสลายง่ายหน่วยงานของรัฐจะขอขยายเวลาในการจัดหาให้หรือจะจัดทำสำเนาให้ในสภาพอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ข้อมูลข่าวสารนั้นก็ไ้</p> <p>ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐจัดหาให้ตามวรรคหนึ่งต้องเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ได้มิใช่เป็นการต้องไปจัดทำวิเคราะห์จำแนกรวบรวมหรือจัดให้มีขึ้นใหม่เว้นแต่เป็นการแปรสภาพเป็นเอกสารจากข้อมูลข่าวสารที่บันทึกไว้ในระบบการบันทึกภาพหรือเสียงระบบคอมพิวเตอร์หรือระบบอื่นใดทั้งนี้ตามที่คณะกรรมการกำหนด แต่ถ้า</p>	<p>มาตรา ๑๕ ถ้าบุคคลใดขอข้อมูลข่าวสารของราชการอื่นใดและคำขอของบุคคลผู้นั้นระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่อาจจัดให้ได้ตามสมควรให้หน่วยงานของรัฐจัดหาข้อมูลข่าวสารของราชการนั้นให้แก่ผู้ขอภายในกำหนดเวลาสิบห้าวันนับจากวันรับคำขอ เว้นแต่กรณีมีเหตุขัดข้องเจ้าหน้าที่อาจขอเลื่อนระยะเวลาการส่งมอบข้อมูลข่าวสารของราชการดังกล่าวได้คราวละไม่เกินเจ็ดวันทั้งนี้รวมกันแล้วจะต้องไม่เกินสามสิบวันนับตั้งแต่วันยื่นคำขอ</p> <p>เจ้าหน้าที่อาจปฏิเสธคำขอตามวรรคหนึ่งได้หากบุคคลผู้นั้นขอข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่งต้องจัดทำเป็นเอกสารจำนวนมากหรือบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร</p> <p>ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานจัดหาให้ตามวรรคหนึ่งต้องเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ได้มิใช่เป็นการต้องไปจัดทำวิเคราะห์จำแนกรวบรวมหรือจัดให้มีขึ้นใหม่เว้นแต่เป็นการแปรสภาพเป็นเอกสารจากข้อมูลข่าวสารของราชการที่บันทึกไว้ในระบบการบันทึกภาพหรือเสียงระบบอิเล็กทรอนิกส์หรือระบบอื่นใดแต่ถ้าหน่วยงาน</p>	<p>มาตรา ๑๕ ถ้าบุคคลใดขอข้อมูลข่าวสารของราชการอื่นใด และคำขอของบุคคลผู้นั้นระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่อาจจัดให้ได้ตามสมควรให้หน่วยงานของรัฐจัดหาข้อมูลข่าวสารของราชการนั้นให้แก่ผู้ขอภายในกำหนดเวลาสิบห้าวันนับจากวันรับคำขอ เว้นแต่กรณีมีเหตุขัดข้องเจ้าหน้าที่อาจขอเลื่อนระยะเวลาการส่งมอบข้อมูลข่าวสารของราชการดังกล่าวได้คราวละไม่เกินเจ็ดวัน ทั้งนี้ รวมกันแล้วจะต้องไม่เกินสามสิบวันนับตั้งแต่วันยื่นคำขอ</p> <p>เจ้าหน้าที่อาจปฏิเสธคำขอตามวรรคหนึ่งได้หากบุคคลผู้นั้นขอข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งต้องจัดทำเป็นเอกสารจำนวนมาก หรือบ่อยครั้ง โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร</p> <p>ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานจัดหาให้ตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ มิใช่เป็นการต้องไปจัดทำวิเคราะห์ จำแนก รวบรวม หรือจัดให้มีขึ้นใหม่ เว้นแต่เป็นการแปรสภาพ เป็นเอกสารจากข้อมูลข่าวสารของราชการที่บันทึกไว้ในระบบการบันทึกภาพ หรือเสียงระบบอิเล็กทรอนิกส์ หรือระบบอื่นใด แต่ถ้าหน่วยงาน</p>

พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สบช)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สบท)
<p>หน่วยงานของรัฐเห็นว่ากรณีที่ชอบนั้นมิใช่การแสวงหาผลประโยชน์ทางการค้าและเป็นเรื่องที่จะต้องปกป้องสิทธิเสรีภาพสำหรับผู้นั้นหรือเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะหน่วยงานของรัฐจะจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้ก็ได้</p> <p>บทบัญญัติวรรคสามไม่เป็นการห้ามหน่วยงานของรัฐที่จะจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการใดขึ้นใหม่ให้แก่ผู้ร้องขอหากเป็นการสอดคล้องด้วยอำนาจหน้าที่ตามปกติของหน่วยงานของรัฐนั้นอยู่แล้ว</p> <p>ให้นำความในมาตรา๔วรรคสองวรรคสามและวรรคสี่มาใช้บังคับแก่การจัดหาข้อมูลข่าวสารให้ตามมาตรานี้โดยอนุโลม</p>	<p>ของรัฐเห็นว่ากรณีที่ชอบนั้นมิใช่การแสวงหาประโยชน์ทางการค้าและเป็นเรื่องที่จะต้องปกป้องสิทธิเสรีภาพสำหรับผู้นั้นหรือเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะหน่วยงานของรัฐนั้นจะอำนวยความสะดวกในการจัดหาข้อมูลข่าวสารของราชการให้ก็ได้</p> <p>บทบัญญัติวรรคสามไม่เป็นการห้ามหน่วยงานของรัฐที่จะจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการใดขึ้นใหม่ให้แก่ผู้ขอข้อมูลข่าวสารของราชการหากเป็นการสอดคล้องด้วยอำนาจหน้าที่ตามปกติของหน่วยงานของรัฐนั้นอยู่แล้ว</p>	<p>ของรัฐเห็นว่ากรณีที่ชอบนั้น มิใช่การแสวงหาประโยชน์ทางการค้า และเป็นเรื่องที่จะต้องปกป้องสิทธิเสรีภาพสำหรับผู้นั้น หรือเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะหน่วยงานของรัฐนั้น จะอำนวยความสะดวกในการจัดหาข้อมูลข่าวสารของราชการให้ก็ได้</p> <p>บทบัญญัติตามวรรคสามไม่เป็นการห้ามหน่วยงานของรัฐที่จะจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการใดขึ้นใหม่ให้แก่ผู้ขอข้อมูลข่าวสารของราชการ หากเป็นการสอดคล้องด้วยอำนาจหน้าที่ตามปกติของหน่วยงานของรัฐนั้นอยู่แล้ว</p>
<p>มาตรา ๑๒ ในกรณีที่มีผู้ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๑ แม้ว่าข้อมูลข่าวสารที่ขอจะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานส่วนกลางหรือส่วนสาขาของหน่วยงานแห่งนั้นหรือจะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นก็ตามให้หน่วยงานของรัฐที่รับคำขอให้คำแนะนำเพื่อไปยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นโดยไม่ชักช้า</p> <p>ถ้าหน่วยงานของรัฐผู้รับคำขอเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่จัดทำโดยหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นและได้ระบุห้ามการเปิดเผยไว้ตามระเบียบที่กำหนดตามมาตรา ๑๖ ให้ส่งคำขอนั้นให้หน่วยงานของรัฐผู้จัดทำข้อมูลข่าวสารนั้นพิจารณาเพื่อมีคำสั่งต่อไป</p>	<p>มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีผู้ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๕ แม้ว่าข้อมูลข่าวสารของราชการที่ขอจะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานส่วนกลางหรือส่วนสาขาของหน่วยงานแห่งนั้นหรือจะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นก็ตามให้หน่วยงานของรัฐที่รับคำขอให้คำแนะนำเพื่อไปยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารของราชการนั้นโดยไม่ชักช้า</p> <p>ถ้าหน่วยงานของรัฐผู้รับคำขอเห็นว่าข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่จัดทำโดยหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นให้ส่งคำขอนั้นให้หน่วยงานของรัฐนั้นพิจารณาเพื่อมีคำสั่งต่อไป</p>	<p>มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีผู้ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๕ แม้ว่าข้อมูลข่าวสารของราชการที่ขอจะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานส่วนกลางหรือส่วนสาขาของหน่วยงานแห่งนั้นหรือจะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นก็ตามให้หน่วยงานของรัฐที่รับคำขอ ให้คำแนะนำเพื่อให้ยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารของราชการนั้นโดยไม่ชักช้า</p> <p>ถ้าหน่วยงานของรัฐผู้รับคำขอเห็นว่าข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่จัดทำโดยหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น ให้ส่งคำขอนั้นให้หน่วยงานของรัฐนั้นพิจารณา เพื่อมีคำสั่งต่อไป</p>

พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
<p>มาตรา ๑๓ ผู้ใดเห็นว่าหน่วยงานของรัฐไม่จัดพิมพ์ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๗ หรือไม่จัดข้อมูลข่าวสารไว้ให้ประชาชนตรวจสอบได้ตามมาตรา ๘ หรือไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารให้แก่ตนตามมาตรา ๑๑ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าหรือเห็นว่าตนไม่ได้รับความสะดวกโดยไม่มีเหตุอันสมควรผู้นั้นมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการเว้นแต่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการมีคำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา ๑๗ หรือคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๕</p> <p>ในกรณีที่มีการร้องเรียนต่อคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งคณะกรรมการต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องเรียนในกรณีที่มีเหตุจำเป็นให้ขยายเวลาออกไปได้แต่ต้องแสดงผลและรวมเวลาทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินหกสิบวัน</p>	<p>มาตรา ๑๗ ผู้ใดเห็นว่าหน่วยงานของรัฐไม่จัดพิมพ์ข้อมูลข่าวสารของราชการหรือไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนตรวจสอบได้หรือไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารของราชการให้แก่ตนหรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าหรือเห็นว่าตนไม่ได้รับความสะดวกโดยไม่มีเหตุอันสมควรผู้นั้นมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการ</p> <p>ในกรณีที่มีการร้องเรียนต่อคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งคณะกรรมการต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องเรียนในกรณีที่มีเหตุจำเป็นให้ขยายเวลาออกไปได้แต่ต้องแสดงผลและรวมเวลาทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องเรียน</p>	<p>มาตรา ๑๗ ผู้ใดเห็นว่าหน่วยงานของรัฐไม่จัดพิมพ์ข้อมูลข่าวสารของราชการ หรือไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนตรวจสอบได้หรือไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารของราชการให้แก่ตน หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าหรือเห็นว่าตนไม่ได้รับความสะดวก โดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้นั้นมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ขสช.</p> <p>ในกรณีที่มีการร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ขสช. ตามวรรคหนึ่งคณะกรรมการ ขสช. ต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องเรียนในกรณีที่มีเหตุจำเป็นให้ขยายเวลาออกไปได้ แต่ต้องแสดงผลและรวมเวลาทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องเรียน</p>
<p>หมวด ๒ ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย</p>	<p>หมวด ๔ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ไม่ต้องเปิดเผย</p>	
<p>มาตรา ๑๔ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์จะเปิดเผยมิได้</p>	<p>มาตรา ๑๘ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์จะเปิดเผยมิได้</p>	<p>มาตรา ๑๘ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์จะเปิดเผยมิได้</p>
<p>มาตรา ๑๕ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน</p>	<p>มาตรา ๑๙ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน</p>	<p>มาตรา ๑๙ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน</p>

พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปข.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
<p>(๑) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ</p> <p>(๒) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการป้องกันการป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบหรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม</p> <p>(๓) ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงรายงานทางวิชาการรายงานข้อเท็จจริงหรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเข้าใจหรือคำแนะนำภายในดังกล่าว</p> <p>(๔) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด</p> <p>(๕) รายงานการแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร</p> <p>(๖) ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น</p> <p>(๗) กรณีอื่นตามที่กำหนดให้พระราชกฤษฎีกา คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ จะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้แต่ต้องระบุไว้ด้วยว่าที่เปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทใด และเพราะเหตุใด และให้ถือว่าการมีคำสั่งเปิดเผยข้อมูล</p>	<p>(๑) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ</p> <p>(๒) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการป้องกันการป้องกันการปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบหรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม</p> <p>(๓) ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงรายงานทางวิชาการรายงานข้อเท็จจริงหรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเข้าใจหรือคำแนะนำภายในดังกล่าว</p> <p>(๔) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด</p> <p>(๕) รายงานการแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร</p> <p>(๖) ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้หน่วยงานนำไปเปิดเผยต่อบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้อง</p> <p>(๗) กรณีอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ จะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้แต่ต้องระบุไว้ด้วยว่าที่เปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะประเภทใด และเพราะเหตุใด และให้ถือว่าการมีคำสั่ง</p>	<p>(๑) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ</p> <p>(๒) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการป้องกัน การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม</p> <p>(๓) ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเข้าใจหรือคำแนะนำภายในดังกล่าว</p> <p>(๔) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด</p> <p>(๕) รายงานการแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร</p> <p>(๖) ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้หน่วยงานนำไปเปิดเผยต่อบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้อง</p> <p>(๗) กรณีอื่นตามที่คณะกรรมการ ชสธ. กำหนดคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้แต่ต้องระบุไว้ด้วยว่าที่เปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะประเภทใด และเพราะเหตุใด และให้ถือว่าการมีคำสั่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะเป็นดุลพินิจโดยเฉพาของเจ้าหน้าที่ตามลำดับสายการบังคับบัญชาแต่ผู้ขอข้อมูลข่าวสารสาธารณะอาจอุทธรณ์</p>

พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
<p>ข่าวสารของราชการเป็นดุลพินิจโดยเฉพาะของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามลำดับสายการบังคับบัญชาแต่ผู้ขออาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะเป็นดุลพินิจโดยเฉพาะของเจ้าหน้าที่ตามลำดับสายการบังคับบัญชาแต่ผู้ขอข้อมูลข่าวสารสาธารณะอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>ต่อคณะกรรมการ ชสธ. ได้ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้</p>
<p>มาตรา ๑๖ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติว่า ข้อมูลข่าวสารของราชการจะเปิดเผยต่อบุคคลใดได้หรือไม่ ภายใต้เงื่อนไขเช่นใดและสมควรมีวิธีการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารนั้นทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ</p>	<p>-</p>	<p>-</p>
<p>มาตรา ๑๗ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแจ้งให้ผู้นั้นเสนอ</p> <p>คำคัดค้านภายในเวลาที่กำหนดแต่ต้องให้เวลาอันสมควรที่ผู้นั้นอาจเสนอคำคัดค้านได้ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง</p> <p>ผู้ที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งหรือผู้ที่ทราบว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของตนมีสิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้โดยทำเป็นหนังสือถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบ</p> <p>ในกรณีที่มีการคัดค้านเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบต้องพิจารณาคำคัดค้านและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้คัดค้านทราบโดยไม่ชักช้าในกรณีที่มีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านเจ้าหน้าที่ของรัฐจะเปิดเผยข้อมูล</p>	<p>มาตรา ๒๐ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใดให้เจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้นั้นเสนอคำคัดค้านภายในเวลาที่กำหนดแต่ต้องให้เวลาอันสมควรที่ผู้นั้นอาจเสนอคำคัดค้านได้ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง</p> <p>ผู้ที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งหรือผู้ที่ทราบว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของตนมีสิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้โดยทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าหน่วยงานนั้น</p> <p>ในกรณีที่มีการคัดค้านเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบต้องพิจารณาคำคัดค้านและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้คัดค้านทราบโดยไม่ชักช้าในกรณีที่มีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านเจ้าหน้าที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้นมิได้จนกว่าจะล่วงพ้นกำหนดเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๗ หรือจนกว่าคณะกรรมการได้มีคำวินิจฉัยให้เปิดเผย</p>	<p>มาตรา ๒๐ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใด ให้เจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้นั้นเสนอคำคัดค้านภายในเวลาที่กำหนดแต่ต้องให้เวลาอันสมควรที่ผู้นั้นอาจเสนอคำคัดค้านได้ ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง</p> <p>ผู้ที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งหรือผู้ที่ทราบว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะใด อาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของตนมีสิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ โดยทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าหน่วยงานนั้น</p> <p>ในกรณีที่มีการคัดค้านเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบต้องพิจารณาคำคัดค้านและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้คัดค้านทราบโดยไม่ชักช้าในกรณีที่มีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านเจ้าหน้าที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้นมิได้จนกว่าจะล่วงพ้นกำหนดเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๗ หรือจนกว่าคณะกรรมการ ชสธ. ได้มีคำวินิจฉัยให้เปิดเผย</p>

พรม: ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๖	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๒๒๖)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๒๒๖)
<p>ข่าวสารนั้นมิได้จนกว่าจะล่วงพ้นกำหนดเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ หรือจนกว่าคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้มีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้แล้วแต่กรณี</p>	<p>ข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้นได้แล้วแต่กรณี ในกรณีที่เจ้าหน้าที่มีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามวรรคหนึ่งผู้ขอข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้นอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง</p>	<p>ข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้นได้แล้วแต่กรณี ในกรณีที่เจ้าหน้าที่มีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้น อาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ ขสธ. ภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง</p>
<p>มาตรา ๑๘ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ หรือมีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้มีประโยชน์ได้เสียตามมาตรา ๑๗ ผู้นั้นอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้นโดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ</p>	<p>-</p>	<p>มาตรา ๑๘ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน</p> <p>(๑) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ</p> <p>(๒) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการป้องกัน การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม</p> <p>(๓) ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดแต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเห็นหรือคำแนะนำภายในดังกล่าว</p> <p>(๔) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด</p> <p>(๕) รายงานการแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร</p>

พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
		<p>(๖) ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้หน่วยงานนำไปเปิดเผยต่อบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้อง</p> <p>(๗) กรณีอื่นตามที่คณะกรรมการ ชสธ. กำหนด</p> <p>คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะจะกำหนดเงื่อนไขอย่างไรก็ได้แต่ต้องระบุไว้ด้วยว่าที่เปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะประเภทใด และเพราะเหตุใด และให้ถือว่าการมีคำสั่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะเป็นดุลพินิจโดยเฉพาะของเจ้าหน้าที่ตามลำดับสายการบังคับบัญชาแต่ผู้ขอข้อมูลข่าวสารสาธารณะอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ ชสธ. ได้ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้</p>
<p>มาตรา ๑๙ การพิจารณาเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่มีคำสั่งมิให้เปิดเผยนั้นไม่ว่าจะเป็นการพิจารณาของคณะกรรมการคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือศาลก็ได้จะต้องดำเนินการพิจารณาโดยมิให้ข้อมูลข่าวสารนั้นเปิดเผยแก่บุคคลอื่นใดที่ไม่จำเป็นแก่การพิจารณาและในกรณีที่จำเป็นจะพิจารณาลับหลังคู่กรณีหรือคู่ความฝ่ายใดก็ได้</p>	<p>มาตรา ๒๑ การพิจารณาเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่มีคำสั่งมิให้เปิดเผยนั้นไม่ว่าจะเป็นการพิจารณาของคณะกรรมการคณะอนุกรรมการหรือศาลต้องดำเนินการพิจารณาโดยมิให้ข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้นเปิดเผยแก่บุคคลอื่นใดที่ไม่จำเป็นแก่การพิจารณาและในกรณีที่จำเป็นจะพิจารณาลับหลังคู่กรณีหรือคู่ความฝ่ายใดก็ได้</p>	<p>มาตรา ๒๑ การพิจารณาเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่มีคำสั่งมิให้เปิดเผยนั้นไม่ว่าจะเป็นการพิจารณาของคณะกรรมการ ชสธ. คณะอนุกรรมการหรือศาล ต้องดำเนินการพิจารณาโดยมิให้ข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้นเปิดเผยแก่บุคคลอื่นใดที่ไม่จำเป็นแก่การพิจารณา และในกรณีที่จำเป็นจะพิจารณาลับหลังคู่กรณีหรือคู่ความฝ่ายใดก็ได้</p>
<p>มาตรา ๒๐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดแม้จะเข้าข่ายต้องมีความรับผิดชอบตามกฎหมายให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ต้องรับผิดชอบหากเป็นการกระทำโดยสุจริตในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ดำเนินการโดยถูกต้องตามระเบียบตามมาตรา ๑๖</p>	<p>มาตรา ๒๒ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะใดแม้จะเข้าข่ายต้องมีความรับผิดชอบตามกฎหมายให้ถือว่าเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐไม่ต้องรับผิดชอบหากเป็นการกระทำโดยสุจริตในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามมาตรา ๑๒ ถ้าเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐได้ดำเนินการโดยถูกต้องตามระเบียบ</p>	<p>มาตรา ๒๒ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะใดแม้จะเข้าข่ายต้องมีความรับผิดชอบตามกฎหมาย ให้ถือว่าเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐไม่ต้องรับผิดชอบ หากเป็นการกระทำโดยสุจริต ในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามมาตรา ๑๒ ถ้าเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐได้ดำเนินการโดยถูกต้องตามระเบียบ</p>

พระบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
<p>(๒) ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับตามที่กำหนดในกฎกระทรวงมีคำสั่งให้เปิดเผยเป็นการทั่วไปหรือเฉพาะแก่บุคคลใดเพื่อประโยชน์อันสำคัญยิ่งกว่าที่เกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะหรือชีวิตร่างกาย สุขภาพหรือประโยชน์อื่นของบุคคลและคำสั่งนั้นได้กระทำโดยสมควรแก่เหตุในการนี้จะมีการกำหนดข้อจำกัดหรือเงื่อนไขในการใช้ข้อมูลข่าวสารนั้นตามความเหมาะสมก็ได้</p> <p>การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้หน่วยงานของรัฐพ้นจากความรับผิดตามกฎหมายหากจะพึงมีในกรณีดังกล่าว</p>	<p>(๒) ข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามมาตรา ๑๒ ถ้าเจ้าหน้าที่มีคำสั่งให้เปิดเผยเป็นการทั่วไปหรือเฉพาะแก่บุคคลใดเพื่อประโยชน์ที่เกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะหรือชีวิตร่างกาย สุขภาพหรือประโยชน์อื่นของบุคคลและคำสั่งนั้นได้กระทำโดยสมควรแก่เหตุในการนี้จะมีการกำหนดข้อจำกัดหรือเงื่อนไขในการใช้ข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้นตามความเหมาะสมก็ได้การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้หน่วยงานของรัฐพ้นจากความรับผิดตามกฎหมายหากจะพึงมีในกรณีดังกล่าว</p>	<p>(๒) ข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามมาตรา ๑๒ ถ้าเจ้าหน้าที่มีคำสั่งให้เปิดเผยเป็นการทั่วไป หรือเฉพาะแก่บุคคลใดเพื่อประโยชน์ที่เกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะหรือชีวิต ร่างกาย สุขภาพ หรือประโยชน์อื่นของบุคคลและคำสั่งนั้นได้กระทำโดยสมควรแก่เหตุ ในการนี้จะมีการกำหนดข้อจำกัดหรือเงื่อนไขในการใช้ข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้นตามความเหมาะสมก็ได้การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้หน่วยงานของรัฐพ้นจากความรับผิดตามกฎหมายหากจะพึงมีในกรณีดังกล่าว</p>
	<p>มาตรา ๒๓ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงาน สภาความมั่นคงแห่งชาติและหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้มีอำนาจหน้าที่อาจออกระเบียบ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่มีให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้ มาใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความ ควบคุมดูแลของหน่วยงานก็ได้</p> <p>หน่วยงานของรัฐแห่งอื่นตามวรรคหนึ่งต้องเป็น หน่วยงานของรัฐซึ่งการเปิดเผยประเภทข้อมูลข่าวสาร ส่วนบุคคลดังกล่าวจะเป็นอุปสรรคร้ายแรงต่อการดำเนินการ ของหน่วยงานดังกล่าว</p>	<p>มาตรา ๒๓ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงาน สภาความมั่นคงแห่งชาติ และหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ อาจออกระเบียบ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ชสธ. กำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่มีให้นำบทบัญญัติ แห่งกฎหมายนี้ มาใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานก็ได้</p> <p>หน่วยงานของรัฐแห่งอื่นตามวรรคหนึ่งต้องเป็น หน่วยงานของรัฐ ซึ่งการเปิดเผยประเภทข้อมูลข่าวสาร ส่วนบุคคลดังกล่าว จะเป็นอุปสรรคร้ายแรงต่อการดำเนินการ ของหน่วยงานดังกล่าว</p>
<p>หมวด ๓ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล</p>	<p>หมวด ๕ ข้อมูลส่วนบุคคล</p>	
<p>มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์แห่งหมวดนี้ “บุคคล” หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทยและบุคคล ธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยแต่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย</p>	<p>มาตรา ๒๔ วรรคแรก ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบ ข้อมูลส่วนบุคคล</p>	<p>มาตรา ๒๔ วรรคแรก ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูล ส่วนบุคคล</p>

พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
<p>มาตรา ๒๒ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ และหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงอาจออกระเบียบโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่มีให้นำบทบัญญัติวรรคหนึ่ง (๓) ของมาตรา ๒๓ มาใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานดังกล่าวก็ได้</p> <p>หน่วยงานของรัฐแห่งอื่นที่จะกำหนดในกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งนั้นต้องเป็นหน่วยงานของรัฐซึ่งการเปิดเผยประเภทข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง (๓) จะเป็นอุปสรรคร้ายแรงต่อการดำเนินการของหน่วยงานดังกล่าว</p>		
<p>มาตรา ๒๓ หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ต้องจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพียงพอที่เกี่ยวข้องและจำเป็นเพื่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้นและยกเลิกการจัดให้มีระบบดังกล่าวเมื่อหมดความจำเป็น</p> <p>(๒) พยายามเก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูลโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่จะกระทบถึงประโยชน์ได้เสียโดยตรงของบุคคลนั้น</p> <p>(๓) จัดให้มีการพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาและตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอเกี่ยวกับสิ่งดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลไว้</p> <p>(ข) ประเภทของระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล</p> <p>(ค) ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ</p>	<p>มาตรา ๒๔ ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ต้องจัดให้มีระบบข้อมูลส่วนบุคคลเพียงพอที่เกี่ยวข้องและจำเป็นเพื่อการดำเนินงานของหน่วยงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้นและยกเลิกการจัดให้มีระบบดังกล่าวเมื่อหมดความจำเป็น</p> <p>(๒) พยายามเก็บข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรงจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่จะกระทบถึงประโยชน์ได้เสียโดยตรงของบุคคลนั้น</p> <p>(๓) จัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษาและตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอเกี่ยวกับสิ่งดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลส่วนบุคคลไว้</p>	<p>มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล หรือกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ต้องจัดให้มีระบบข้อมูลส่วนบุคคลเพียงพอที่เกี่ยวข้องและจำเป็น เพื่อการดำเนินงานของหน่วยงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้น และยกเลิกการจัดให้มีระบบดังกล่าว เมื่อหมดความจำเป็น</p> <p>(๒) พยายามเก็บข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรงจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่จะกระทบถึงประโยชน์ได้เสียโดยตรงของบุคคลนั้น</p> <p>(๓) จัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษาและตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอเกี่ยวกับสิ่งดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลส่วนบุคคลไว้</p>

พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
<p>(ง) วิธีการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของเจ้าของข้อมูล</p> <p>(จ) วิธีการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล</p> <p>(ฉ) แหล่งที่มาของข้อมูล</p> <p>(๔) ตรวจสอบแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในความรับผิดชอบให้ถูกต้องอยู่เสมอ</p> <p>(๕) จัดระบบรักษาความปลอดภัยให้แก่ระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามความเหมาะสม เพื่อป้องกันมิให้มีการนำไปใช้โดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูล</p> <p>ในกรณี que เก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูลหน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบล่วงหน้าหรือพร้อมกับการขอข้อมูลถึงวัตถุประสงค์ที่จะนำข้อมูลมาใช้ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติและกรณี que ข้อมูลนั้นเป็นกรณี que อาจให้ข้อมูลได้โดยความสมัครใจหรือเป็นกรณี que มีกฎหมายบังคับ</p> <p>หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบในกรณี que มีการให้จัดส่งข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไปยังที่ใด ซึ่งจะเป็นผลให้บุคคลทั่วไปทราบข้อมูลข่าวสารนั้นได้ เว้นแต่เป็นไปตามลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ</p>	<p>(ข) ประเภทของระบบข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>(ค) ลักษณะการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลตามปกติ</p> <p>(ง) วิธีการขอตรวจดูข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าของข้อมูล</p> <p>(จ) วิธีการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>(ฉ) แหล่งที่มาของข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>(๔) ตรวจสอบแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลในความรับผิดชอบให้ถูกต้องอยู่เสมอ</p> <p>(๕) จัดระบบรักษาความปลอดภัยให้แก่ระบบข้อมูลส่วนบุคคลตามความเหมาะสม เพื่อป้องกันมิให้มีการนำไปใช้โดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>ในกรณี que เก็บข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรงจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลหน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบล่วงหน้าหรือพร้อมกับการขอข้อมูลส่วนบุคคลถึงวัตถุประสงค์ที่จะนำข้อมูลส่วนบุคคลมาใช้ลักษณะการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลตามปกติและกรณี que ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นเป็นกรณี que อาจให้ข้อมูลส่วนบุคคลได้โดยความสมัครใจหรือเป็นกรณี que มีกฎหมายบังคับ</p> <p>หน่วยงานผู้ครอบครองข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบในกรณี que มีการให้จัดส่งข้อมูลส่วนบุคคลไปยังที่ใด ซึ่งจะเป็นผลให้บุคคลทั่วไปทราบข้อมูลส่วนบุคคลนั้นได้ เว้นแต่เป็นไปตามลักษณะการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลตามปกติ</p>	<p>(ข) ประเภทของระบบข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>(ค) ลักษณะการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลตามปกติ</p> <p>(ง) วิธีการขอตรวจดูข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าของข้อมูล</p> <p>(จ) วิธีการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>(ฉ) แหล่งที่มาของข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>(๔) ตรวจสอบ แก้ไข ข้อมูลส่วนบุคคลในความรับผิดชอบให้ถูกต้องอยู่เสมอ</p> <p>(๕) จัดระบบรักษาความปลอดภัยให้แก่ระบบข้อมูลส่วนบุคคลตามความเหมาะสม เพื่อป้องกันมิให้มีการนำไปใช้โดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>ในกรณี que เก็บข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรงจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลหน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบล่วงหน้าหรือพร้อมกับการขอข้อมูลส่วนบุคคลถึงวัตถุประสงค์ที่จะนำข้อมูลส่วนบุคคลมาใช้ลักษณะการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลตามปกติ และกรณี que ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นเป็นกรณี que อาจให้ข้อมูลส่วนบุคคลได้โดยความสมัครใจหรือเป็นกรณี que มีกฎหมายบังคับ</p> <p>หน่วยงานผู้ครอบครองข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบในกรณี que มีการให้จัดส่งข้อมูลส่วนบุคคลไปยังที่ใด ซึ่งจะเป็นผลให้บุคคลทั่วไปทราบข้อมูลส่วนบุคคลนั้นได้ เว้นแต่เป็นไปตามลักษณะการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลตามปกติ</p>

พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)
<p>มาตรา ๒๕ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ได้รับล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมีได้เว้นแต่เป็นการเปิดเผยดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของตนเพื่อนำไปใช้ตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น</p> <p>(๒) เป็นการใช้ข้อมูลตามปกติภายในวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้น</p> <p>(๓) ต่อหน่วยงานของรัฐที่ทำงานด้วยการวางแผนหรือการสถิติหรือสำมะโนต่างๆซึ่งมีหน้าที่ต้องรักษาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไว้ไม่ให้เปิดเผยต่อไปยังผู้อื่น</p> <p>(๔) เป็นการให้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยโดยไม่ระบุชื่อหรือส่วนที่ทำให้รู้ว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลใด</p> <p>(๕) ต่อหอจดหมายเหตุแห่งชาติกรมศิลปากรหรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่งเพื่อการตรวจดูคุณค่าในการเก็บรักษา</p> <p>(๖) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อการป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายการสืบสวนการสอบสวนหรือการฟ้องคดีไม่ว่าเป็นคดีประเภทใดก็ตาม</p> <p>(๗) เป็นการให้ซึ่งจำเป็นเพื่อการป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของบุคคล</p> <p>(๘) ต่อศาลและเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อเท็จจริงดังกล่าว</p>	<p>มาตรา ๒๕ หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้ครอบครองข้อมูลส่วนบุคคลจะเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานอื่นหรือผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมีได้เว้นแต่เป็นการเปิดเผยดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ต่อเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของตนเพื่อนำไปใช้ตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานแห่งนั้น</p> <p>(๒) เป็นการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลตามปกติภายในวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีระบบข้อมูลส่วนบุคคลนั้น</p> <p>(๓) ต่อหน่วยงานที่ทำงานด้านการวางแผนหรือการสถิติหรือสำมะโนต่างๆซึ่งมีหน้าที่ต้องรักษาข้อมูลส่วนบุคคลไว้ไม่ให้เปิดเผยต่อไปยังผู้อื่น</p> <p>(๔) เป็นการให้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยโดยไม่ระบุชื่อหรือส่วนที่ทำให้รู้ว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลใด</p> <p>(๕) ต่อหอจดหมายเหตุแห่งชาติกรมศิลปากรหรือหน่วยงานอื่นของรัฐเพื่อการตรวจดูคุณค่าในการเก็บรักษา</p> <p>(๖) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อการป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายการสืบสวนการสอบสวนหรือการฟ้องคดีไม่ว่าเป็นคดีประเภทใดก็ตาม</p> <p>(๗) เป็นการให้ซึ่งจำเป็นเพื่อการป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของบุคคล</p> <p>(๘) ต่อศาลและเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว</p>	<p>มาตรา ๒๕ หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้ครอบครองข้อมูลส่วนบุคคลจะเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานอื่นหรือผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมีได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผย ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ต่อเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของตน เพื่อนำไปใช้ตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานแห่งนั้น</p> <p>(๒) เป็นการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลตามปกติภายในวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีระบบข้อมูลส่วนบุคคลนั้น</p> <p>(๓) ต่อหน่วยงานที่ทำงานด้านการวางแผน หรือการสถิติ หรือสำมะโนต่าง ๆ ซึ่งมีหน้าที่ต้องรักษาข้อมูลส่วนบุคคลไว้ไม่ให้เปิดเผยต่อไปยังผู้อื่น</p> <p>(๔) เป็นการให้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยโดยไม่ระบุชื่อหรือส่วนที่ทำให้รู้ว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลใด</p> <p>(๕) ต่อหอจดหมายเหตุแห่งชาติกรมศิลปากรหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เพื่อการตรวจดูคุณค่าในการเก็บรักษา</p> <p>(๖) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อการป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายการสืบสวนการสอบสวนหรือการฟ้องคดี ไม่ว่าเป็นคดีประเภทใดก็ตาม</p> <p>(๗) เป็นการให้ซึ่งจำเป็น เพื่อการป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของบุคคล</p> <p>(๘) ต่อศาล และเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว</p>

พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
<p>(๙) กรณีอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) ให้มีการจัดทำบัญชี แสดงการเปิดเผยกำกับไว้กับข้อมูลข่าวสารนั้นตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>(๙) กรณีอื่นตามที่กฎหมายกำหนด การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) ให้มีการจัดทำบัญชีแสดง การเปิดเผยกำกับไว้กับข้อมูลส่วนบุคคลนั้น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>(๙) กรณีอื่นตามที่กฎหมายกำหนด การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) ให้มีการจัดทำบัญชีแสดง การเปิดเผยกำกับไว้กับข้อมูลส่วนบุคคลนั้น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ชสธ. ประกาศ กำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p>
<p>มาตรา ๒๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะได้รับถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ที่เกี่ยวกับตนและเมื่อบุคคลนั้นมีคำขอเป็นหนังสือ หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นจะต้อง ให้บุคคลนั้นหรือผู้กระทำการแทนบุคคลนั้นได้ตรวจสอบ หรือได้รับสำเนาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลส่วนที่เกี่ยวกับ บุคคลนั้นและให้นำมาตรา๔๖วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>การเปิดเผยรายงานการแพทย์ที่เกี่ยวกับบุคคลใด ถ้ากรณีมีเหตุอันควรเจ้าหน้าที่ของรัฐจะเปิดเผยต่อ เฉพาะแพทย์ที่บุคคลนั้นมอบหมายก็ได้</p> <p>ถ้าบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ที่เกี่ยวกับตนส่วนใดไม่ถูกต้องตามที่ เป็นจริงให้มีสิทธิยื่น คำขอเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแล ข้อมูลข่าวสารแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสาร ส่วนนั้นได้ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะต้องพิจารณาคำขอ ดังกล่าวและแจ้งให้บุคคลนั้นทราบโดยไม่ชักช้า</p> <p>ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือลบข้อมูลข่าวสารให้ตรงตามที่มีคำขอให้ผู้นั้น มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่ วันได้รับแจ้งผลการพิจารณาที่ไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือ ลบข้อมูลส่วนบุคคลตามคำร้องขอโดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อ</p>	<p>มาตรา ๒๖ ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะได้รับถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน และเมื่อบุคคลนั้นมีคำขอเป็นหนังสือหน่วยงานของรัฐนั้น จะต้องให้บุคคลนั้นหรือผู้กระทำการแทนบุคคลนั้นได้ ตรวจสอบหรือได้รับสำเนาข้อมูลส่วนบุคคลส่วนที่เกี่ยวกับ บุคคลนั้น</p> <p>การเปิดเผยรายงานการแพทย์ที่เกี่ยวกับบุคคลใด ถ้ากรณีมีเหตุอันควรหน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยต่อ เฉพาะแพทย์ที่บุคคลนั้นมอบหมายก็ได้</p> <p>ถ้าบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน ส่วนใดไม่ถูกต้องตามที่ เป็นจริงให้มีสิทธิยื่นคำขอเป็น หนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ครอบครองข้อมูลส่วน บุคคลแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลส่วนบุคคลส่วนนั้น ได้ทั้งนี้หน่วยงานที่ครอบครองข้อมูลข่าวสารสาธารณะ จะต้องพิจารณาคำขอดังกล่าวและแจ้งผลการพิจารณา ให้บุคคลนั้นทราบโดยไม่ชักช้า</p> <p>ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือลบข้อมูลส่วนบุคคลให้ตรงตามที่มีคำขอให้ผู้นั้น มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่ วันได้รับแจ้งผลการพิจารณาที่ไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือ ลบข้อมูลส่วนบุคคลตามคำร้องขอ โดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อ</p>	<p>มาตรา ๒๖ ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะได้รับถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน และเมื่อบุคคลนั้นมีคำขอเป็นหนังสือหน่วยงานของรัฐนั้น จะต้องให้บุคคลนั้นหรือผู้กระทำการแทนบุคคลนั้นได้ ตรวจสอบหรือได้รับสำเนาข้อมูลส่วนบุคคลส่วนที่เกี่ยวกับ บุคคลนั้น</p> <p>การเปิดเผยรายงานการแพทย์ที่เกี่ยวกับบุคคลใด ถ้ากรณีมีเหตุอันควรหน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยต่อ เฉพาะแพทย์ที่บุคคลนั้นมอบหมายก็ได้</p> <p>ถ้าบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน ส่วนใดไม่ถูกต้องตามที่ เป็นจริงให้มีสิทธิยื่นคำขอเป็น หนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ครอบครองข้อมูลส่วนบุคคล แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลส่วนบุคคลส่วนนั้นได้ ทั้งนี้ หน่วยงานที่ครอบครองข้อมูลข่าวสารสาธารณะ จะต้องพิจารณาคำขอดังกล่าวและแจ้งผลการพิจารณา ให้บุคคลนั้นทราบโดยไม่ชักช้า</p> <p>ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือลบข้อมูลส่วนบุคคลให้ตรงตามที่มีคำขอให้ผู้นั้น มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ ชสธ. ภายในสามสิบวัน นับแต่วันได้รับแจ้งผลการพิจารณาที่ไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือลบข้อมูลส่วนบุคคลตามคำร้องขอ โดยยื่นคำอุทธรณ์</p>

<p>พรบ: ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปข.)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)</p>
<p>แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารโดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการและไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้เจ้าของข้อมูลมีสิทธิร้องขอให้หน่วยงานของรัฐหมายเหตุคำขอของตนแนบไว้กับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องได้</p> <p>ให้บุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวงมีสิทธิดำเนินการตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรานี้แทนผู้เยาว์คนไร้ความสามารถคนเสมือนไร้ความสามารถหรือเจ้าของข้อมูลได้ถึงแก่กรรมแล้วก็ได้</p>	<p>คณะกรรมการและไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิร้องขอให้หน่วยงานผู้ครอบครองข้อมูลส่วนบุคคลตามคำร้องขอหมายเหตุคำขอของตนแนบไว้กับข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องได้</p> <p>บุคคลผู้มีส่วนได้เสียหรือมีอำนาจกระทำการแทนผู้เยาว์คนไร้ความสามารถคนเสมือนไร้ความสามารถหรือเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่ถึงแก่กรรมมีสิทธิเช่นเดียวกับบุคคลผู้เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>ต่อคณะกรรมการ ชสธ. และไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิร้องขอให้หน่วยงานผู้ครอบครองข้อมูลส่วนบุคคลตามคำร้องขอ หมายเหตุคำขอของตนแนบไว้กับข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องได้</p> <p>บุคคลผู้มีส่วนได้เสีย หรือมีอำนาจกระทำการแทนผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถหรือเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่ถึงแก่กรรมมีสิทธิเช่นเดียวกับบุคคลผู้เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p>
<p>หมวด ๔ เอกสารประวัติศาสตร์</p>	<p>หมวด ๖ ข้อมูลประวัติศาสตร์</p>	<p>หมวด ๖ ข้อมูลประวัติศาสตร์</p>
<p>มาตรา ๒๖ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐไม่ประสงค์จะเก็บรักษาหรือมีอายุครบกำหนดตามวรรคสองนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารนั้นให้หน่วยงานของรัฐส่งมอบให้แก่หอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาเพื่อคัดเลือกไว้ให้ประชาชนได้ศึกษาค้นคว้า</p> <p>กำหนดเวลาต้องส่งข้อมูลข่าวสารของราชการตามวรรคหนึ่งให้แยกประเภทดังนี้</p> <p>(๑) ข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๔ เมื่อครบเจ็ดสิบห้าปี</p> <p>(๒) ข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๕ เมื่อครบยี่สิบปี</p> <p>กำหนดเวลาตามวรรคสองอาจขยายออกไปได้ในกรณีดังต่อไปนี้</p>	<p>มาตรา ๒๗ เว้นแต่มีบทบัญญัติของกฎหมายหรือระเบียบปฏิบัติอื่นใดอันเกี่ยวข้องกับการเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารสาธารณะไว้เป็นการเฉพาะให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่เก็บรักษาข้อมูลข่าวสารสาธารณะไว้ระหว่างการปฏิบัติงานและเมื่อไม่ได้ใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานจะต้องเก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่าสิบปี และเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวหากหน่วยงานของรัฐไม่ได้ใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานให้ส่งต้นฉบับให้แก่หอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา เพื่อประเมินคุณค่าเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ขนบธรรมเนียมประเพณี สติคติ หลักฐาน หรือเรื่องที่ต้องใช้สำหรับการศึกษาค้นคว้าหรือคัดเลือกและเก็บรักษาไว้เป็นข้อมูลหลักฐานทางราชการตลอดไปหรือตามที่กองจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากรกำหนด</p>	<p>มาตรา ๒๗ เว้นแต่มีบทบัญญัติของกฎหมายหรือระเบียบปฏิบัติอื่นใดอันเกี่ยวข้องกับการเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารสาธารณะไว้เป็นการเฉพาะ ให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่เก็บรักษาข้อมูลข่าวสารสาธารณะไว้ระหว่างการปฏิบัติงาน และเมื่อไม่ได้ใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานจะต้องเก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่าสิบปี และเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าว หากหน่วยงานของรัฐไม่ได้ใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานให้ส่งต้นฉบับให้แก่หอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่คณะกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา เพื่อประเมินคุณค่าเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ขนบธรรมเนียมประเพณี สติคติ หลักฐาน หรือเรื่องที่ต้องใช้สำหรับการศึกษาค้นคว้า หรือคัดเลือก และเก็บรักษาไว้เป็นข้อมูลหลักฐานทางราชการตลอดไป หรือตามที่กองจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากรกำหนด</p>

พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
<p>(๑) หน่วยงานของรัฐยังจำเป็นต้องเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารของราชการไว้เองเพื่อประโยชน์ในการใช้สอยโดยต้องจัดเก็บและจัดให้ประชาชนได้ศึกษาค้นคว้าตามที่จะตกลงกับหอจดหมายเหตุแห่งชาติกรมศิลปากร</p> <p>(๒) หน่วยงานของรัฐเห็นว่าข้อมูลข่าวสารนั้นยังไม่ควรเปิดเผยโดยมีคำสั่งขยายเวลากำกับไว้เป็นการเฉพาะรายคำสั่งการขยายเวลานั้นให้กำหนดระยะเวลาไว้ด้วย แต่จะกำหนดเกินคราวละห้าปีไม่ได้</p> <p>การตรวจสอบหรือทบทวนมิให้มีการขยายเวลาไม่เปิดเผยจนเกินความจำเป็นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>บทบัญญัติตามมาตรานี้มิให้ใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารของราชการตามที่คณะรัฐมนตรีหรือกระเปาะียบกำหนดให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องทำลายหรืออาจทำลายได้โดยไม่ต้องเก็บรักษา</p>	<p>กรณีที่หน่วยงานของรัฐยังคงมีความจำเป็นต้องเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารสาธารณะไว้เองเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานหรือมีคำสั่งไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้นให้ขยายระยะเวลาในการเก็บรักษาไว้ได้โดยระยะเวลาการขยายรวมกันแล้วจะเกินยี่สิบปีไม่ได้ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>กรณีที่หน่วยงานของรัฐยังคงมีความจำเป็นต้องเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารสาธารณะไว้เองเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงาน หรือมีคำสั่งไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้นให้ขยายระยะเวลาในการเก็บรักษาไว้ได้ โดยระยะเวลาการขยายรวมกันแล้วจะเกินยี่สิบปีไม่ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p>
<p>หมวด ๕ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ</p>	<p>หมวด ๗ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ</p>	
<p>มาตรา ๒๗ ให้มีคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ประกอบด้วย รัฐมนตรี ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงพาณิชย์ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณและผู้ทรงคุณวุฒิอื่น</p>	<p>มาตรา ๒๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งจำนวน ๑๕ คน เรียกว่า “คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ” เรียกโดยย่อว่า “กชส” ประกอบด้วย</p> <p>(๑) ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและพิทักษ์สิทธิมนุษยชนเป็นประธานกรรมการ</p> <p>(๒) เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา</p> <p>(๓) เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ</p> <p>(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๑๒ คน ซึ่งประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและพิทักษ์สิทธิมนุษยชนเป็นผู้แต่งตั้งจากการคัดเลือกของที่ประชุมผู้ตรวจการแผ่นดิน</p>	<p>มาตรา ๒๘ ให้มีคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ ชสธ.” ประกอบด้วยกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินห้าคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามมาตรา ๒๙</p> <p>ให้ปลัดกระทรวงกลาโหม เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง</p> <p>ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่ง ขึ้นเป็นประธานกรรมการ</p>

พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ. สปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ. สปท.)
<p>จากภาครัฐและภาคเอกชนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง อีกเก้าคนเป็นกรรมการ</p> <p>ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการ ของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีคนหนึ่งเป็น เลขานุการ และอีกสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ</p>	<p>และพิทักษ์สิทธิมนุษยชนจากผู้มีประสบการณ์ทำงาน เกี่ยวข้องกับองค์กรหรือมีความรู้ความเชี่ยวชาญและ ประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านนิติศาสตร์รัฐศาสตร์ สิทธิมนุษยชนและสื่อสารมวลชนเป็นอย่างน้อย โดยการเสนอรายชื่อของหน่วยงานรัฐสถาบันทางวิชาการ หรือองค์กรวิชาชีพที่จัดตั้งตามกฎหมาย</p> <p>ให้มีเลขาธิการสำนักงานเป็นกรรมการและ เลขานุการโดยตำแหน่ง</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้ง เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๔) ให้เป็นไปตามระเบียบ ที่ผู้ตรวจการแผ่นดินและพิทักษ์สิทธิมนุษยชนประกาศ กำหนดในราชกิจจานุเบกษาให้มีสำนักงานคณะกรรมการ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะเป็นหน่วยงานหนึ่งของสำนักงาน ผู้ตรวจการแผ่นดินและพิทักษ์สิทธิมนุษยชนปฏิบัติหน้าที่ หน่วยงานเลขานุการของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีหน้าที่ปฏิบัติการใด ๆ เพื่อให้เป็นไปตามมติ คณะกรรมการรวมทั้งปฏิบัติงานอื่นตามวัตถุประสงค์ ของพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>ให้เลขาธิการ ขสธ. ตามมาตรา ๔๔ เป็นเลขานุการ คณะกรรมการขสธ. และให้คณะกรรมการ ขสธ. แต่งตั้ง ข้าราชการในสำนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็น ผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>มิให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ มาใช้บังคับกับกรรมการ โดยตำแหน่งตามวรรคสอง</p>
		<p>มาตรา ๒๙ เมื่อมีกรณีที่ต้องสรรหาและคัดเลือก กรรมการ ขสธ. ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ในกรณีที่มีเหตุทำให้ต้องมีการสรรหา และ คัดเลือกกรรมการ ขสธ. ให้เปิดรับสมัครจากบุคคลทั่วไป ซึ่งเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม มาตรา ๓๑.</p> <p>(๒) ให้มีคณะกรรมการคัดเลือก ประกอบด้วย อดีตผู้พิพากษาในศาลยุติธรรม และอดีตตุลาการในศาล ปกครองที่ได้รับการเสนอชื่อและคัดเลือกจากที่ประชุมใหญ่</p>

พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
		<p>ศาลฎีกา และที่ประชุมใหญ่ศาลปกครองสูงสุด ประธานรัฐสภา ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร อัยการสูงสุด ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน เป็นกรรมการคัดเลือก โดยให้เลือกกันเองเป็นประธานกรรมการคัดเลือกคนหนึ่ง ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งใดหรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้รักษาราชการแทน หรือผู้ทำการแทน หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนั้น ทำหน้าที่กรรมการคัดเลือกแทน</p> <p>(๓) ให้คณะกรรมการคัดเลือกพิจารณาคัดเลือกบุคคลเป็นกรรมการ ขสธ. จากรายชื่อบุคคลตาม (๑) ให้ได้จำนวนตามที่จะต้องแต่งตั้ง</p> <p>(๔) ในกรณีที่คณะกรรมการคัดเลือกคัดเลือกบุคคลได้ไม่ครบจำนวนตาม (๓) ให้เปิดรับสมัครจากบุคคลทั่วไปเพิ่มเติมตาม (๑) ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการคัดเลือกบุคคลได้ไม่ครบจำนวนดังกล่าว และให้คณะกรรมการคัดเลือกดำเนินการคัดเลือกเพิ่มเติมตาม (๓) เป็นกรรมการ ขสธ. เพิ่มเติมจากที่มีการคัดเลือกบุคคลเป็นกรรมการ ขสธ. ไว้แล้ว</p> <p>(๕) เมื่อได้มีการคัดเลือกบุคคลเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขสธ. ครบจำนวนแล้ว ให้ผู้ได้รับการคัดเลือกเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขสธ. และกรรมการ ขสธ. โดยตำแหน่งประชุมเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเป็นประธานกรรมการ ขสธ. คนหนึ่ง และให้คณะกรรมการคัดเลือกแจ้งรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเป็นประธานกรรมการ</p>

พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
		ชสธ. และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ชสธ. พร้อมเอกสารหลักฐาน ตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง รวมทั้งความยินยอมของบุคคล ดังกล่าวต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูล เพื่อทรงแต่งตั้งต่อไป หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกกรรมการตาม (๒) และ (๕) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการคัดเลือกกำหนด
<p>มาตรา ๒๘ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) สอดส่องดูแลและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๒) ให้คำปรึกษาแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่ได้รับคำขอ</p> <p>(๓) เสนอแนะในการตราพระราชกฤษฎีกาและการออกกฎกระทรวงหรือระเบียบของคณะรัฐมนตรี ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๔) พิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียนตาม มาตรา ๑๓</p> <p>(๕) จัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เสนอคณะรัฐมนตรีเป็นครั้งคราว ตามความเหมาะสมแต่อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง</p> <p>(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๗) ดำเนินการเรื่องอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย</p>	<p>มาตรา ๓๓ คณะกรรมการมีบทบาทอำนาจและหน้าที่สำคัญในการกำหนดยุทธศาสตร์นโยบายและแนวทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้หน่วยงานที่มีหน้าที่นำไปปฏิบัติให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดโดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กำหนดนโยบายมาตรการแผนยุทธศาสตร์ แนวทางดำเนินการเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ</p> <p>(๒) ส่งเสริม สนับสนุน และกำกับการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๓) ออกระเบียบข้อบังคับประกาศคำสั่งหรือปฏิบัติการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๔) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีคณะรัฐมนตรี รัฐสภา เพื่อกำหนดนโยบายปรับปรุงกฎหมายหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๕) ให้คำแนะนำและคำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ ในการคุ้มครองสิทธิของประชาชน ในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ</p> <p>(๖) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดทำฐานข้อมูลการจดทะเบียนการประมวลผลการปรับปรุงและแก้ไขข้อมูลข่าวสารสาธารณะเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการรับรู้หรือการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ</p>	<p>มาตรา ๔๐ คณะกรรมการ ชสธ. มีบทบาท อำนาจ และหน้าที่สำคัญในการกำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ให้หน่วยงานที่มีหน้าที่นำไปปฏิบัติให้เป็นไปตาม วัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กำหนดนโยบาย มาตรการ แผนยุทธศาสตร์ แนวทางดำเนินการเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ</p> <p>(๒) ส่งเสริม สนับสนุน และกำกับการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๓) ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือปฏิบัติการอื่นใด เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๔) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี รัฐสภา เพื่อกำหนดนโยบาย ปรับปรุงกฎหมาย หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๕) ให้คำแนะนำ และคำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ ในการคุ้มครองสิทธิของประชาชน ในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ</p> <p>(๖) กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดทำฐานข้อมูล การจดทะเบียน การประมวลผล การปรับปรุงและแก้ไขข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการรับรู้ หรือการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ</p>

พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
	<p>(๗) ติดตามตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการของหน่วยงานผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๘) พิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการร้องเรียนตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๙) แต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง คณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อดำเนินการใดๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ตามความจำเป็นและเหมาะสม</p> <p>(๑๐) ส่งเสริมและสนับสนุนหน่วยงานของรัฐในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดตั้งศูนย์ให้บริการข้อมูลข่าวสารสาธารณะระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยพัฒนาระบบการให้บริการและดำเนินการให้มีระบบการเชื่อมต่อฐานข้อมูลกับเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อความสะดวกรวดเร็วในการสืบค้นและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ รวมทั้งการจัดให้มีระบบการให้คำปรึกษา สอบถาม หรือการให้ข้อมูลผ่านศูนย์บริการทางโทรศัพท์แก่ประชาชนโดยไม่คิดค่าบริการ</p> <p>(๑๑) จัดทำบัญชีรายชื่อหน่วยงานผู้ให้บริการข้อมูลข่าวสารสาธารณะและวางระเบียบในการจัดทำมาตรฐานของฐานข้อมูลกลาง</p> <p>(๑๒) การจัดทำประมวลจริยธรรม ค่านิยม หรือแนวปฏิบัติงานของคณะกรรมการ เลขานุการ และเจ้าหน้าที่</p> <p>(๑๓) จัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้เสนอต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภาหรือสาธารณชนเป็นครั้งคราวตามความเหมาะสมอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง</p>	<p>(๗) ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการของหน่วยงานผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๘) พิจารณาดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๙) แต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง คณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ตามความจำเป็นและเหมาะสม</p> <p>(๑๐) ส่งเสริมและสนับสนุนหน่วยงานของรัฐในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดตั้งศูนย์ให้บริการข้อมูลข่าวสารสาธารณะระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยพัฒนาระบบการให้บริการ และดำเนินการให้มีระบบการเชื่อมต่อฐานข้อมูลกับเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อความสะดวก รวดเร็วในการสืบค้น และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ รวมทั้งการจัดให้มีระบบการให้คำปรึกษา สอบถาม หรือการให้ข้อมูลผ่านศูนย์บริการทางโทรศัพท์แก่ประชาชนโดยไม่คิดค่าบริการ</p> <p>(๑๑) จัดทำบัญชีรายชื่อหน่วยงานผู้ให้บริการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และวางระเบียบในการจัดทำมาตรฐานของฐานข้อมูลกลาง</p> <p>(๑๒) การจัดทำประมวลจริยธรรม ค่านิยม หรือแนวปฏิบัติงานของคณะกรรมการ เลขานุการ และเจ้าหน้าที่</p> <p>(๑๓) จัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้เสนอต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภาหรือสาธารณชนเป็นครั้งคราวตามความเหมาะสมอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง</p>

พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
	<p>(๑๔) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ระเบียบข้อบังคับหรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและพิทักษ์สิทธิมนุษยชนเป็นผู้ลงนามและเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p> <p>การออกระเบียบข้อบังคับประกาศคำสั่งหรือการกำหนดหลักเกณฑ์หรือวิธีการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งอาจกระทบต่อสิทธิประชาชนหรือประโยชน์สาธารณะ ให้คณะกรรมการจัดการประชุมรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนและจะต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาเพื่อใช้บังคับเป็นการทั่วไปรวมทั้งจะต้องจัดทำช่องทางในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารสาธารณะผ่านเว็บไซต์หรือเครือข่ายสารสนเทศที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก</p>	<p>(๑๔) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการ ชสธ. เป็นผู้ลงนาม และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p> <p>การออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือการกำหนดหลักเกณฑ์ หรือวิธีการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ชสธ. ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งอาจกระทบต่อสิทธิประชาชน หรือประโยชน์สาธารณะ ให้คณะกรรมการ ชสธ. จัดการประชุมรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน และจะต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาเพื่อใช้บังคับเป็นการทั่วไป รวมทั้งจะต้องจัดทำช่องทางในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารสาธารณะผ่านเว็บไซต์ หรือเครือข่ายสารสนเทศที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก</p> <p>ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงของนโยบาย แนวทางการปฏิบัติ หรือการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ซึ่งมีผลกระทบโดยตรงต่อการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการ ชสธ. มีหน้าที่จะต้องเสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี รัฐสภา เพื่อกำหนดนโยบาย ปรับปรุงกฎหมาย หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง</p>
<p>มาตรา ๒๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๒๗ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งผู้ที่พ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้</p>	<p>มาตรา ๓๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี</p> <p>เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่งหากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น อยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับตำแหน่งใหม่เข้ารับหน้าที่ยกเว้น</p>	<p>มาตรา ๓๒ กรรมการ ชสธ. และเลขาธิการ ชสธ. มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี</p> <p>เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่งหากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการ ชสธ. ขึ้นใหม่ ให้กรรมการ ชสธ. ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น อยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการ ชสธ. ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับตำแหน่งใหม่เข้ารับหน้าที่</p>

พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ พ.ศ. ๒๕๕๖	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ...สปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ...สปช.)
	กรณีการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๑ (๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขสธ. และเลขาธิการ ขสธ. ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน ให้นำบทบัญญัติในวรรคสองมาใช้บังคับกับกรณีการครบวาระการดำรงตำแหน่งของเลขาธิการ ขสธ. โดยอนุโลม
	มาตรา ๒๔ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๘ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ (๑) มีสัญชาติไทย (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์ (๓) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสมาชิกวุฒิสภาข้าราชการการเมือง ผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น (๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในพรรคการเมือง ในระยะเวลาสามปีก่อนวันได้รับการแต่งตั้ง (๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ (๖) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายทุจริต (๗) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ (๘) ไม่เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล (๙) ไม่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกแม้คดีนั้นจะยังไม่ถึงที่สุดหรือมีการรอการลงโทษเว้นแต่เป็นกรณีที่ดียังไม่ถึงที่สุดหรือมีการรอการลงโทษในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทความผิดลหุโทษหรือความผิดฐานหมิ่นประมาท	มาตรา ๓๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขสธ. ตามมาตรา ๒๘ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ (๑) เป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ (๒) มีสัญชาติไทย (๓) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์ (๔) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจ มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในด้านการเมือง ด้านการเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านความมั่นคง หรือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความหลากหลาย มาตรา ๓๑ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขสธ. ต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ (๑) เป็นผู้มีตำแหน่งในพรรคการเมือง (๒) วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ (๓) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช (๔) ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาล หรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย (๕) ติดยาเสพติดให้โทษ (๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

พ.ร.บ. ขอมลพิษของรกร้าง พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สบช)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สบพ)
	<p>(๑๐) ไม่เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ</p> <p>(๑๑) ไม่เคยถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ</p>	<p>(๗) ต้องคำพิพากษาให้จำคุกแม้คดีนั้นจะยังไม่ถึงที่สุด หรือมีการรอการลงโทษ หรือเคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่ในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p> <p>(๘) เคยถูกไล่ออกปลดออก หรือให้ออกจากราชการหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ</p> <p>(๙) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ</p> <p>(๑๐) เคยถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ</p> <p>(๑๑) เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ</p> <p>(๑๒) ดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วนบริษัทหรือองค์การที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไร</p> <p>(๑๓) เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น</p> <p>(๑๔) เป็นข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เว้นแต่ในฐานะเป็นกรรมการในคณะกรรมการ ชสธ.</p> <p>ผู้ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ชสธ. ผู้ใดมีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง ในวันที่ได้รับการคัดเลือก ถ้าผู้นั้นแสดงหลักฐานว่าได้ลาออกจากตำแหน่งตาม (๑๑) (๑๒) หรือ (๑๔) แล้ว ทั้งนี้ ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับการคัดเลือก ให้คณะกรรมการคัดเลือก</p>

พรบ. ขอมลขกวลกรของรชกกร พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
		<p>ดำเนินการต่อไปได้ ถ้าผู้นั้นมิได้แสดงหลักฐานดังกล่าว ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่ได้รับการคัดเลือก และให้คณะกรรมการคัดเลือกพิจารณา คัดเลือกใหม่โดยจะพิจารณาจากรายชื่อบุคคลที่สมัคร ไว้แล้ว ตามมาตรา ๒๙ (๑) หรือจะให้มีการเปิดรับสมัคร เพิ่มเติมก็ได้ โดยให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๙ (๔) มาใช้ บังคับโดยอนุโลม</p>
<p>มาตรา ๓๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตาม วาระกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๒๗ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะมีความประพฤติ เสื่อมเสียบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่หรือหย่อน ความสามารถ</p> <p>(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย</p> <p>(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ ความสามารถ</p> <p>(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้ จำคุกเว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดย ประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p>	<p>มาตรา ๓๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) อายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์</p> <p>(๓) ลาออก</p> <p>(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตาม มาตรา ๒๙</p> <p>(๕) ที่ประชุมผู้ตรวจการแผ่นดินและพิทักษ์สิทธิ มนุษยชนมีมติให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ</p> <p>การพ้นจากตำแหน่งตาม (๕) ต้องมีคะแนนเสียง ลงมติเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่ประชุมผู้ตรวจการ แผ่นดินและพิทักษ์สิทธิมนุษยชนทั้งหมดเท่าที่มีอยู่</p> <p>ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่างลง และยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่</p> <p>ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง ก่อนครบวาระให้ที่ประชุมผู้ตรวจการแผ่นดินและ พิทักษ์สิทธิมนุษยชนคัดเลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทนโดย ให้ผู้ได้รับการคัดเลือกมีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี</p>	<p>มาตรา ๓๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตาม วาระกรรมการ ขสช. พ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) มีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์</p> <p>(๓) ลาออก</p> <p>(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตาม มาตรา ๓๑</p> <p>(๕) คณะกรรมการ ขสช. มีมติสองในสามของ จำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ให้ออกเพราะบกพร่อง ต่อหน้าที่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ</p> <p>ในกรณีมีปัญหาว่ากรรมการผู้ใดต้องพ้นจาก ตำแหน่งตาม (๕) หรือไม่ ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้วินิจฉัย</p> <p>การพ้นจากตำแหน่งกรรมการ ขสช. ตามวรรคหนึ่ง ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ</p>

พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ ส.ป.ช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ ส.ป.ท.)
		<p>มาตรา ๓๔ ในกรณีที่กรรมการ ขสธ. พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและยังมิได้แต่งตั้งกรรมการ ขสธ. แทนตำแหน่งที่ว่างให้กรรมการ ขสธ. เท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้และให้ถือว่าคณะกรรมการ ขสธ. ประกอบด้วยกรรมการ ขสธ. เท่าที่มีอยู่เว้นแต่มีกรรมการ ขสธ. เหลืออยู่ไม่ถึงห้าคน</p> <p>ในกรณีที่ประธานกรรมการ ขสธ. พ้นจากตำแหน่งให้กรรมการ ขสธ. ที่เหลืออยู่เลือกกรรมการ ขสธ. คนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการ ขสธ. ไปจนกว่าประธานกรรมการ ขสธ. ที่ได้รับแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่</p>
		<p>มาตรา ๓๕ ให้ถือว่ากรรมการ ขสธ. เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนดให้ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p>
<p>มาตรา ๓๑ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม</p> <p>ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุมถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม</p> <p>การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากกรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนนถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด</p>	<p>มาตรา ๓๒ การประชุมของคณะกรรมการให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมโดยการประชุมอาจกระทำได้โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด ทั้งนี้ข้อบังคับการประชุมของคณะกรรมการให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการที่มีอยู่จึงจะเป็นองค์ประชุม</p>	<p>มาตรา ๓๖ การประชุมของคณะกรรมการ ขสธ. ให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมโดยการประชุมอาจกระทำได้โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด ทั้งนี้ข้อบังคับการประชุมของคณะกรรมการ ขสธ. ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ขสธ. กำหนดและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>การประชุมคณะกรรมการ ขสธ. ต้องมีกรรมการ ขสธ. มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ ขสธ. ที่มีอยู่จึงจะเป็นองค์ประชุม</p>

พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
	<p>ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าไม่มีประธานกรรมการหรือประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มาประชุมเลือกกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด</p>	<p>ให้ประธานกรรมการ ขสธ. เป็นประธานในที่ประชุม ถ้าไม่มีประธานกรรมการ ขสธ. หรือประธานกรรมการ ขสธ. ไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการ ขสธ. ที่มาประชุมเลือกกรรมการ ขสธ. คนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมหรือการให้ความเห็นชอบตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ถือเสียงข้างมากของจำนวนกรรมการ ขสธ. ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ กรรมการ ขสธ. คนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด</p>
		<p>มาตรา ๓๗ การประชุมให้เป็นไปตามระเบียบที่ คณะกรรมการ ขสธ. กำหนด</p> <p>การนัดประชุมต้องทำเป็นหนังสือและแจ้งให้ กรรมการ ขสธ. ทุกคนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน โดยส่งทางไปรษณีย์ หรือแจ้งทางช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่กรรมการ ขสธ. นั้นจะได้ทราบการบอกนัดในที่ ประชุมแล้วกรณีดังกล่าวนี้จะทำหนังสือแจ้งนัดเฉพาะ กรรมการที่ไม่ได้มาประชุมก็ได้</p> <p>บทบัญญัติในวรรคสองมิให้นำมาใช้บังคับในกรณี มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนซึ่งประธานกรรมการ ขสธ. จะนัด ประชุมเป็นอย่างอื่นก็ได้</p> <p>มาตรา ๓๘ ประธานกรรมการ ขสธ. มีอำนาจหน้าที่ ดำเนินการประชุมและเพื่อรักษาความเรียบร้อยในการ ประชุม ให้ประธานกรรมการ ขสธ. มีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ตามความจำเป็นได้ถ้าประธานกรรมการ ขสธ. ไม่อยู่ในที่ ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มา ประชุมเลือกกรรมการ ขสธ. คนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธาน ในที่ประชุม</p>

พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
<p>มาตรา ๓๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเรียกให้บุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งวัตถุเอกสารหรือพยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณาได้</p> <p>มาตรา ๓๓ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามที่มิคำขอไม่ว่าจะเป็นกรณีมาตรา ๑๑หรือมาตรา ๒๕ ถ้าผู้มีคำขอไม่เชื่อว่าเป็นความจริงและร้องเรียนต่อคณะกรรมการตามมาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเข้าดำเนินการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกี่ยวข้องได้และแจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้ร้องเรียนทราบ</p> <p>หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องยินยอมให้คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายเข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของตนได้ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ก็ตาม</p>	<p>มาตรา ๓๖ คณะกรรมการมีอำนาจในการสั่งให้หน่วยงานหรือบุคคลใดส่งเอกสารหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่มีผู้ร้องเรียนหรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามพระราชบัญญัตินี้รวมทั้งให้มีอำนาจในการเรียกบุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริงก็ได้ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>มาตรา ๓๙ ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุมเป็นหนังสือ</p> <p>มาตรา ๔๓ คณะกรรมการ ชสธ. มีอำนาจในการสั่งให้หน่วยงาน หรือบุคคลใด ส่งเอกสารหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่มีผู้ร้องเรียน หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามพระราชบัญญัตินี้รวมทั้งให้มีอำนาจในการเรียกบุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริงก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>กรณีหน่วยงานของรัฐใดถูกร้องเรียนว่าไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้</p> <p>คณะกรรมการ ชสธ. อาจแต่งตั้งหรือมอบหมายให้นุกรรมการ หรือเจ้าหน้าที่สำนักงาน ชสธ. ตรวจสอบและแสวงหาข้อเท็จจริงหรือดำเนินการอื่นใดได้ตามความเหมาะสม เพื่อเสนอความเห็นในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายต่อคณะกรรมการ ชสธ. ตลอดจนการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียนนั้น รวมทั้งอาจขอให้หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐให้ความช่วยเหลือสนับสนุน หรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม โดยให้หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามที่ขอได้ตามสมควรแก่กรณีทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนด และภายใต้บังคับของกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารสาธารณะของหน่วยงานรัฐดังกล่าวในการพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนตามมาตรา ๔๐ (๗)</p>

พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปข.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
<p>มาตรา ๓๔ คณะกรรมการจะแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติงานอย่างใด อย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้และให้นำ ความในมาตรา ๓๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๓๕ ให้คณะกรรมการคณะอนุกรรมการ และคณะทำงานที่คณะกรรมการแต่งตั้งหรือคณะทำงาน ที่เลขานุการแต่งตั้ง โดยได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทน ตามระเบียบที่ผู้ตรวจการแผ่นดินและพิทักษ์สิทธิมนุษยชน ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>มาตรา ๔๒ ให้คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และคณะทำงานที่คณะกรรมการ ชสธ.แต่งตั้ง หรือ คณะทำงานที่เลขานุการแต่งตั้ง โดยได้รับความเห็นชอบ จากคณะกรรมการ ชสธ. ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ ตอบแทน ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ชสธ. โดยความ เห็นชอบของกระทรวงการคลัง และประกาศกำหนด ในราชกิจจานุเบกษา</p>
	<p>มาตรา ๓๔ ให้คณะกรรมการจัดทำและเผยแพร่ แนวปฏิบัติในการคุ้มครองสิทธิของประชาชนในการเข้าถึง ข้อมูลข่าวสารสาธารณะหรือหน้าที่ในการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารสาธารณะของหน่วยงานของรัฐและหน่วยงาน ผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารสาธารณะและติดตามประเมินผล ตลอดจนการพิจารณาทบทวนแนวทางให้สอดคล้องกับ เหตุผลความจำเป็นสภาพการณ์ของการพัฒนาหรือ การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่นำมาใช้รวมทั้งจะต้อง ประเมินผลการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ เป็นประจำทุกปีรายงานผลการดำเนินงาน ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะหรือข้อคิดเห็นต่อนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี และรัฐสภาทั้งนี้กรณีที่ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม บทบัญญัติของกฎหมายหรือกฎหมายอื่นใดที่เกี่ยวข้อง ให้คณะกรรมการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจาก ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการ นำเสนอข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่อนายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีเมื่อต้องมีการดำเนินการในแต่ละคราว</p> <p>ให้คณะกรรมการเปิดเผยข้อมูลรายงานผลการ ดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้สาธารณชนรับทราบผ่าน ทางเว็บไซต์หรือระบบเครือข่ายสารสนเทศอื่นใด</p>	<p>มาตรา ๔๑ ให้คณะกรรมการ ชสธ. จัดทำและเผยแพร่ แนวปฏิบัติในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ หรือหน้าที่ในการ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะของหน่วยงานของรัฐ และติดตาม ประเมินผล ตลอดจนการพิจารณาทบทวน แนวทางให้สอดคล้องกับเหตุผลความจำเป็น สภาพการณ์ ของการพัฒนา หรือการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ที่นำมาใช้ รวมทั้งจะต้องประเมินผลการปฏิบัติการตาม อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ชสธ. เป็นประจำทุกปี รายงานผลการดำเนินงาน ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ หรือข้อคิดเห็น ต่อนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี และ รัฐสภา ทั้งนี้ กรณีที่ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม บทบัญญัติของกฎหมาย หรือกฎหมายอื่นใดที่เกี่ยวข้อง ให้คณะกรรมการ ชสธ. จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น จากประชาชน และผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการ นำเสนอข้อคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะต่อนายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีเมื่อต้องมีการดำเนินการในแต่ละคราว</p> <p>ให้คณะกรรมการ ชสธ. เปิดเผยข้อมูลรายงานผล การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้สาธารณชนรับทราบ ผ่านทางเว็บไซต์ หรือระบบเครือข่ายสารสนเทศอื่นใด</p>

พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
-	-	หมวด ๘ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ
-	-	<p>มาตรา ๔๔ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เป็นส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง โดยมีเลขาธิการชส. เป็นหัวหน้าผู้รับผิดชอบสูงสุดในการปฏิบัติงานขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่ควบคุมดูแล และรับผิดชอบการปฏิบัติราชการของสำนักงานต่อคณะกรรมการ ชส. และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน โดยมีรองเลขาธิการคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ</p> <p>สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none">(๑) รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการ ชส. รวมตลอดทั้งสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการชส. เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ(๒) ออกระเบียบ และบริหารงานบุคคล(๓) ประสานงานและให้ความร่วมมือกับส่วนราชการ และหน่วยงานของรัฐอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และการปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้(๔) ประสานงานและให้ความร่วมมือระหว่างประเทศ เกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ(๕) รวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ(๖) จัดให้มีหรือให้ความร่วมมือกับองค์กรอื่นในการศึกษาอบรมและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
		<p>(๓) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ และกฎหมายอื่นหรือตามที่คณะกรรมการ ขสธ. มอบหมาย มาตรา ๔๕ ให้เลขาธิการ ขสธ. เป็นข้าราชการ พลเรือนสามัญ ซึ่งคณะรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูล เพื่อโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามผลการคัดเลือกของ คณะกรรมการ ขสธ. โดยความเห็นชอบของวุฒิสภา</p> <p>ให้คณะกรรมการ ขสธ. เป็นผู้คัดเลือกบุคคลเพื่อดำรง ตำแหน่งเลขาธิการ ขสธ. แล้วเสนอคณะรัฐมนตรี ดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ คุณสมบัติ และวิธีการคัดเลือกให้ เป็นไปตามระเบียบที่ประธานกรรมการ ขสธ. ประกาศกำหนด ในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ของสำนักงาน ให้สำนักงานมีคณะอนุกรรมการสามัญ ประจำกระทรวง ให้ถือว่าประธานกรรมการ ขสธ. มีฐานะเป็น ประธานอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง และเลขาธิการ ขสธ. มีฐานะเป็นรองประธานอนุกรรมการสามัญประจำ กระทรวง</p>
<p>หมวด ๖ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร</p>	<p>หมวด ๘ การวินิจฉัยคำอุทธรณ์การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร</p>	<p>หมวด ๙ การวินิจฉัยคำอุทธรณ์การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร</p>
<p>มาตรา ๓๕ ให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารสาขาต่าง ๆ ตามความเหมาะสมซึ่งคณะรัฐมนตรี แต่งตั้งตามข้อเสนอของคณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้าน ตามมาตรา ๑๗ และคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๕</p>	<p>มาตรา ๓๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจในการรับคำ อุทธรณ์และวินิจฉัยการเปิดเผยหรือไม่จัดหาข้อมูล ข่าวสารสาธารณะให้แก่ผู้ขอหรือการอุทธรณ์คำสั่งมิให้ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะหรือคำสั่งไม่รับฟังคำ คัดค้านตามหรือคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบ ข้อมูลส่วนบุคคล</p>	<p>มาตรา ๔๖ ให้คณะกรรมการ ขสธ. มีอำนาจใน การรับคำอุทธรณ์และวินิจฉัยการเปิดเผยหรือไม่จัดหา ข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้แก่ผู้ขอ หรือการอุทธรณ์ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ หรือคำสั่ง ไม่รับฟังคำคัดค้านตาม หรือคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือลบข้อมูลส่วนบุคคล</p>

พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปข.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
<p>การแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งให้แต่งตั้งตามสาขาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของข้อมูลข่าวสารของราชการ เช่น ความมั่นคงของประเทศเศรษฐกิจและการคลังของประเทศหรือการบังคับใช้กฎหมาย</p> <p>มาตรา ๓๖ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารคณะหนึ่ง ๆ ประกอบด้วยบุคคลตามความจำเป็นแต่ต้องไม่น้อยกว่าสามคนและให้ข้าราชการที่คณะกรรมการแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่เป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>ในกรณีพิจารณาเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐแห่งใดกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารซึ่งมาจากหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นจะเข้าร่วมพิจารณาด้วยไม่ได้</p> <p>กรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะเป็นเลขานุการหรือผู้ช่วยเลขานุการไม่ได้</p> <p>มาตรา ๓๗ ให้คณะกรรมการพิจารณาส่งคำอุทธรณ์ให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยคำนึงถึงความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแต่ละสาขาภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คณะกรรมการได้รับคำอุทธรณ์</p> <p>คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เป็นที่สุดและในการมีคำวินิจฉัยจะมีข้อสังเกตเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องปฏิบัติเกี่ยวกับกรณีใดตามที่เห็นสมควรก็ได้</p>	<p>คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะเพื่อทำหน้าที่วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้ตามความเหมาะสมเพื่อพิจารณากลับกรองคำอุทธรณ์ทั้งนี้เมื่อมีผู้ยื่นอุทธรณ์ให้คณะกรรมการพิจารณาส่งคำขออุทธรณ์ให้คณะอนุกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลโดยคำนึงถึงความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของคณะอนุกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลแต่ละสาขาภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์</p> <p>การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลตามวรรคหนึ่งให้แต่งตั้งตามความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น ด้านความมั่นคงของประเทศ ด้านเศรษฐกิจและการคลัง ด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม หรือด้านอื่นใดที่เป็นประโยชน์ต่อการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ในการดำเนินกระบวนการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งหรือคณะอนุกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามวรรคสองต้องมีคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะไม่น้อยกว่าสามคนโดยมีเลขานุการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขานุการมอบหมายปฏิบัติหน้าที่เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>คณะกรรมการ ขสธ. อาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เพื่อทำหน้าที่วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้ตามความเหมาะสม เพื่อพิจารณากลับกรองคำอุทธรณ์ ทั้งนี้ เมื่อมีผู้ยื่นอุทธรณ์ให้คณะกรรมการ ขสธ. พิจารณาส่งคำขออุทธรณ์ให้คณะอนุกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลโดยคำนึงถึงความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของคณะอนุกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลแต่ละสาขาภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์</p> <p>การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลตามวรรคสอง ให้แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิตามความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น ด้านเศรษฐกิจดิจิทัล ด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ด้านสื่อสารข้อมูล ด้านการข่าวกรอง การทหาร และความมั่นคง ด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ด้านการศึกษาวิจัย ด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ด้านศิลปวัฒนธรรม และโบราณคดี ด้านนิติศาสตร์ หรือสื่อสารมวลชน ด้านประชาสัมพันธ์ ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ด้านการปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านนิติศาสตร์ หรือด้านอื่นใดที่เป็นประโยชน์ต่อการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ขสธ. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ในการดำเนินกระบวนการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะของคณะกรรมการ ขสธ. ตามวรรคหนึ่ง หรือคณะอนุกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามวรรคสอง ต้องมีคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะไม่น้อยกว่าสามคน โดยมีเลขานุการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขานุการ</p>

<p>พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)</p>
<p>ให้นำความในมาตรา ๑๓วรรคสองมาใช้บังคับแก่การพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๓๘ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแต่ละสาขาวิธีพิจารณาและวินิจฉัยและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>มาตรา ๓๙ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๒ และบทกำหนดโทษที่ประกอบกับบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับกับคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยอนุโลม</p>	<p>ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะพิจารณาวินิจฉัยคำอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมให้ขยายระยะเวลาได้คราวละเจ็ดวัน โดยแสดงเหตุผลความจำเป็นทั้งนี้รวมกันแล้วต้องไม่เกินหกสิบวันนับจากวันที่รับคำอุทธรณ์</p>	<p>มอบหมายปฏิบัติหน้าที่เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ชสธ. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ให้คณะกรรมการ ชสธ. หรือคณะอนุกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะพิจารณาวินิจฉัยคำอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมให้ขยายระยะเวลาได้คราวละเจ็ดวัน โดยแสดงเหตุผลความจำเป็น ทั้งนี้ รวมกันแล้วต้องไม่เกินหกสิบวันนับจากวันที่รับคำอุทธรณ์</p> <p>การวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะของคณะกรรมการ ชสธ. หรือคณะอนุกรรมการ จะต้องคำนึงถึงบทบัญญัติของกฎหมาย รวมถึงประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของประเทศชาติเป็นสำคัญ</p>
<p>หมวด ๗ บทกำหนดโทษ</p>	<p>หมวด ๙ การคุ้มครองและบทลงโทษ</p>	<p>หมวด ๑๐ การคุ้มครอง การบังคับทางปกครอง และบทลงโทษ</p>
<p>มาตรา ๔๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการที่สั่งตามมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๔๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อจำกัดหรือเงื่อนไขที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดตามมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๓๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการที่สั่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๔๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ชสธ. ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ</p>
		<p>มาตรา ๔๙ ผู้ใดกระทำการขอข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามพระราชบัญญัติ โดยเจตนาไม่สุจริต หรือเพื่อแสวงผลประโยชน์ที่มีขอบด้วยกฎหมายเพื่อตนเองหรือผู้อื่น ต้องรับโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าหมื่นบาท</p>

เปรียบเทียบข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
	<p>มาตรา ๓๘ หน่วยงานผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารสาธารณะหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารสาธารณะหรือตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะหรือการปฏิบัติราชการย่อมได้รับการคุ้มครองมิให้ผู้ใดฟ้องร้องหรือกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดทางอาญาหรือทางแพ่งเว้นแต่จะได้กระทำโดยประมาทเลินเล่อหรือกระทำการโดยไม่สุจริตหรือโดยเจตนาในการแสดงผลประโยชน์ที่มีควรได้หรือมิชอบด้วยกฎหมายหรือเจตนาก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด</p>	<p>มาตรา ๔๗ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานตามบทบัญญัติของกฎหมาย หรือตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะหรือการปฏิบัติราชการ ย่อมได้รับการคุ้มครองมิให้ผู้ใดฟ้องร้อง หรือกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดทางอาญาหรือทางแพ่ง เว้นแต่จะได้กระทำโดยประมาทเลินเล่อหรือกระทำการโดยไม่สุจริต หรือโดยเจตนาในการแสดงผลประโยชน์ที่มีควรได้หรือมิชอบด้วยกฎหมายหรือเจตนาก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด</p>
		<p>มาตรา ๕๐ ให้คณะกรรมการ ชสธ. มีอำนาจปรับทางปกครองตามหมวดนี้กับหน่วยงานของรัฐ และเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายโดยคำนึงถึงความร้ายแรงในการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือคำสั่งของคณะกรรมการ ชสธ. และผลประโยชน์ที่ได้รับจากการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด</p> <p>ในกรณีที่ไม่มี การชำระค่าปรับทางปกครองให้ดำเนินการบังคับทางปกครองตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง</p>
บทเฉพาะกาล		
<p>มาตรา ๔๒ บทบัญญัติมาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ มิให้ใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกิดขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>ให้หน่วยงานของรัฐจัดพิมพ์ข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งหรือจัดให้มีข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งไว้เพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการจะได้กำหนด</p>		

พระบ. ขอมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สบช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สบท.)
	<p>มาตรา ๔๐ ให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา ๕๑ ให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>การสรรหาและแต่งตั้งคณะกรรมการ ขสช. ตามมาตรา ๒๘ จะต้องแล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับจากวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ทั้งนี้ เมื่อมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งคณะกรรมการ ขสช. แล้ว ให้คณะกรรมการ ขสช. ดำเนินการสรรหาเลขาธิการ ขสช. ตามมาตรา ๔๕ ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป</p>
	<p>มาตรา ๔๑ ให้โอนบรรดากิจการทรัพย์สินสิทธิหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไปเป็นของสำนักงาน ขสช. เว้นแต่เงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำซึ่งมีผู้ครองอยู่ให้โอนไปเป็นของสำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี</p>	<p>มาตรา ๕๒ ให้โอนบรรดากิจการทรัพย์สินสิทธิหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เว้นแต่เงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำซึ่งมีผู้ครองอยู่ให้โอนไปเป็นของสำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี</p>
	<p>มาตรา ๔๒ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับถ้าสมัครใจจะโอนไปเป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเมื่อได้แจ้งความจำนงเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้สำนักงานบรรจุและแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้นั้นเป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงานตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดแต่จะกำหนดให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ได้รับอยู่เดิม</p>	<p>มาตรา ๕๓ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับถ้าสมัครใจจะโอนไปเป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเมื่อได้แจ้งความจำนงเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้สำนักงานบรรจุและแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้นั้นเป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดแต่จะกำหนดให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้สำหรับผู้ที่ไม่ได้</p>

พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปช.)	ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับ สปท.)
	<p>ไม่ได้สำหรับผู้ที่ไม่ได้แจ้งความจำนงภายในระยะเวลาดังกล่าวให้กลับไปปฏิบัติหน้าที่ในสำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี</p> <p>ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ให้อำนาจของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งเป็นอำนาจของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการที่ได้แต่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐</p>	<p>แจ้งความจำนงภายในระยะเวลาดังกล่าวให้กลับไปปฏิบัติหน้าที่ในสำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี</p> <p>ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ให้อำนาจของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งเป็นอำนาจของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการที่ได้แต่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐</p>
	<p>มาตรา ๕๓ การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบานาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบานาญข้าราชการการบรรจุและแต่งตั้งลูกจ้างให้ถือว่าเป็นการออกจากราชการเพราะทางราชการยุบตำแหน่งหรือทางราชการเลิกจ้างโดยไม่มี ความผิดและให้ได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง</p>	<p>มาตรา ๕๔ ให้บรรดาระเบียบข้อบังคับประกาศหรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งชอบด้วยกฎหมายและมีผลบังคับได้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีระเบียบข้อบังคับประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>
<p>มาตรา ๕๓ ให้ระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗ ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของราชการยังคงใช้บังคับต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัตินี้เว้นแต่ระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๑๖ จะได้กำหนดเป็นอย่างอื่น</p>	<p>มาตรา ๕๔ ให้บรรดาระเบียบข้อบังคับประกาศหรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งชอบด้วยกฎหมายและมีผลบังคับได้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้จนกว่าจะมีระเบียบข้อบังคับประกาศหรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>	<p>มาตรา ๕๕ ภายในหนึ่งปีนับจากวันที่มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งคณะกรรมการ ขสธ. ตามมาตรา ๒๘ คณะกรรมการ ขสธ. จะต้องประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ให้ครบถ้วน</p>

ภาคผนวก ง รายนาม

- ๑) คณะกรรมการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- ๒) คณะอนุกรรมการศึกษา เสนอแนะมาตรการและกลไกในการปลูกฝังและป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑) คณะกรรมการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑.	นายปานเทพ กล้าณรงค์ราญ	ประธานกรรมการ
๒.	พลเรือเอก พระจุนด์รามาธิบดี	รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓.	นายสังคีต พิริยะรังสรรค์	รองประธานกรรมการ คนที่สอง
๔.	นายประมนต์ สุธีวงศ์	ที่ปรึกษากรรมการ
๕.	นายวรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา	กรรมการ
๖.	นางกอบกุล อากาศ ฌ อยุธยา	กรรมการ
๗.	พันเอก กฤษณะ วโรภาช	กรรมการ
๘.	นายกษิต ภิรมย์	กรรมการ
๙.	พลเอก จิระ โคมุทพงศ์	กรรมการ
๑๐.	นายชาญเชาวน์ ไชยานุกิจ	กรรมการ
๑๑.	นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	กรรมการ
๑๒.	พลตำรวจเอก ไตรรัตน์ อมาตยกุล	กรรมการ
๑๓.	พันเอก ธนศักดิ์ มิตรภานนท์	กรรมการ
๑๔.	นายธวัชชัย ไทยเขียว	กรรมการ
๑๕.	พลเอก นคร สุขประเสริฐ	กรรมการ
๑๖.	นายประภาศ คงเอียด	กรรมการ
๑๗.	พลเรือเอก ยุทธนา เกิดด้วยบุญ	กรรมการ
๑๘.	พลเอก เขาวดน้อย ภูเจริญยศ	กรรมการ
๑๙.	นายอนุสิษฐ คุณากร	กรรมการ
๒๐.	นายวสันต์ ภัยหลีกลี้	เลขานุการกรรมการ

๒) คณะอนุกรรมการศึกษา เสนอแนะมาตรการและกลไก ในการปลูกฝังและป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑. นายอนุสิษฐ คุณากร	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายกษิต ภิรมย์	รองประธานอนุกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นางกอบกุล อากาศ ณ อยู่ธยา	รองประธานอนุกรรมการ คนที่สอง
๔. พันโท กรทิพย์ ดาโรจน์	อนุกรรมการ
๕. นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	อนุกรรมการ
๖. นายทศพร รัตนมาศทิพย์	อนุกรรมการ
๗. พันเอก ธนศักดิ์ มิตรภานนท์	อนุกรรมการ
๘. นายพรชาติ บุณาค	อนุกรรมการ
๙. นายมานะ นิมิตรมงคล	อนุกรรมการ
๑๐. พลเรือเอก ยุทธนา เกิดด้วยบุญ	อนุกรรมการ
๑๑. พลเอก เขียวดน้อย ภูเจริญยศ	อนุกรรมการ
๑๒. นายวสันต์ ภัยหลิกสี	อนุกรรมการ
๑๓. นายวิวัฒน์ชัย กุลมาตย์	อนุกรรมการ
๑๔. นายอุทิศ ขาวเอียร	อนุกรรมการ
๑๕. นายสมชาติ เจศรีชัย	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๖. นางสาวกนกกาญจน์ อนุแก่นทราย	ที่ปรึกษาอนุกรรมการ
๑๗. นายเฉลิม วัชรภานนท์	ที่ปรึกษาอนุกรรมการ
๑๘. นายธวัชชัย ไทยเขียว	ที่ปรึกษาอนุกรรมการ
๑๙. นายประมนต์ สุธีวงศ์	ที่ปรึกษาอนุกรรมการ
๒๐. นายสังศิต พิริยะรังสรรค์	ที่ปรึกษาอนุกรรมการ
๒๑. นายประหยัด พวงจำปา	ที่ปรึกษาอนุกรรมการ
๒๒. นายกมลธรรม วาสบุญมา	ที่ปรึกษาอนุกรรมการ

ร่างพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ.

คณะกรรมการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

เหตุผลและความจำเป็น

พัฒนาการ พรบ.ข้อมูลข่าวสารฯ

ช่วงแรก (พ.ศ. ๒๕๔๐-๒๕๔๓)	ช่วงการบังคับใช้ (พ.ศ. ๒๕๔๔-๒๕๔๘)	ช่วงแรก (พ.ศ. ๒๕๔๙-๒๕๕๓)
<ul style="list-style-type: none">• สร้างความตระหนักเกี่ยวกับกฎหมายแก่เจ้าหน้าที่รัฐและประชาชน• หน่วยงานยังไม่ปฏิบัติตาม• หน่วยงานราชการยังคงยึดกับวัฒนธรรมการปกปิดข้อมูล	<ul style="list-style-type: none">• มีการเรียกร้องให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารมากขึ้น โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ สื่อและประชาชนทั่วไป• การเมืองเริ่มเข้ามาแทรกแซง	<ul style="list-style-type: none">• หน่วยงานรัฐค้นพบวิธีการที่จะหลีกเลี่ยงการเปิดเผยข้อมูล• มีแนวคิดในการการปรับปรุงกฎหมาย

สื่อและสังคมไม่ให้ความสนใจกับพ.ร.บ. ในช่วงปีแรก ๆ หลังประกาศใช้ เนื่องจากไม่สามารถขอข้อมูลจากรัฐได้ รวดเร็วและข้อมูลไม่ตรงความต้องการ

ช่วงการบังคับใช้เป็นช่วงที่มีการใช้ประโยชน์จากพ.ร.บ.มากที่สุด เจ้าหน้าที่รัฐใช้สิทธิเรียกร้องข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตน สื่อเรียกร้องให้เปิดเผยข้อมูลมาก ในขณะที่ประชาชนมีการรับรู้และกังวลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลในฐานะข้อมูลหน่วยงานรัฐ

สภาพปัญหา

พ.ร.บ. เปิดช่องให้ใช้ดุลยพินิจในขอบเขตกว้าง

“ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย” มีกรอบกว้างเกินไป ขาดกรอบหลักเกณฑ์ในการพิจารณา

ไม่สามารถทำงานในเชิงรุก มีการออกประกาศและหลักเกณฑ์เพิ่มเติมเพื่อความชัดเจนน้อยมาก

หน่วยงานรัฐจำนวนมากไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย โดยเฉพาะหน่วยงานส่วนท้องถิ่น
ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ พบว่ามีหน่วยงานรัฐเพียงร้อยละ ๒๘ ที่ส่งรายงานผลการปฏิบัติตาม พ.ร.บ.

เจ้าหน้าที่รัฐมีแรงจูงใจให้ปกปิดมากกว่าเปิดเผย

สขร. ไม่มีอำนาจเด็ดขาด ในการบังคับใช้กฎหมาย

การพิสูจน์ว่าข้อมูลใดควรเปิดเผยต้องผ่านกระบวนการที่ใช้เวลานาน และคำวินิจฉัยของกวด. ไม่เป็นที่สุด
ในทางปฏิบัติ เพราะไม่มีอำนาจลงโทษเจ้าหน้าที่รัฐหรือหน่วยงานรัฐ และในทางปฏิบัติผู้บังคับบัญชาที่ไม่เห็น
ด้วยให้เปิดเผยข้อมูลจะไม่มี การลงโทษทางวินัย

ปรับปรุงกฎหมายโดยเพิ่มบทบัญญัติ
ให้มีความชัดเจนขึ้น

ปรับปรุง เชิงสถาบัน
ให้มีความเป็นอิสระและมีประสิทธิภาพ

เหตุผลและความจำเป็น (ต่อ)

การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของประชาชนมีข้อจำกัดและมีความเหลื่อมล้ำ

การไม่เปิดเผยข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐ
เป็นช่องทางให้เกิดการทุจริต

การจัดบริการภาครัฐไม่เป็นที่รับรู้ของประชาชน
โดยเฉพาะกรณีประชาชนในฐานะผู้มีส่วนได้เสีย

พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ มีผลบังคับใช้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐

การเปลี่ยนแปลงทั้งด้านการเมือง ด้านสังคม ด้านเทคโนโลยี โดยเฉพาะข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

สิทธิการรับรู้เป็นสิทธิพื้นฐานสำหรับการมีส่วนร่วมของประชาชน

พันธกรณีระหว่างประเทศด้านการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต

หลักการมีส่วนร่วมและการ
เปิดเผยข้อมูลในรัฐธรรมนูญ

หลักธรรมาภิบาล

สมควรมีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสาร

โครงสร้างร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ.

หมวด:

๑๐ หมวด

โครงสร้าง:

บทนิยาม

หมวด ๑ บททั่วไป

หมวด ๒ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

หมวด ๓ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการอื่นใดของหน่วยงานของรัฐ

หมวด ๔ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ไม่ต้องเปิดเผย

หมวด ๕ ข้อมูลส่วนบุคคล

หมวด ๖ ข้อมูลประวัติศาสตร์

หมวด ๗ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

หมวด ๘ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

หมวด ๙ การวินิจฉัยคำอุทธรณ์การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

หมวด ๑๐ การคุ้มครอง การบังคับทางปกครอง และบทลงโทษ

บทเฉพาะกาล

ชื่อพระราชบัญญัติ

พรบ. ปัจจุบัน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า
“พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐”

ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า
“พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ.”

ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน
นับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ยกเลิกพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
เนื่องจากมีการแก้ไขสาระสำคัญ

กรอบหลักการและเหตุผล

พรบ. ปัจจุบัน

ให้ประชาชนได้มีโอกาสกว้างขวาง
ในการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ

รับรองให้ประชาชนมีสิทธิในการเข้าถึงข่าวสารที่อยู่ในครอบครองของราชการ
โดยมีข้อยกเว้น ที่ไม่ต้องเปิดเผยที่แจ้งชัดและจำกัด
เฉพาะที่จะเสียหายกับประเทศ หรือต่อประโยชน์ที่สำคัญของเอกชน

กรอบหลักการและเหตุผล (ต่อ)

ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

ให้เป็นกฎหมายกลางในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ และเชื่อมโยงการเข้าถึงข้อมูลที่ปัจจุบันกระจายอยู่ในกฎหมายหลายฉบับ

ให้สอดคล้องกับการพัฒนาเทคโนโลยีโดยเฉพาะข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์
ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

ให้สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศและสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ

เป็นเครื่องมือในการคุ้มครองสิทธิของประชาชน โดยเฉพาะสิทธิในการรับรู้และเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร
เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน
เพิ่มอำนาจประชาชนและเพิ่มความโปร่งใสในการบริหารราชการแผ่นดิน
รวมถึงเป็นกลไกสำคัญในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

กรอบหลักการและเหตุผล (ต่อ)

ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

วัตถุประสงค์ (มาตรา ๖)

(๑)

เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสอย่างกว้างขวางในการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารสาธารณะอันเกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ ของหน่วยงานของรัฐ

(๒)

เพื่อให้หน่วยงานรัฐต้องเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐที่มีใช้ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐหรือเป็นความลับของทางราชการตามที่กฎหมายบัญญัติ และต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม โดยสะดวก ทันต่อเวลา และไม่เสียค่าใช้จ่ายที่สูงเกินสมควร

(๓)

เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่นเปิดเผยข้อมูลและรายงานผลการดำเนินงานให้ประชาชนทราบ

(๔)

เพื่อส่งเสริมการใช้สิทธิของประชาชนตามการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยเฉพาะสิทธิในการรับทราบและเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่เป็นกลไกสำคัญในการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการติดตามและตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐให้มีความโปร่งใส เพื่อเป็นการพิทักษ์สิทธิประโยชน์สาธารณะและคุ้มครองสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนอย่างสมดุล รวมทั้งเป็นกลไกสำคัญในการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ

นิยามและขอบข่ายหน่วยงานภายใต้กฎหมาย

พรบ. ปัจจุบัน

“ข้อมูลข่าวสาร”

สิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริง

ข้อมูล

หรือสิ่งใด ๆ

ไม่ว่าการสื่อความหมายนั้นจะทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใด ๆ
และไม่ว่าจะได้จัดทำไว้ในรูปของเอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผ่นผัง แผนที่ ภาพวาด ภาพถ่าย ฟิล์ม
การบันทึกภาพหรือเสียง การบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์
หรือวิธีอื่นใดที่ทำให้สิ่งที่บันทึกไว้ปรากฏได้

นิยามและขอบข่ายหน่วยงานภายใต้กฎหมาย (ต่อ)

พรบ. ปัจจุบัน

“ข้อมูลข่าวสารของราชการ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน

ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

“ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ” หมายความว่า รวมถึง ข้อมูลข่าวสารทุกประเภท รวมถึงข้อมูลข่าวสารของราชการ ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับบุคคล องค์กร หรือหน่วยงานที่ดำเนินการใด ๆ โดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติ สาธารณสมบัติ งบประมาณแผ่นดิน อำนาจของหน่วยงานรัฐ สิทธิหรือหน้าที่ของหน่วยงานรัฐที่มอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการแทน เพื่อประโยชน์สาธารณะ

นิยาม

พรบ. ปัจจุบัน

“หน่วยงานของรัฐ”

ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระของรัฐ และหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

หน่วยงานของรัฐตามความหมาย พรบ. ฉบับปัจจุบัน

“หน่วยงานของรัฐ”

สำนักงานอัยการสูงสุด องค์กรมหาชน หน่วยงานที่เป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญหรือ จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายอื่น รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานหรือนิติบุคคลอื่นใดที่จัดตั้งขึ้นโดย กฎหมาย หรือการอนุมัติ อนุญาตโดยหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานเอกชนที่ได้รับสัมปทานหรือดำเนินกิจการสาธารณะหรือ บริการสาธารณะแทนรัฐ และให้หมายความรวมถึงองค์กรหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมาย ให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือให้ดำเนินกิจการทางปกครอง ทั้งนี้ ไม่ว่าองค์กรหรือหน่วยงานดังกล่าวจะได้รับงบประมาณแผ่นดินหรือไม่ก็ตาม

หน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับดูแล

พรบ. ปัจจุบัน

หมวด ๕ “คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ”

คณะกรรมการภายใต้
สำนักงานปลัดสำนัก
นายกรัฐมนตรี

องค์ประกอบคณะกรรมการ

รมว.ที่นายกฯมอบหมาย + ปลัดสำนักนายกฯ +
ปลัดกระทรวง + ข้าราชการประจำ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่
รัฐมนตรีแต่งตั้ง

ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

หมวด ๗ “คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ”

คณะกรรมการที่มีการทำงาน
เป็นอิสระ
สำนักงานขึ้นตรงต่อ
นายกรัฐมนตรี

องค์ประกอบคณะกรรมการ

กรรมการโดยตำแหน่ง
๔ ท่าน

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
จากการสรรหาและคัดเลือก ๕ ท่าน

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ที่ได้รับการคัดเลือกจากคณะกรรมการ
(ประธาน)

กรรมการโดยตำแหน่ง
(๕ คน)

- ปลัดกระทรวงกลาโหม
- เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
- เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(๕ คน)

- แต่งตั้งจากการสรรหาและคัดเลือกจากผู้สมัคร
โดยคณะกรรมการคัดเลือก
- มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนด
- ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้อง

มีเลขาธิการคณะกรรมการมาจากการคัดเลือกโดยความเห็นชอบของวุฒิสภา

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารมีฐานะเป็นกรมขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

หน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับดูแล (ต่อ)

พรบ. ปัจจุบัน

หมวด ๖ “คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร”

คณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยรัฐมนตรีตามคำแนะนำของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ

แต่งตั้งตามสาขาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเรื่องข้อมูลข่าวสาร

ทำหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งเรื่องข้อมูลข่าวสาร โดยคำวินิจฉัยเป็นที่สุด

ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

หมวด ๙ “การวินิจฉัยคำอุทธรณ์การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร”

เปิดกว้างให้เป็นที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร หรือตั้งอนุกรรมการเพื่อดำเนินการก็ได้

ทำงานในรูปแบบองค์คณะจำนวนคณะกรรมการไม่ต่ำกว่าสามคน

กำหนดกรอบเวลาการพิจารณาให้ต้องเสร็จสิ้น

ภายใน ๓๐ วัน ขยายได้คราวละ ๗ วันแต่ไม่เกิน ๖๐ วัน

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

พรบ. ปัจจุบัน

รับรองสิทธิการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของประชาชนในด้านต่างๆ โดยอาศัยการพิจารณาตามหลักการเปิดเผยข้อมูลของหน่วยงานและข้อยกเว้นในหมวดที่กำหนด

สิทธิในการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ	มาตรา ๗, ๙, ๑๑, และ ๒๖
สิทธิในคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลกรณีมีส่วนได้ส่วนเสีย	มาตรา ๑๗
สิทธิในการร้องเรียนหน่วยงานรัฐ กรณีหน่วยงานฝ่าฝืน พร.บ.	มาตรา ๑๓
สิทธิในอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยหรือเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร	มาตรา ๑๘ และ ๒๕
สิทธิในการได้รับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล	มาตรา ๒๓ และ ๒๕

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

รับรองสิทธิต่างๆในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของประชาชนโดยกำหนดหน้าที่และขอบเขตให้มีความชัดเจนในทางปฏิบัติ ประกอบกับการให้อำนาจคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารในการกำหนดนโยบายและประกาศกำหนดในรายละเอียดที่มีความยืดหยุ่น และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

กำหนดหน้าที่ให้หน่วยงานของรัฐ และกำหนดหน้าที่หัวหน้าหน่วยงานรวมถึงผู้เกี่ยวข้องให้ชัดเจน

กำหนดกรอบการเปิดเผยข้อมูลให้มีช่องทางหลากหลาย

กำหนดกรอบการเปิดเผยข้อมูลของหน่วยงานที่มีหน้าที่เปิดเผยข้อมูลให้มีความชัดเจนครบถ้วนมากขึ้น

อาศัยหลักการ หากไม่ได้กำหนดไว้ในข้อยกเว้น
หน่วยงานมีหน้าที่จัดให้ข้อมูลสามารถเข้าถึงได้โดยอัตโนมัติ

กำหนดกรอบเวลาในการพิจารณาเปิดเผยข้อมูล

ให้มีการประเมินผลการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างจริงจัง และมีการทบทวนเป็นประจำ

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร (ต่อ)

ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

มาตรา ๗

กำหนดหน้าที่หัวหน้าหน่วยงานรัฐในการจัดทำช่องทางการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

มาตรา ๘

กำหนดหน้าที่หน่วยงานของรัฐให้มีหน้าที่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ
ให้ประชาชนรับรู้และแสดงความคิดเห็น
เพื่อประกอบการจัดทำและตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ
การพิจารณาร่างกฎหมาย และโครงการ หรือกิจกรรมที่อาจมีผลกระทบ

มาตรา ๙

เพิ่มกรอบหน่วยงานภายใต้บังคับกฎหมายให้ครอบคลุม
ผู้ที่เกี่ยวกับการใช้เงินแผ่นดิน ผู้ใช้อำนาจแทนรัฐ ผู้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสาธารณะ
หรือสาธารณสมบัติของแผ่นดิน หรือการถือครองที่ดินของบุคคล องค์กร หรือหน่วยงาน

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร (ต่อ)

ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

มาตรา ๗

กำหนดหน้าที่หัวหน้าหน่วยงานรัฐในการจัดทำช่องทางการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

มาตรา ๘

กำหนดให้ พรบ. เป็นกฎหมายกลางเพื่อการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

มาตรา ๙

เพิ่มกรอบหน่วยงานภายใต้บังคับกฎหมายให้ครอบคลุม
ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้เงินแผ่นดิน ผู้ใช้อำนาจแทนรัฐ ผู้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสาธารณะ
หรือสาธารณสมบัติของแผ่นดิน หรือการถือครองที่ดินของบุคคล องค์กร หรือหน่วยงาน

มาตรา ๑๐

กำหนดกรอบให้มีการเปิดเผยโดยวิธีการอิเล็กทรอนิกส์
และให้มีการปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันเสมอ

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร (ต่อ)

ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

มาตรา ๑๕

กำหนดกรอบระยะเวลาในการพิจารณาคำขอภายในกำหนด สิบห้าวันนับจากวันรับคำขอ เว้นแต่ กรณีมีเหตุขัดข้องอาจขอเลื่อนระยะเวลาการส่งมอบข้อมูลข่าวสารได้คราวละไม่เกินเจ็ดวัน แต่รวมกันแล้วจะต้องไม่เกินสามสิบวันนับตั้งแต่วันยื่นคำขอ

มาตรา ๔๐

- กำหนดอำนาจหน้าที่คณะกรรมการในการวางนโยบาย มาตรการ แผนยุทธศาสตร์ว่าด้วยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
- กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดทำฐานข้อมูล การจัดเก็บ การประมวลผล การปรับปรุง และแก้ไขข้อมูลข่าวสารสาธารณะ
- ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการของหน่วยงานผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสาร
- ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งศูนย์ให้บริการข้อมูลระบบอิเล็กทรอนิกส์ และให้มีการเชื่อมโยงฐานข้อมูล
- จัดทำบัญชีรายชื่อหน่วยงานผู้ให้บริการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และวางระเบียบในการจัดทำมาตรฐานของฐานข้อมูลกลาง

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร (ต่อ)

ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

มาตรา ๔๑

- จัดทำและเผยแพร่แนวปฏิบัติในการคุ้มครองสิทธิของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ หรือหน้าที่ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะของหน่วยงานของรัฐ
- ติดตาม ประเมินผล ตลอดจนการพิจารณาทบทวนแนวทางให้สอดคล้องกับเหตุผลการจำเป็นตามสภาพการณ์
- รายงานผลการดำเนินการให้สาธารณชนรับทราบ